JURNAL INSIGNOGRAFIC

Nr. 14

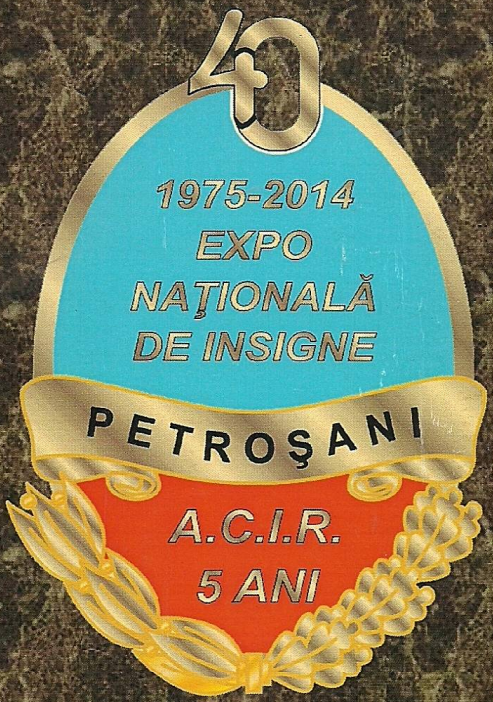

2015

ASOCIAŢIA COLECŢIONARILOR DE INSIGNE DIN ROMÂNIA

JURNAL INSIGNOGRAFIC

Nr. 14

Publicaţie anuală editată de
Asociaţia Colecţionarilor de Insigne din România

2015

ISSN 1843-9535

Coperta I – insigna şi medalia celui de-al VI-lea Congres Naţional de insignografie din România.

Colectivul de redacţie :
Prof. Tiberiu Kelemen – coordonator,
Dumitru Puşcaşu – tehnoredactare,
C.V. Cornaci - redactor
Mihai Livadariu – foto.

Colaboratori :
Milan Ilin – Timişoara,
cmd. av (r) Marius Popescu – Bucureşti.
Gheorghe Boér – foto.
Gheorghe – Alexandru Turi – foto

Responsabilitatea pentru conţinutul articolelor publicate revine în totalitate autorilor.

Materialele prezentate spre publicare nu se restituie.

CRONOLOGIA REUNIUNILOR COLECŢIONARILOR DE INSIGNE DIN ROMÂNIA

1.Petroşani	1975 - Întâlnire
2.Timişoara	1976 - Întâlnire
3.Craiova	1977 - Întâlnire
4.Bucureşti	1978 - Întâlnire
5.Petroşani	1979 - Întâlnire
6. Arad	1980 - Întâlnire
7.Timişoara	1981 - Întâlnire
8. Arad	1982 - Întâlnire
9.Timişoara	1983 - Întâlnire
10.Petroşani	1984 - Întâlnire
11.Tg. Mureş	1985 - Întâlnire
12.Timişoara	1986 - Întâlnire
13.Timişoara	1987 - Întâlnire
14.Craiova	1988 - Întâlnire
15.Petroşani	1989 - Întâlnire
16.Petroşani	1990 - Întâlnire
17.Petroşani	1991 - Întâlnire
18.Petroşani	1992 - Întâlnire
19.Petroşani	1993 - Reuniune
20.Petroşani	1994 - Reuniune
21.Petroşani	1995 - Reuniune
22.Petroşani	1996 - Reuniune
23.Vulcan	1997 - Reuniune
24.Aninoasa	1998 - Reuniune
25.Aninoasa	1999 - Reuniune
26.Tg. Secuiesc	2000 - Reuniune
27.Lupeni	2001 - Reuniune
28.Lupeni	2002 - Reuniune
29.Lonea – Petrila	2003 - Reuniune
30.Lupeni	2004 - Reuniune
31.Tg. Secuiesc	2005 - Reuniune
32.Petrila	2006 - Reuniune
33.Alexandria	2007 - Reuniune
34.Petroşani	2008 - Reuniune
35.Petroşani	2009 - Congres
36.Tg. Secuiesc	2010 - Congres
37.Alexandria – Petroşani	2011 - Congres
38.Alexandria – Petroşani	2012 - Congres
39.Bucureşti	2013 - Congres
40.Petroşani	2014 - Congres

Zilele acestea Municipiul Petroşani găzduieşte două evenimente culturale deosebite, de organizarea cărora suntem mândri:

- Cea de-a 40 a ediţie a Întâlnirii colecţionarilor de insigne din România, manifestare care a demarat pe malurile Jiului în zilele de 2-3august 1975.

Întâlnirile, ridicate de cinci ani la rang de congres, sunt însoţite de expoziţii spectaculoase apreciate de publicul vizitator. Rămâne în memoria petroşenenilor megaexpoziţia din anul 1989, când au fost prezentate publicului peste 75.000 de insigne expuse la Casa de Cultură.

- Cinci ani de la înfiinţarea, tot la Petroşani, a Asociaţiei Colecţionarilor de Insigne din România, la data de 19 septembrie 2009.

Cele două momente majore care au marcat activitatea insignografică din România sunt rodul muncii unui grup de colecţionari, dintre care prea mulţi ne-au părăsit.

Suntem mândri de zestrea moştenită de la înaintaşi şi ne înclinăm fruntea în semn de recunoştinţă pentru tenacitatea celor care au fost: Melha Petru, Dula Aurel, Morariu Cornel, Poporogu Ion, Schmidt Ladislau, Pădure Ioniţă, Pardos Ioan, Marcu Lucian, şi mulţi alţi numismaţi din Valea Jiului care au pus bazele activităţii insignografice din România, până când bunul Dumnezeu i-a chemat la El.

Nu trebuie uitaţi nici pasionaţii din noua generaţie care, preluând ideile şi realizările de până acum, duc mai departe studiul, colecţionarea şi păstrarea insignelor. Putem aminti în acest sens pe Dumitru Puşcaşu, Viorel Stroe, Ioan Olaru, Ioan Velica şi nu în ultimul rând Tiberiu Kelemen, cel care este în prezent sufletul acestei generaţii de colecţionari, care depun eforturi susţinute pentru a se ridica la nivelul colegilor care nu mai sunt alături de noi.

Dorim la ceas aniversar ca viitorul să menţină cu aceeaşi vigoare mişcarea insignografică, iar Asociaţiei Colecţionarilor de Insigne din România – multe activităţi frumoase, care să aibă o puternică încărcătură culturală şi impact patriotic.

LA MULŢI ANI!

Dr. ing. jr. Tiberiu Iacob Ridzi,
Primarul Municipiului Petroşani

ÎNTÂLNIREA COLECŢIONARILOR DE INSIGNE, 27-29 IUNIE 2014, PETROŞANI

Societatea Numismatică Română, de a cărei perpetuare ne îngrijim cu mândrie generaţie după generaţie de 111 ani fără întrerupere, este o organizaţie culturală şi ştiinţifică ce grupează colecţionari şi cercetători în domeniul numismaticii şi al disciplinelor conexe acesteia. Fiecare dintre aceştia şi-a adus aportul, de la o generaţie la alta, la perpetuarea unor preocupări sau chiar la instituţionalizarea acestora, de fiecare dată sub egida Societăţii. Nu întâmplător, primele forme de manifestare ale unor activităţi culturale ale societăţii civile datează din martie 1968, când colonelul I. Dogaru organiza la CCA prima expoziţie de insigne din România. Abia câţiva ani mai târziu, însă, s-a organizat, la Petroşani, în 2-3 august 1975, prima întâlnire a colecţionarilor de insigne şi prima expoziţie colectivă, care a grupat 5247 insigne.

De la aceste începuturi timide şi romantice şi până azi s-au derulat nu mai puţin de 40 de astfel de întâlniri, organizate în diverse oraşe din ţară, cele mai multe în Valea Jiului (24), devenită pentru multă vreme, urmare a activităţii domnului profesor Tiberiu Kelemen, principalul centru de coagulare a preocupărilor insignografice. Alături de centrul din Valea Jiului, s-au organizat asemenea întâlniri şi la Timişoara (cinci), Craiova, (două), Arad (două), Tg. Mureş (una), Tg. Secuiesc (trei), Alexandria (una), Bucureşti (două). Toate aceste reuniuni au fost însoţite de expoziţii colective, dar şi de sesiuni de comunicări de insgnografie, la care au participat, de-a lungul timpului, peste 3.500 colecţionari, fiind expuse circa 12.000 panouri, cu peste 720.000 insigne, cifre desigur impresionante. Este de remarcat colaborarea foarte frumoasă a ultimilor ani dintre Secţiile SNR de la Alexandria şi Petroşani, care au organizat în parteneriat două dintre aceste manifestări. De fiecare dată când a fost posibil s-au emis diverse medalii şi plachete (în total 15), respectiv insigne (50) menite să imortalizeze evenimentul în memoria colectivă. Preluând modele din alte discipline, s-a instituit în anul 1983 „Cupa transmisibilă a colecţionarilor – ILIN MILAN" , pe care sunt fixate insignele celor 40 întâlniri care au avut loc până în prezent. Spre o mai bună mediatizare a acestei frumoase preocupări, în anul 2004 a apărut primul număr al revistei "Jurnal insignografic", singura publicaţie de profil din ţară, care a ajuns anul acesta la cel de-al 13-lea număr. În acelaşi trend ascendent şi consecvent de instituţionalizare a activităţii se înscrie instituirea la Petroşani a Premiului „Floarea de colţ", în anul 2007, primele premii fiind atribuite la Alexandria.

Încununarea tuturor acestor evoluţii şi gesturi fondatoare, identitare, s-a concretizat în înfiinţarea la Petroşani a „Asociaţiei Colecţionarilor de Insigne din România", căreia-i dorim mulţi ani de vrednică şi rodnică activitate !

Preşedintele Societăţii Numismatice Române,
Dr. Emanuel PETAC

ÎN LOC DE PREFAŢĂ

Acum, când aştern pe hârtie aceste rânduri, aş fi dorit să relatez lucruri frumoase şi interesante din viaţa colecţionarilor de insigne din ţara noastră, dar încerc un sentiment contradictoriu după aproape o jumătate de secol, de când am fost subjugat de farmecul insignei, timp în care mi-am neglijat familia şi propriile necesităţi în favoarea însemnelor de tot felul. Mă simt împlinit de unele realizări care sunt contestate de unele persoane pe care nu pot să le numesc colegi şi, de asemenea, nu sunt deloc încântat de numeroasele critici ce ajung la mine pe diverse căi, cu toate că am cerut ca orice nemulţumire, oricât de dureroasă ar fi, să-mi fie spusă „verde în faţă".

Am înfiinţat A.C.I.R.-ul pentru a reînvia la nivelul celor care sunt preocupaţi de fenomenul numit insignă un FAIR - PLAY, al bunei înţelegeri şi spiritului de întrajutorare dintre colegi, lucru care astăzi nu se întâmplă.

În aceste condiţii, dc multe ori, aproape că îmi vine să pun punct la tot ce am înfăptuit cu multă trudă de-a lungul anilor. Să lăsăm, oare, locul unor tineri care ar avea unele ideei novatoare, faţă de noi care, totuşi,în cele patru decenii am implementat un stil de muncă concret cu rezultatele binecunoscute şi palpabile, ce la ora asta nu este agreat?

În anul 2013, la Bucureşti, participanţii la cel de-al V-lea Congres Naţional de insignografie au solicitat mărirea tirajului „Jurnalului" şi astfel numerele 12, repectiv 13 s-au tipărit în 75 de exemplare fiecare. Se pare că dorinţa a fost prea mare şi astfel la ora actuală mai avem în stoc aproximativ 20 de exemplare din fiecare număr, fapt care nu este în ordine, deoarece nu avem ce începe cu ele!

Stimaţi colegi,

În fiecare număr de până acum al revistei am făcut apel pentru ca materialele pe care doriţi să le publicaţi să ne parvină în timp util.

Înoim solicitarea noastră în sensul că: imediat după derularea evenimentului ce a avut în atenţie INSIGNA, să ne trimiteţi un scurt material din care să rezulte data când a avut loc evenimentul, unde anume sau cu ce ocazie, cine a expus!

Toate aceste elemente pot fi transmise şi telefonic sau prin S.M.S. pe adresa cunoscută.

Este cumva peste mână ca la sfârşitul anului 2014 să consemnăm evenimentele care au avut loc în 2012.

Vă rugăm ca cele de mai sus să nu fie luate de dumneavoastră sub forma unui reproş, ci ca o dorinţă de-a noastră ca informaţiile despre realizările obţinute de multe ori cu trudă şi sacrificii să ajungă mai repede la cei interesaţi.

Din anul 2011 cele cinci numere apărute ale revistei au fost tipărite la Botoşani sub îngrijirea domnului ing. Coriolan Chiricheş, căruia îi mulţumim sincer pentru amabilitatea şi efortul depus.

În urma discuţiilor purtate cu domnul inginer Chiricheş dorim o bună colaborare şi pe viitor, pentru ca numărul 14 al revistei şi cele care vor urma să vadă lumina tiparului tot la Botoşani.

Mulţumim colegilor Gheorghe – Alexandru Turi (Deva), Gheorghe Boér (Tg. Mureş) şi doctorului Constantin Lupu (Timişoara) care ne-au trimis imagini foarte bune ce se regăsesc în paginile revistei.

Ne exprimăm gratitudinea faţă de cei care au muncit mult la articolele consistente pe care le-au trimis spre publicare în timp util şi reamintim că: „Jurnalul insignografic este o revistă a tuturor membrilor A.C.I.R. care vor să publice gratuit, fără restricţii, articole şi studii insignografice cu condiţia să respecte cerinţele noastre şi să-şi asume responsabilitatea celor puse pe hârtie"!

Prof. Tiberiu Kelemen,
Coordonator „Jurnalul insignografic"

Aşteptăm ca şi până acum, materialele şi opiniile dumneavoastră pe adresele cunoscute:

Tiberiu Kelemen
Str. Aviatorilor Bl.34 Sc. II Ap.58
Cod.332108
Petroşani Jud. Hunedoara
Tel.0727-793872

Dumitru Puşcaşu
Str. 9 mai Bl. 2 Sc. VII Ap. 5
Cod.332041
Petroşani Jud. Hunedoara
Tel.0743-046840
E mail: puiupuscasu29@yahoo.com

CEL DE-AL VI-LEA CONGRS NAȚIONAL DE INSIGNOGRAFIE ȘI A 40-A EXPOZIȚIE COLECTIVĂ DE INSIGNE DIN ROMÂNIA PETROȘANI, 27-29 IUNIE 2014

Manifestarea insignografică din anul 2014 s-a desfăşurat sub două auspicii importante:

- Marcarea celei de-a 40-a ediţii a Reuniunii colecţionarilor de insigne din România şi a expoziţiilor colective;
- Împlinirea a cinci ani de la înfiinţarea Asociaţiei Colecţionarilor de Insigne din România.

Adevăraţii colecţionari din Valea Jiului, puţini la număr acum, au dorit ca manifestarea jubiliară să aibă loc tot acolo unde, în 1975, s-au înfiripat reuniunile noastre, deci la poalele Parângului, deşi au existat şi alte solicitări de organizare.

După pregătiri îndelungate, când a trebuit să rezolvăm probleme care de multe ori ne-au copleşit, am reuşit ca la data de 26 iunie să fim gata pentru a primi musafirii care au confirmat în mod ferm venirea la Petroşani.

În ultimul moment, însă, am primit numeroase telefoane sau nici măcar nu ni s-a comunicat că, din diverse motive, participarea lor la lucrările congresului a devenit incertă. De aici au rezultat multe încurcături şi probleme în ceea ce privea rezervările pentru cazare, spaţiul expoziţional, mese pentru desfacerea pieselor aduse sau masa comună etc.

Vineri, 27 iunie 2014

Primii participanţi la congres au sosit devreme, deoarece principala cale de acces spre Petroşani (Defileul Jiului) era închisă în restul zilei pentru lucrări de consolidare.

Au existat trei locaţii pentru cazare: cunoscutul Hotel „Onix", Hotelul „Petroşani" şi Motelul „Popasul haiducilor" .

Încet, încet locurile de cazare au fost ocupate, iar după masa ne-am putut îndrepta atenţia la montarea expoziţiei colective, unde şi acolo am întâmpinat greutăţi datorită colegilor care şi-au anunţat prezenţa şi în final nu au venit, încurcându-ne calculele iniţiale, expoziţia fiind montată pe două rânduri.

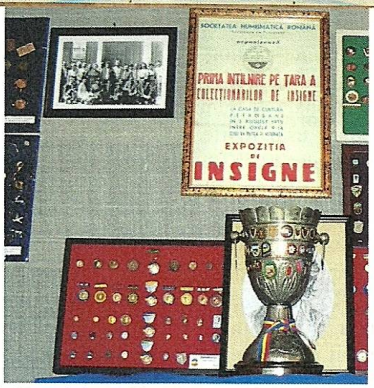

Astfel prima zi a trecut, participanţii au sosit în mare majoritate, fiind cazaţi după ce au primit Programul-catalog, iar expoziţia colectivă a fost montată în Sala de marmură a Primăriei Municipiului Petroşani.

Expoziţia colectivă – cea mai spectaculoasă componentă a congresului – s-a întins în final de-a lungul pereţilor Sălii de marmură, conţinând 240 de panouri ce însumau convenţional aproximativ 14.400 de piese. În centrul expoziţiei se aflau câteva elemente care subliniau importanţa momentului şi făceau trimitere la istoria noastră de patru decenii: afişul primei întâlniri, poza de grup a participanţilor la prima întâlnire, respectiv Cupa transmisibilă a colecţionarilor de insigne, care are prinsă pe ea însemnele celor 40 de reuniuni care au avut loc până în prezent. Toate elementele de mai sus au adus o undă de nostalgie în rândul participanţilor cu părul alb.

Sâmbătă, 28 iunie 2014

Programul zilei de sâmbătă a început la ora 7^{00}. Ca de obicei au existat câţiva colegi întârziaţi care şi-au montat exponatele, dar marea majoritate se ocupau cu schimburile de insigne-principalul scop al venirii lor în Vale.

Spre dezamăgirea organizatorilor, s-a confirmat absenţa din localitate a conducerii Primăriei Petroşani şi astfel în prezidiu au luat loc : col (r) ing. Ştefan Samoilă (Braşov) – vicepreşedinte al Societăţii Numismatice Române, ec. Ştefan Dina (Bucureşti) – preşedintele Clubului Numismatic „Mihai Eminescu" de la Cercul Militar Naţional, Beke Ernö (Tg. Secuiesc) – vicepreşedinte A.C.I.R. col. (r) Ioan Siminicianu (Botoşani) – preşedintele Secţiei Numismatice a S.N.R. din localitate şi prof. Tiberiu Kelemen, preşedintele A.CI.R.

Şedinţa festivă a fost deschisă de către preşedintele Asociaţiei Colecţionarilor de Insigne din România, prof. Tiberiu Kelemen, care a urat participanţilor bun sosit şi şedere plăcută în Municipiului Petroşani.

A urmat momentul solemn al intonării Imnului Naţional.

În continuare a luat cuvântul prof. Tiberiu Kelemen, care a făcut o prezentare a celor două evenimente festive sărbătorite astăzi. S-a făcut, de asemenea, o prezentare a dificultăţilor în realizarea manifestării.

Au fost aduse mulţumiri celor care ne-au ajutat pentru ca manifestarea să se desfăşoare în bune condiţii:

- Consiliul Local Petroşani şi Primăria Municipiului Petroşani – Primar dr.ing. jr. Tiberiu Iacob Ridzi,
- Firma ACCESORII PROD Oradea – manager ing. Silviu Dobraş,
- Staţia Centrală de Salvare Minieră – director, ing. dr. Daniel Surulescu,
- Instituţii media precum: MONDO TV, „Ziarul Văii Jiului" – redactor şef Marian Boboc, Motelul „Popasul haiducilor" – manager dl. Ing. Ionel Dobre, Hotelurile „Petroşani" şi „Onix" şi mulţi alţii care ne-au întins o mână de ajutor.

A luat cuvântul col (r) ing. Ştefan Samoilă – vicepreşedinte al S.N.R. şi preşedinte al Secţiei Numismatice Braşov. Vorbitorul a urat, în acest cadru festiv, tuturor colecţionarilor de insigne un călduros „La mulţi ani!" şi succese în activitatea viitoare pentru continuitatea congreselor, pentru ca după încă 10 întâlniri să ne reunim tot la Petroşani pentru un frumos semicentenar.

Au fost scoase în evidenţă bunele relaţii dintre S.N.R. şi A.C.I.R., fapt dovedit de scrisoarea de felicitare trimisă de către Preşedintele S.N.R., dr. Emanuel Petac, care a fost publicată în presa locală şi în Programul-catalog.

Ca organizator a numeroase manifestări numismatice, printre care şi al primelor congrese internaţionale de numismatică, Ştefan Samoilă este convins că realizarea unor manifestări de asemenea amploare este foarte dificil de înfăptuit în lipsa unor sponsori potenţi financiar, care să asigure continuitatea unor frumoase activităţi.

Ia cuvântul ec. Ştefan Dina – preşedintele Clubului Numismatic „Mihai Eminescu" de la Cercul militar naţional:

Astăzi, în marea carte a reuniunilor colecţionarilor de insigne se înscrie în dreptul anului 2014 că la Petroşani, sub conducerea prof. Tiberiu Kelemen, are loc cea de-a 40-a ediţie.

În România, la ora actuală, sunt puţine manifestări care se desfăşoară fără întrerupere de patru decenii. Continuitatea a fost posibilă datorită tenacităţii colegilor din Valea Jiului care, într-o perioadă deosebit de dificilă din punct de vedere economic, au găsit resursele necesare pentru a ne oferi în fiecare an momentele plăcute ale revederilor.

În 2014 A.C.I.R. împlineşte cinci ani de activitate, perioadă în care a realizat aproape tot ceea ce şi-a propus. Trebuie să ne gândim cu toţii ce putem face pentru a realiza o stabilitate financiară a asociaţiei,

deoarece numai din cotizaţii şi ajutoare sau sponsorizări sporadice nu se pot face lucrurile pe care le dorim.

Întrucât nimeni nu mai doreşte să ia cuvântul, preşedintele A.C.I.R. prezintă un scurt necrolog în memoria celui care a fost cu mulţi ani în urmă colegul nostru SZÖCS LADISLAU (Tg. Mureş). De asemenea, la împlinirea unui an de când ne-a părăsit Pardos Ioan (Vulcan, ex prim-vicepreşedinte), au fost exprimate regretele noastre familiei îndoliate.

Asistenţa păstrează un moment de reculegere în memoria celor 80 de colegi care ne-au părăsit în decursul a patru decenii de când fiinţăm.

În programul de dimineaţă a fost inclus şi un moment important pentru colegii noştri de la Bucureşti. În acest an Clubul Numismatic „Mihai Eminescu" de la Cercul Militar Naţional împlineşte cinci ani de activitate, ocazie punctată prin înmânarea unor diplome şi a unor insigne membrilor săi de către preşedintele clubului, ec. Ştefan Dina.

CLUBUL COLECŢIONARILOR de MEDALII EMINESCU
la cercul
CERCULUI MILITAR NAŢIONAL

DIPLOMĂ ANIVERSARĂ

Se acordă domnului ..... Dumitru PUŞCAŞU ..... cu ocazia participării la Congresul Naţional de Insignografie organizat de către ACIR în perioada 27 - 29 iunie 2014, la Petroşani ca o recunoaştere a sprijinului constant acordat Clubului în cei cinci ani de activitate.

Preşedintele Clubului
Ştefan DINA

Artist plastic
Constantin Dumitrescu

Petroşani, 28 iunie 2014

Mai sus sunt redate diploma şi poza de grup a celor evidenţiaţi.

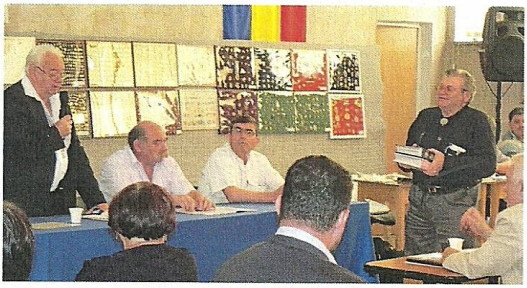

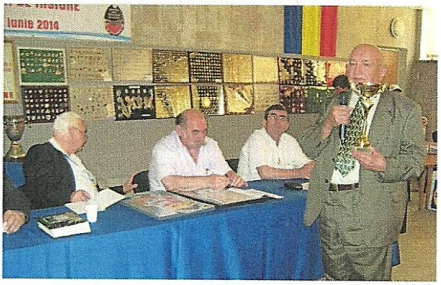

Domnul Gheorghe Boér, ca şi în anii trecuţi, a oferit Clubului Numismatic „Mihai Eminescu" şi conducerii A.C.I.R. câte un album cu poze de la Congresul al V-lea de la Bucureşti. Albumul este un excepţional document foto arhivistic.

Domnul Ilin Milan, vicepreşedinte A.C.I.R. pe zona Banat, a oferit în nume personal conducerii asociaţiei „Cupa continuităţii Lucia şi Ilin Milan".

Domnul Stelian Brînzei (Botoşani), vicepreşedinte pentru zona Moldova, a oferit în nume personal o serie de diplome unor participanţi. Ca o surpriză tot cu această ocazie a înmânat şi câteva premii de excelenţă constând din lucrări grafice (caricaturi), un portret al poetului Mihai Eminescu şi o cupă, unor colegi. Fiecare obiect în semn de amintire are inscripţionat pe el numele celor care l-au donat.

Astfel lucrările grafice au fost înmânate domnului preşedinte A.C.I.R., prof. Tiberiu Kelemen, domnului vicepreşedinte Beke Ernó şi artistului plastic Constantin Dumitrescu.

Domnul ec. Ştefan Dina preşedintele Clubul Numismatic „Mihai Eminescu" de la Cercul Militar Naţional, a primit un frumos portret al poetului Mihai Eminescu.

Domnului Dumitru Puşcaşu i-a revenit cupa „Cavaler al reuniunilor insignografice". Toate premiile sunt prezentate mai jos.

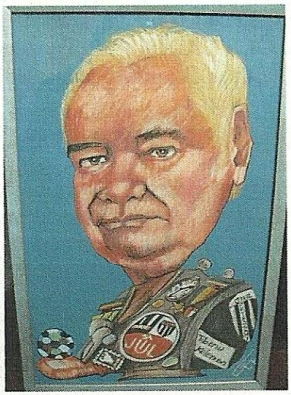

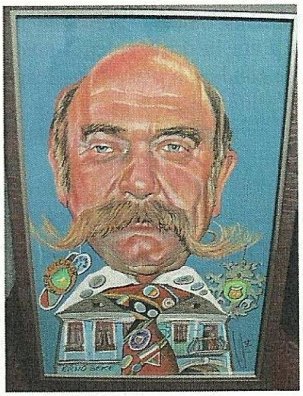

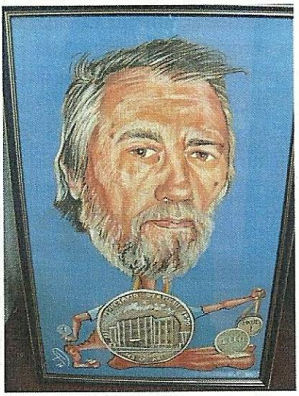

Premiul de excelenţă
din partea colecţionarilor familiei
Brînzei Stelian şi Cornelia

Claudia-Rita	Aurel
Geanina-Cristina	Despina
Ionuţ-Tiberiu	Cornelia-Sergiu
Benone-Stelian	Mariana
Bogdan-Valentin	Roxana
Sanduina-Iulian	Anamaria
Alberto-Valentin	Gabriela
Andreea	Constanta
Liliana	Aurel-Adorel
Mihai	Monica
Iulian	Florin
Daniel	Alecsandru
Vasile	Elena

Cu ocazia a-40-ea aniversare a reuniunii colecţionarilor de insigne şi al 6-lea congres A.C.I.R. (27-29 iunie 2014 Petroşani)
Din toată dragostea pe care vă purtăm!
Familia Brînzei: Bucureşti

Cu ocazia împlinirii vârstei de 65 de ani, Domnului Stelian Brînzei i-au fost înmânate diplome şi premii. Mai jos prezentăm doar diplomele acordate de S.N.R , A.C.I.R., Clubul Numismatic „Mihai Eminescu" de la Cercul Militar Naţional, Secţia Numismatică Botoşani şi cea acordată de Hobby Club Deva.

SOCIETATEA NUMISMATICĂ ROMÂNĂ

DIPLOMA

Se acordă DOMNULUI STELIAN BRÂNZEI
CU OCAZIA ÎMPLINIRII VÂRSTEI DE 65 ANI
pentru contribuţia adusă la cunoaşterea, dezvoltarea şi valorificarea istoriei a ştiinţei numismatice din România.

SECRETAR GENERAL

Diplomă de Excelenţă

Se acordă colecţionarului Stelian Brînzei din Botoşani pentru cei peste 40 de ani de activitate în domeniul insignografic, cu ocazia împlinirii a 65 de ani.

Petroşani
28 iunie 2014

Preşedinte A.C.I.R.
Prof. Tiberiu Kelemen

CLUBUL COLECŢIONARILOR de MEDALII EMINESCU
CERCULUI MILITAR NAŢIONAL

DIPLOMĂ DE EXCELENŢĂ

Se acordă domnului Stelian BRÎNZEI din Botoşani cu ocazia participării la Congresul Naţional de Insignografie organizat de către ACIR în perioada 27 - 29 iunie 2014, la Petroşani ca o recunoaştere a sprijinului constant acordat Clubului Colecţionarilor de Medalii Eminescu în cei cinci ani de activitate.

Preşedintele Clubului
Ştefan DINA

Artist plastic
Constantin Dumitrescu

Petroşani, 28 iunie 2014

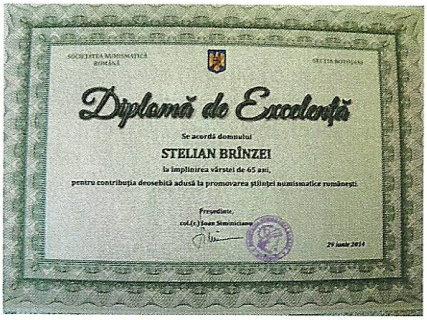
SOCIETATEA NUMISMATICĂ ROMÂNĂ
SECŢIA BOTOŞANI

Diplomă de Excelenţă

Se acordă domnului
STELIAN BRÎNZEI
la împlinirea vârstei de 65 ani,
pentru contribuţia deosebită adusă la promovarea ştiinţei numismatice româneşti

Preşedinte,
col.(r.) Ioan Simniciuc

29 iunie 2014

Diploma
de onoare
Prietenului STELIAN BRÂNZEI
din Botoşani, România
cu ocazia împlinirii a venerabilei vârste de 65 ani
cât şi a 55 de ani de activitate neobosită în folosul culturii româneşti
La Mulţi Ani !!! Mulţumim ! Sănătate ! Bucurii !!
din partea colectivului Hobby Club "Decebal" Deva
Eminescu - şi la Deva, Eminescu - peste ani !

Pe lângă diplome, sărbătoritul a primit din partea colegilor din cadrul A.C.I.R., tradiţionalul baston drept sprijin de nădejde pentru viitor, iar din partea Clubului Numismatic „Mihai Eminescu" o cupă. Îi dorim încă odată mulţi ani fericiţi şi cât mai multe insigne în colecţie.

A urmat un moment aşteptat cu mult interes de către participanţii la congres – conferirea celor cinci premii anuale „Floarea de colţ". Relatări amănunţite şi motivarea conferirii premiilor se află descrise detaliat într-un articol aparte.

Domnul ec. Ştefan Dina (Bucureşti) le-a făcut o surpriză plăcută tuturor şi a pus în circulaţie primul număr al „Gazetei colecţionarului de insigne din România" - un ziar lucrat în întregime pe speze proprii de către colegul menţionat.

EDIŢIE ANIVERSARĂ: 40 DE ANI DE ÎNTÂLNIRI ALE COLECŢIONARILOR

GAZETA
Colecţionarilor de Insigne din România

28 IUNIE 2014, NR.I, PETROŞANI

CUPA VINE DE LA BUCUREŞTI!
În zilele de 29-31 iunie 2013 la Cercul Militar Naţional din Bucureşti s-a desfăşurat cel de-al V-lea Congres Naţional de Insignografie şi expoziţia <INSIGNIA 45>
pag.6

BNR DESCHIDE UŞA COLECŢIONARILOR!
Expoziţia <INSIGNIA 45> a facilitat membrilor ACIR posibilitatea de a vizita Muzeul Băncii Naţionale a României, bun prilej de documentare pentru iniţiaţi.
pag.8

Realizarea publicaţiei a dovedit încă o dată că unde este voinţă şi pasiune apar şi realizări de excepţie.

Pentru imortalizarea evenimentului jubiliar şi pentru albumele noastre cu amintiri, ne-am organizat în vederea unei poze de grup pe scările Primăriei, pe care să o arătăm nepoţilor, iar cu aceasta a luat sfârşit partea oficială a congresului.

Ziua a continuat cu decernarea unor diplome şi insigne jubiliare emise de conducerea A.C.I.R. cu prilejul împlinirii a cinci ani de activitate a asociaţiei. Astfel au fost recompensaţi 24 de colegi care s-au remarcat de-a lungul anilor (vezi articolul în acest sens).

În fotografia alăturată, doi dintre cei evidenţiaţi : Ioan Siminicianu (Botoşani) şi Titus Ştefanov (Arad).

La ora 12^{30} a început Adunarea generală A.C..R. Relatările despre adunare şi hotărârile luate sunt descrise într-un capitol special.

După Adunarea generală ne-au aşteptat deja microbuzele, care ne-au transportat la Centrul social al Bisericii „Sfânta Varvara" unde am servit masa.

Aici amabilele gazde ne-au călăuzit prin noile spaţii muzeistice, dându-ne explicaţii competente referitoare la istoricul etnografic al Văii Jiului.

În jurul orei 16^{30} ne-am întors în Sala de marmură unde au continuat activităţile specifice.

Într-o sală alăturată s-a desfăşurat sesiunea de comunicări insignografice, condusă de către Dumitru Puşcaşu, unde referenţii au prezentat informări şi comunicări de profil, al căror conţinut şi imagini se regăsesc aproape integral în paginile revistei.

Cu aceasta s-a încheiat o zi deosebit de densă în evenimente, dar la hoteluri, în camere, au continuat discuţiile şi schimburile de insigne. Spre regretul tuturor, delegaţia de la Alexandria a trebuit să ne părăsească, deoarece au existat alte priorităţi.

Duminică, 29 iunie 2014

Activitatea în Sala de marmură a început la ora 8^{00} prin lansarea, de către mai tânărul nostru coleg Radu Tabără (Sibiu) a lucrării „Catalogul insignelor emise de Organizaţia Pionierilor şi Organizaţia Şoimii Patriei din România".

Lucrarea, foarte bine documentată, tipărită la Editura „Astra Museum" în 100 de exemplare, a fost primită cu mult interes de către participanţi. Dorim să avem parte de cât mai multe momente de acest fel pentru promovarea insignei, iar colegului Radu Tabără îi dorim succes în activitatea viitoare. O prezentare a volumului se regăseşte într-un articol dedicat lucrării.

La finalul zilei le-au fost înmânate expozanţilor recompense sub forma unor medalii produse de firma ACCESORII PROD Oradea şi diplome de participare.

Foto 1

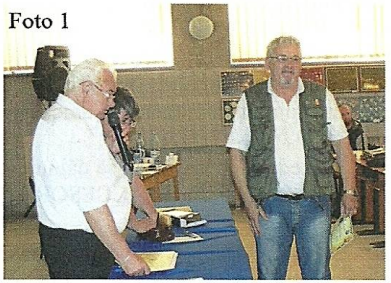

Foto 2

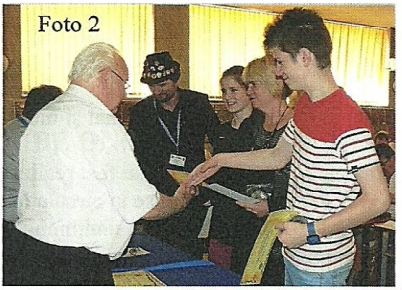

În fotografia numărul 1 este colegul Slobodan Mijlatovic din Pnacevo (Serbia), iar în fotografia numărul 2 este redat momentul premierii familiei Stroe (Petrila).

Momentul festiv a fost continuat cu înmânarea de către domnul ec. Ştefan Dina (vicepreşedinte pentru Bucureşti), a Cupei transmisibile „Ilin Milan" domnului prof. Tiberiu Kelemen, cupa poposind pentru încă un an la Petroşani.

S-a pus din nou întrebarea: când şi cine va organiza ediţia cu numărul 41 şi cel de-al VII-lea Congres? Răspunsul a venit de la colegul Beke Ernő, care ne-a anunţat că va organiza ediţia de anul viitor la Tg. Secuiesc.

Manifestarea care a durat aproape trei zile s-a încheiat spre regretul tuturor, prin fraza devenită de acum cunoscută, rostită de prof. Kelemen Tiberiu: „Cel de-al VI-lea Congres Naţional de insignografie a luat sfârşit şi expoziţia poate fi strânsă. Au fost zile în care ne-am întâlnit, am legat noi prietenii şi ne-am mândrit cu piesele expuse.

LA REVEDERE ÎN 2015 LA TG. SECUIESC!

Autorii mulţumesc domnilor Gheorghe Boér, Alexandru Gheorghe Turi şi dr. Constantin Lupu pentru imaginile ce ilustrează acest articol.

Prof. Tiberiu Kelemen
Dumitru Puşcaşu

MATERIALE NUMISMATICE EMISE CU PRILEJUL CELUI DE-AL VI-LEA CONGRES NAŢIONAL DE INSIGNOGRAFIE

Prof. Tiberiu Kelemen
Petroşani

Evenimentul major în activitatea insignografică din ţara noastră a avut loc la Petroşani, acolo unde s-au înfiripat întâlnirile colecţionarilor de insigne.

Sunt puţine manifestări care s-au desfăşurat neîntrerupt, timp de patru decenii, într-o societate zguduită de numeroase convulsii de tot felul. Ca o recunoaştere a activităţii pe care o desfăşurăm, am primit numeroase felicitări de la personalităţi ale vieţii culturale şi politice din ţară, care au fost publicate integral în Programul-catalog al manifestării şi presa locală. Conţinutul scrisorilor primite de la dr. ing. jr. Tiberiu Iacob Ridzi - primarul Municipiului Petroşani, dr. Emanuel Petac, preşedintele Societăţii Numismatice Române, ec. Ştefan Dina, preşedintele Clubului Numismatic „Mihai Eminescu" de la Cercul Militar Naţional şi mulţi alţii ne-au încurajat în continuarea frumoasei noastre activităţii.

Pentru marcarea evenimentului au fost realizate insigne şi o medalie , care dorim să dăinuie în timp. Toate materialele numismatice puse în circulaţie au fost realizate de către firma „ACCESORII PROD" Oradea (dl. Siviu Dobraş, căruia îi mulţumim), prin metoda turnare centrifugare, folosindu-se drept material zamacul.

Insigna a fost realizată după un desen realizat de Tiberiu Kelemen şi Dumitru Puşcaşu, ţinându-se cont şi de unele idei primite de la dl. Ştefan Dina. Insigna are dimensiunile 35/24 mm, iar sistemul de prindere este cel cu broşă, tirajul piesei fiind de 100 exemplare.

A doua piesă a constituit o surpriză pentru colegi şi a fost confecţionată în două variante. Insigna este ovală având dimensiunea 28/22 mm, fiind înseriată pe avers de la 01-24, deci tiraj 24 exemplare. Piesa a fost acoperită cu o lentilă din plastic transparent.

Sistemul de prindere este cu broşă, (vezi amănunte la pagina 15). Varianta acestei piese nu este înseriată şi nici nu este acoperită cu lentilă din plastic. Tiraj 60 de exemplare.

Medalia care le-a fost distribuită participanţilor are diametrul de 80 mm şi este unifaţă.

Desenul medaliei a fost realizat de Dumitru Puşcaşu şi Tiberiu Kelemen, ţinându-se cont şi de câteva păreri ale domnului Ioan Vaum (Bucureşti).

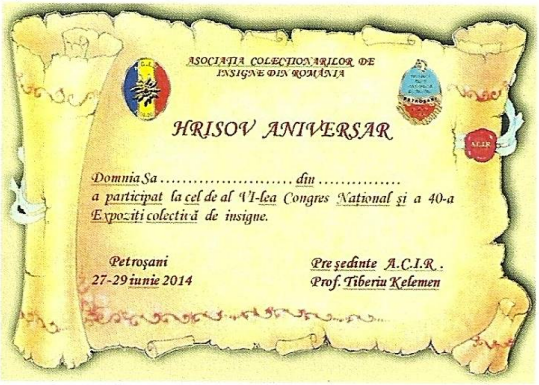

Medalia este acoperită cu argint patinat. Pe avers există două elemente aurite (însemnele mineritului – ciocanele încrucişate şi sigla asociaţiei – A.C.I.R.), repere care dau piesei o frumuseţe aparte.

Pe reversul medaliei este înscrisă în relief firma care a produs piesa. Tirajul medaliei este de 100 exemplare, din care 10 au fost prezentate în casete speciale din lemn, inscripţionate .

Restul de 90 de medalii au fost însoţite de un suport special făcut în acest scop, pentru a putea fi păstrate în vitrine.

Medaliile au fost însoţite de o diploma de participare.

Tot cu ocazia congresului a fost pusă în circulaţie şi o insignă ca variantă a celei distribuite la cel de-al V-lea Congres care a avut loc în 2013 la Bucureşti.

Insigna, lucrată tot la Oradea după un desen realizat de către colegul nostru din Deva, Alexandru-Gheorghe Turi, are dimensiunile 45/24 mm, este parţial emailată, restul suprafeţei fiind aurit.

Piesa a fost executată într-un tiraj de 50 exemplare, sistemul de prindere fiind cu broşă; pe revers apare şi denumirea firmei producătoare.

DIPLOMA ŞI INSIGNA DE ONOARE A.C.I.R.

COMITETUL DE CONDUCERE
A.C.I.R.

Se împlinesc anul acesta cinci ani de la înfiinţarea Asociaţiei Colecţionarilor de Insigne din România.

Pentru marcarea evenimentului şi a-i recompensa moral pe colegii care au avut o activitate laborioasă în domeniul pasiunii noastre, conducerea asociaţiei, în şedinţa din 12 aprilie 2014 a hotărât, la propunerea preşedintelui Tiberiu Kelemen, instituirea unei diplome de onoare şi a unei insigne jubiliare, înseriate de la 1 la 24, care vor fi înmânate în cadru festiv la Adunarea generală A.C.I.R.

Insignele vor fi comandate la firma ACCESORII PROD Oradea odată cu restul pieselor care îi vor recompensa pe toţi participanţii la Congres. Desenul piesei a fost realizat de către Dumitru Puşcaşu şi Tiberiu Kelemen.

Piesele înseriate ne-au fost livrate în 24 mai 2014.

Diplomele au fost lucrate la Botoşani de către dl. ing. Coriolan Chiricheş după un desen conceput de Dumitru Puşcaşu şi Tiberiu Kelemen.

Mai jos vă prezentăm insigna şi diploma despre care am vorbit mai sus.

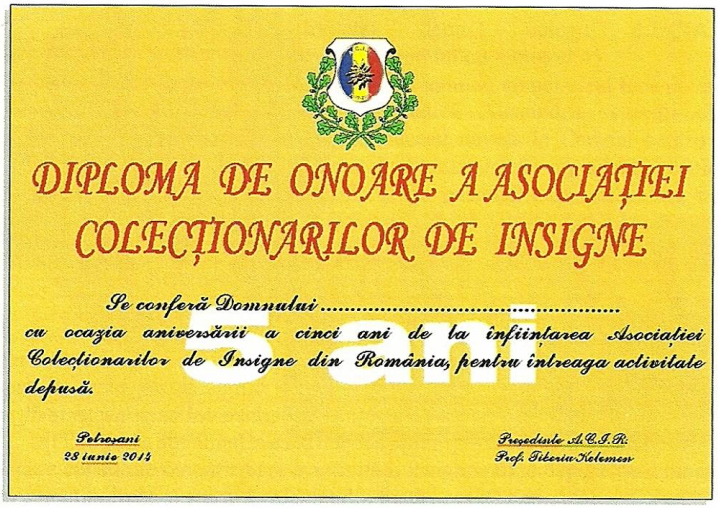

DIPLOMA DE ONOARE A ASOCIAŢIEI COLECŢIONARILOR DE INSIGNE

Se conferă Domnului .....
cu ocazia aniversării a cinci ani de la înfiinţarea Asociaţiei Colecţionarilor de Insigne din România, pentru întreaga activitate depusă.

5 ani

Botoşani
28 iunie 2014

Preşedinte A.C.I.R.
Prof. Tiberiu Kelemen

Următorii colegi au primit diplomele şi insignele în discuţie:

1	P.S. † Galaction (Alexandria)	13	Gheorghe Caraman (Bucureşti
2	Ştefan Dina (Bucureşti)	14	Ioan Lung (Deva)
3	Marius Popescu (Bucureşti)	15	Costel Giurcanu (Bârlad)
4	Beke Ernö (Tg. Secuiesc)	16	* Coriolan Chiricheş (Botoşani)
5	Dumitru Puşcaşu (Petroşani)	17	Silviu Dobraş (Oradea)
6	Viorel Stroe (Petrila)	18	Titus Ştefanov (Arad)
7	* C.V.Mihai Cornaci (Botoşani)	19	Ioan Siminicianu (Botoşani)
8	Ilin Milan (Timişoara)	20	Ioan Vaum (Bucureşti)
9	Boér Gheorghe (Tg. Mureş)	21	Ştefan Samoilă (Braşov)
10	Dorel Huh (Vălişoara)	22	Petre Ninu (Tg. Jiu)
11	Andrei Ballif (TG. Jiu)	23	Mihai Cimpoi (Rm. Vâlcea)
12	Stelian Brînzei (Botoşani)	24	Göther Istvan (Odorheiu Secuiesc)

* Premiile celor doi colegi, datorită faptului că nu au putut fi prezenţi la Petroşani au fost înmânate în data de 19 septembrie 2014 la Braşov cu ocazia celui de al II-lea Congres Internaţional de Numismatică din România.

Criteriile care au stat la baza acordării diplomelor de onoare şi a insignelor aferente au fost următoarele:

- Organizarea de diverse manifestări insignografice precum expoziţii, simpozioane, congrese;
- Publicarea unor articole sau tipărirea unor lucrări de specialitate în domeniul insignografic;
- Mediatizarea în rândurile tineretului a pasiunii pentru insignografie;
- Participarea activă la diverse expoziţii în vederea promovării insignografiei româneşti în ţară şi peste hotare;
- Înfiinţarea unor cercuri, asociaţii sau cluburi care au ca domeniu de activitate studiul şi conservarea insignelor.

A treia piesă este tot o insignă similară cu cea care însoţeşte diploma de onoare, dar nu este înseriată şi nici nu are suprafaţa acoperită cu o lentilă de plastic

LAUREAŢII PREMIULUI „FLOAREA DE COLŢ”
- EDIŢIA A VIII-A PETROŞANI -

Prof. Tiberiu Kelemen
Preşedinte A.C.I.R.

Acordarea premiilor „Floarea de colţ” constituie o tradiţie în activitatea A.C.I.R., fiind singura recompensă morală conferită unor colegi, persoane deosebite care s-au remarcat în activitatea insignografică pe care au susţinut-o.

Anul acesta componentele premiilor au fost realizate de către firma orădeană ACCESORII PROD, fiind finalizate la Petroşani, fapt pentru care aducem mulţumiri domnului inginer Silviu Dobraş.

Vor fi atribuite în acest an, la fel ca în anii anteriori, premii care vor însoţi insignele şi diplomele aferente.

Astăzi vor fi acordate trofeele cu numerele cuprinse între 42 şi 46 inclusiv.

Conducerea A.C.I.R. după o riguroasă şi dificilă selecţie, a luat următoarea hotărâre:

- Numeroase expoziţii numismatice organizate, în care insignele au fost întotdeauna prezente, posesor al unei colecţii remarcabile, „matematic” organizată, un cunoscut al celor care citesc „Jurnalul insignografic”, fiind semnatarul a numeroase articole de specialitate şi un stâlp solid al numismaticii bârladene, preşedinte al secţiei numismatice din acest frumos oraş moldav şi membru de onoare al S.N.R. profesorul de matematici COSTEL GIURCANU va primi astăzi, pentru îndelungata activitate desfăşurată în domeniul insignografic, trofeul cu numărul 42.

- Una din îndeletnicirile importante în viaţa unui colecţionar este să polarizeze în jurul său alţi pasionaţi care, în final, să se coaguleze într-o grupare, club sau asociaţie.

De-a lungul anilor s-a încercat la Deva înfiinţarea unei filiale a A.C.I.R. datorită numărului mare de pasionaţi din oraşul de pe Mureş, dar ceea ce şi-au dorit oamenii nu au permis prevederile legale, birocraţia fiind de multe ori o oprelişte de netrecut pentru unii.

Astfel, după o lungă perioadă de timp în care de multe ori a organizat şi patru târguri într-un an, a apărut Asociaţia colecţionarilor Hobby Club „Decebal” Deva.

Dorim tinerei asociaţii o viaţă lungă, iar colegului Lucian Bornemisa putere, ca să-i coordoneze activitatea.

Pentru activitatea depusă colegul LUCIAN BORNEMISA va primi premiul cu numărul 43.

- Cu foarte mulţi ani înainte, atunci când încă nu era înfiinţată Secţia Numismatică Alexandria, colegii din capitala Teleormanului făceau naveta la Caracal pentru a participa la activitatea numismatică organizată acolo. Printre aceştia se afla şi un pasionat care, an de an, s-a implicat în viaţa celei mai tinere secţii numismatice din ţară, mai ales când i-a fost încredinţată funcţia de secretar a acesteia.

În ultimii ani a participat la toate manifestările insignografice din ţară, prezentând exponate valoroase.

Colegul nostru GABRIEL MITU se va întoarce la Alexandria cu premiul nr.44, care constituie o confirmare a activităţii insignogafice depuse de-a lungul anilor şi o recompensă pentru corectitudinea şi spiritul colegial din toată această perioadă.

- Pentru o viaţă activă şi o voce din ce în ce mai sonoră în viaţa A.C.I.R., având de multe ori dreptate, participând la numeroase expoziţii cu panouri atent elaborate, colegul nostru a avut de-a lungul timpului cele mai frumoase realizări.

Anul acesta a venit cu câteva propuneri concrete, interesante pentru realizarea medaliilor care vor marca întâlnirea noastră. Dintre ele am extras câteva elemente care împodobesc medalia celui de-al VI-lea Congres Naţional de insignografie.

Colegul IOAN VAUM va pleca de la Petroşani, ducând acasă la Bucureşti premiul cu numărul 45.

- Încă din anul 2010 conducerea A.C.I.R. a gândit ca la fiecare reuniune să atribuie câte un premiu unei formaţiuni sau unei familii de colecţionari.

Pentru modestia şi seriozitatea pe care le-au dovedit de-a lungul anilor, astăzi înmânăm premiul cu numărul 46 familiei ILEANA PUIU şi ANDREI PASCU din Craiova.

Anul acesta au fost atribuite cinci trofee la Petroşani în ziua de 28 iunie 2014, respectiv al şaselea trofeu a fost înmânat în data de 09.08.2014 la Vălişoara, colegului Mircea-Ion Rovinar. Premiul a fost acordat datorită faptului că domnul primar Mircea-Ion Rovinar, pe lânga participările la diferitele expoziţii, a reuşit organizarea timp de şase ani consecutivi a unei expoziţii de insigne care are drept scop promovarea pasiunii noastre în rândurile tinerilor din comuna Vălişoara.

S-au acordat trofeele cuprinse între numerele 42 şi 47 inclusiv, respectiv diplomele şi insignele aferente.

Conducerea A.C.I.R. îi felicită pe toţi colegii premiaţi pentru ceea ce au realizat în vederea promovării insignografiei româneşti.

EXPOZIŢIA GENERALĂ ROMÂNĂ DIN 1906
INSIGNA JURIULUI

Mihai C. V. Cornaci
Coriolan Chiricheş
Botoşani

Anul 1906 a adus românilor motive de a aniversa momente deosebite din istoria lor milenară:

– 1800 de ani de la cucerirea Daciei de către romani (106 d. H);
– 40 de ani de la urcarea pe tronul României a regelui Carol I (1866-1914);
– 25 de ani de la proclamarea Regatului (14/26 martie 1881).

Încă de la 3 mai 1905 Adunarea Deputaţilor şi la 5 mai Senatul României au votat proiectul de lege ce autoriza Guvernul să organizeze în Bucureşti o „Expoziţie Naţională", proiect inspirat de Expoziţia Universală de la Paris din anul 1900.

Ideea acestei aniversări a aparţinut politicianului Dumitru (Take) Ionescu (1858-1922).

În acest sens, la 15 mai 1905 au demarat lucrările pentru pavilioanele destinate industriei, agriculturii, minelor, silviculturii, culturii şi artelor precum şi pavilioanelor regionale sau pentru diferite judeţe (foto.1).

Foto 1
Pavilionul jud. Dorohoi la Expoziţia Generală Română 1906

Alături de proiectele pentru pavilioanele României erau şi cele destinate pavilioanelor Austriei, Franţei, Ungariei.

Festivităţile de deschidere şi închidere ale expoziţiei, precum şi locul de desfăşurare a altor manifestări cu caracter cultural-artistic, au avut loc la Arenele Romane (foto.2), cu o capacitate de 5.000 de locuri, operă de arhitectură a inginerului botoşănean ELIE RADU (1853-1931).

S-a estimat că, în cele aproape şase luni de funcţionare, la această mare manifestare să participe un număr de 40.000 expozanţi şi aproximativ 2.000.000 vizitatori.

Comisarul general al Expoziţiei a fost numit dr. C-tin I. ISTRATI (1850-1918), profesor la Universitatea Bucureşti, membru al Academiei, senator şi fost ministru, iar coordonator al proiectului arhitectul I. D. BERINDEI (1871-1928), ajutat de arhitecţi şi ingineri cu renume în epocă. Concepţia peisagistică a parcului a aparţinut arhitectului francez EDUARD REDONT (1862-1942).

La 6 iunie 1906 a avut loc festivitatea de

deschidere (foto.3), la care au participat familia regală, membrii Guvernului şi ai Camerelor, membri ai Corpului Diplomatic, reprezentanţi ai autorităţilor locale din toate judeţele ţării.

„Bateria de la Calafat", utilizată ca simbol al vitejiei şi spiritului de sacrificiu pentru ţară în Războiul de Independenţă, a executat 101 lovituri de tun.

Prezenţa acestei subunităţi de artilerie în cadrul expoziţiei, a constituit motivul neparticipării Legaţiei Imperiului Otoman, considerând-o drept ofensă din partea Guvernului României.

Festivitatea de închidere a expoziţiei prevăzută să aibă loc la 1 nov. 1906, a fost amânată pentru data de 23 nov., în lipsa Regelui Carol I, dar în prezenţa celorlalţi membri ai familiei regale.

Chiar cu evidenţierea unor deficienţe (N. Iorga acuza faptul că expoziţia a fost mai mult un parc de distracţii şi, în viziunea sa, trebuia să fie „o şcoală dătătoare de învăţături şi o comemorare pioasă"), expoziţia a fost o manifestare a românilor de pretutindeni, în spiritul epocii în care se dorea evidenţierea „vitalităţii unei rase puternice şi întotdeauna mândre…opera fecundă a patruzeci de ani de domnie a Regelui Carol I".

Cu ocazia acestui mare eveniment expoziţional, pe lângă mărci poştale, cărţi poştale ilustrate, diferite medalii şi alte însemne, au fost editate şi două (?) insigne.

Foto. 4

Prima insignă are forma unui scut, având suprafaţa emailată oblic în culorile tricolorului pe care se află înscrisul „E. G. R. EXPOZANT 1906"
(C-tin Ciurea—op. cit.p.26).

Pe spatele insignei este trecut în excizie atelierul unde a fost realizată „RADIVON BUCUREŞTI".

Foto.5

Acul de prindere este dimensionat peste gabaritul insignei.

Cea de-a II-a insignă a fost destinată a fi purtată de membrii juriului.

Câmpul insignei este încărcat în email dispus în benzi verticale, în culorile tricolorului.

Pe o bandă centrală, în culoarea galbenă a metalului este incizat textul „JURIUL" (h=5mm.) în culoare neagră, creându-se maximul contrast pentru o cât mai disponibilă şi sigură vizualizare.

În partea superioară a câmpului emailat, sunt trecute iniţialele expoziţiei E.G.R. (h=6,5 mm.) în culoarea galbenă a metalului, iar în partea inferioară anul 1906 (h=5 mm.).

Marginea insignei este împodobită de două ramuri de măslin dispuse simetric.

Insigna, din alamă, are un diametru de 38 mm., 2 mm. grosime şi 18,9 grame.

Prinderea este asigurată de o agrafă obişnuită, sub diametru.

În partea inferioară a spatelui insignei se evidenţiază, trecut în excizie, numele firmei producătoare „RADIVON BUCUREŞTI".

BIBLIOGRAFIE:

1. Politeia World, Ediţia on line, 27.09.2013, La Belle Époque, Expoziţia generală din 1906
2. Andrei Florin Sora, Revista „Erasmus" 12/2001, Editura „Ars Docendi" , Bucureşti 2001
3. Constantin Ciurea, „Insigne – Distincţii", Editgraph Buzău 2013

INSIGNA CORULUI REFORMAT DIN TÂRGU SECUIESC - 1877 (REFORMÁTUS DALKÓR KÉZDIVÁSÁRHELY)

Beke Ernő
Târgu Secuiesc

În continuare voi prezenta o insignă deosebită dar totodată şi deosebit de importantă pentru mine.

Această insignă foarte frumoasă m-a determinat cu mulţi ani în urmă să încep colecţionarea pieselor cu această tematică iar acum, ceea ce la început părea un capriciu, se regăseşte pe cele 13 panouri cu insigne de coruri şi muzică.

Insigna are o formă alungită cu dimensiunile de 5,5 cm (înălţimea) şi 2,5 cm (lăţimea), grosimea piesei fiind de 1 mm. Forma alungită este dată de figura dominantă din interiorul insignei, cea care de altfel defineşte şi conturul prin care este împlinită forma interioară.

Materialul de bază din care este realizată piesa este tombac. Prinderea insignei se face printr-un ac îndoit (tradiţional) prezent pe toată lungimea piesei. Acul de prindere confecţionat tot din tombac este fixat de corpul insignei cu o rondea de alamă.

Insigna este dominată de o liră emailată în albastru deschis, care este decorată cu frunze mărunte în formă alungită. Aceste frunze sunt aşezate de-a lungul lirei atât pe interior cât şi pe exterior, desenând conturul piesei. Din interiorul lirei se înalţă o creangă cu 11 frunze ce simbolizează eternitatea lirei, adică a corului. Toate frunzele sunt acoperite cu un email de culoare verde.

De la bază porneşte o eşarfă de culoare albă, care înfăşoară lira în trei părţi. La baza insignei pe această eşarfă ce are o lăţime de 5 mm, se găseşte inscripţia „KÉZDIVÁSÁRHELY" (TÂRGU SECUIESC). Aproximativ la mijlocul insignei pe porţiunea de eşarfă care este înclinată este inscripţia „REFORMÁTUS DALKÓR" (CORUL REFORMAT). Capătul îngustat (3 mm) al eşarfei care se află în vârful insignei poartă înscris milesimul „1877", dată care reprezintă anul de înfiinţare a corului bisericii reformate din localitate.

Reversul piesei este anepigraf, lucru care nu m-a ajutat la stabilirea unui număr aproximativ de exemplare, deci nu se cunoaşte tirajul acestei insigne. Emiterea insignei într-un număr redus o presupun datorită faptului că, oraşul fiind mic, nu cred să se fi bătut mai mult de 50 de exemplare din această piesă.

În sprijinul ideii că tirajul acestei piese a fost unul redus vine şi faptul că, în cei aproape 50 de ani de când colecţionez astfel de insigne, am găsit doar trei exemplare dintre care unul l-am dat la schimb regretatului colecţionar de insigne Szőcs László din Târgu Mureş.

De asemenea este dificil de precizat anul exact în care a fost emisă piesa, dar în mod cert este anterior anului 1900.

Insigna însoţită de o diplomă foarte frumoasă şi impunătoare, a fost înmânată membrilor corului reformat de atunci.

Trebuie menţionat faptul că până în prezent corul Bisericii Reformate din Târgu Secuiesc nu a mai comandat nici un fel de insignă, deşi corul funcţionează şi la ora actuală.

Personal am încercat să determin preoţii reformaţi să emită o nouă insignă pentru acest cor, dar am rămas doar cu promisiunile.

Să sperăm ca totuşi se va reuşi şi acest lucru. Până atunci continuăm căutarea de noi şi frumoase insigne care să ne bucure inimile şi să îmbogăţească colecţiile noastre şi spre bucuria celor care vizionează aceste panouri cu insignele ce ne încântă sufletele.

MEDALIA JUBILIARĂ
„95 DE ANI DE LA MAREA UNIRE 1918-2013”

Cmdr. Av. (rtg.) Marius Popescu-Călăraşi

Cu prilejul împlinirii a 95 de ani de la marea Unire din 1 decembrie 1918 – Asociaţia Militară Cultul Eroilor „Regina Maria” a emis o medalie bifaţă din tombac (aliaj cupru-nichel) aurit, având un diametru de 60 mm.

Aversul medaliei – Câmpul central este ocupat de conturul (harta) României Mari. În interiorul conturului – cu majuscule găsim pe patru rânduri înscrisul : „ROMÂNIA 95 DE ANI”

În exergă circular, cu majuscule este înscrisul: sus „MAREA UNIRE DE LA ALBA IULIA” , iar în partea de jos tot cu majuscule „1918 – DECEMBRIE – 2013”.

Deasupra conturului României Mari scris cu majuscule apare textul: „ÎMPLINIREA VISULUI DE AUR”, iar sub hartă, tot cu majuscule, avem textul: „AL TUTUROR ROMÂNILOR”

Reversul medaliei - În exergă, circular, în partea de sus, cu majuscule, avem înscrisul: „ASOCIAŢIA NAŢIONALĂ CULTUL EROILOR” , iar în partea inferioară, tot cu majuscule este textul: „REGINA MARIA”. Câmpul central este ocupat de silueta măreaţă a unei mănăstiri. Deasupra imaginii, scris cu majuscule avem textul: „CATEDRALA REÎNTREGIRII”. Prin aceasta medalia şi-a declinat identitatea. Aici a fost încoronat Regele Ferdinand la 15 octombrie 1922, primind Coroana de oţel a României, făurită de către elevii şi soldaţii meseriaşi ai Arsenalului Armatei din Bucureşti din ţeava unui tun otoman capturat în timpul Războiului de Independenţă din 1877 - 1878, în bătălia de la Grivița din 30 august 1877. La aceeaşi ceremonie a fost încoronată ca regină a României, Maria Alexandra Victoria de Saxa-Coburg şi Gotha, cea care a fost supranumită „Mama răniţilor” din primul Război Mondial (1916-1918), care în 1919 cu sprijinul „Societăţii Femeilor ortodoxe din România a fondat „Societatea Mormintele Eroilor Căzuţi în război” ca urmare a Decretului-lege nr. 4106, din 12 septembrie 1919, societatea cu statut de persoană juridică având ca misiune îngrijirea şi păstrarea mormintelor şi operelor comemorative de război realizate, de a descoperi noi morminte ale ostaşilor căzuţi pentru patrie, de a aduce îmbunătăţiri cimitirelor eroilor şi de a organiza ceremoniale religioase şi militare la mormintele eroilor. Comitetul „Societatea Mormintele Eroilor Căzuţi în Război” avea preşedinte de onoare pe Regina Maria şi preşedinte executiv pe Episcopul de Caransebeş, Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române din anul 1925, Miron Cristea. Această societate, cu sprijin financiar din partea suveranilor României, dar şi a oamenilor de bine din ţară, avea să ridice o serie întreagă de 14 mausolee dintre care cel mai cunoscut şi mai reprezentativ este cel de la Mărăşeşti. Un număr impresionant de astfel de edificii funerare mai ales că mausoleele din campania 1877-1878 sunt pe teritoriul de la Sud de Dunăre, unde s-au dat bătăliile. După abrogarea Legii nr. 1699 din 1927, „Societatea Mormintele Eroilor Căzuţi în Război” si-a schimbat denumirea devenind Societatea „Cultul Eroilor”.

Medalia a fost realizată după desenul executat de domnul general de brigadă (rtg.) Petre Stoica – preşedintele de onoare al Asociaţiei Naţionale Cultul Eroilor „Regina Maria”, care se află la cea de-a 15 – a machetă grafică de medalie, creaţiile sale abordând cu predilecţie o tematică istorică.

Piesa a fost emisă într-un tiraj de masă şi deja a intrat în patrimoniul cultural naţional,fiind pe drept cuvânt o bijuterie a medalisticii româneşti.

Întreaga mea gratitudine faţă de domnul general de brigadă (rtg.) Petre Stoica, pentru această minunată realizare, cu atât mai mult cu cât domnia-sa se află la o apreciabilă şi respectabilă vârstă.

Felicitări din inimă şi succes pe viitor cu urările de multă sănătate şi prosperitate.

O INSIGNĂ DE PIONIERI NEOFICIALĂ

Radu Tabără
Sibiu

Din punct de vedere al emitentului, insignele pot fi împărţite în oficiale, semioficiale şi neoficiale.

Insignele oficiale sunt cele emise de conducerea unei organizaţii de stat şi pentru care au fost obţinute toate aprobările ierarhice necesare. În general ele sunt distribuite şi realizate într-o manieră centralizată.

Insignele semioficiale se situează într-o zonă de graniţă, putând fi realizate de structurile locale ale unei organizaţii pentru a marca un anumit eveniment, dar fără a respecta toate etapele de aprobare ale forurilor ierarhice.

În categoria insignelor neoficiale intră cele care au fost realizate de entităţi, sau chiar persoane fizice fără a avea vre-o aprobare de la cei în drept. Trebuie totuşi menţionat că este posibil ca o insignă neoficială să devină semioficială prin acceptarea ei în mod tacit.

Un astfel de exemplu ar putea fi să spunem o insignă realizată de membrii unei echipe pentru a-şi declara apartenenţa la ea. Dacă piesa este realizată cu mijloace proprii, fără acceptul conducerii, insigna este neoficială, dar dacă o poartă o perioadă mai îndelungată de timp fără ca cineva să ia măsuri împotriva lor (deci este acceptată mai mult sau mai puţin în mod tacit)ea devine semioficială. Cazurile în care o insignă neoficială devine oficială sunt extrem de rare.

În cazul nostru avem în atenţie o insignă din lemn (placaj folosit la traforaj) şi care ulterior a fost pirogravată, piesă realizată de un pionier în cadrul orelor/ cercului de lucru manual.

Insigna are o formă rotundă, în centrul său fiind desenată o emblemă a Organizaţiei Pionierilor (model 1966-1989) sub care a fost pirogravat celebrul îndemn „Tot înainte!" scris cu majuscule (acesta era răspunsul pe care pionierii îl dădeau la deviza organizaţiei).

Pe conturul insignei a fost pirogravat un model care sugerează marginile dantelate ale unui timbru. După pirogravare piesa a fost lăcuită. Sistemul de prindere este realizat dintr-un ac de siguranţă ataşat pe revers.

Insigna este foarte interesantă prin ineditul său, dar şi prin raritate, fiind în principiu un exemplar unicat (totuşi este posibil să fi fost realizată într-o serie limitată, dacă a fost făcută de mai mulţi elevi din clasă, ca parte a unei teme date de profesor).

Insigna reprezintă şi un protest mascat (şi nu neapărat conştientizat) al copiilor faţă de modul inechitabil în care erau distribuite insignele oficiale în teritoriu. Astfel pionierii aflaţi în mediul rural sau în oraşe mai mici primeau mult mai puţine insigne decât colegii lor din oraşe mai mari şi mai bine aprovizionate. De asemenea şi sistemul de acordare al insignelor era uneori inechitabil, fiind supus arbitrarului şi clientelismului.

Oricum, indiferent de motivele care sau stat în spatele apariţiei acestei insigne, suntem siguri că cel care a realizat-o a şi purtat-o cu multă mândrie.

INSIGNELE PROMOŢIILOR DE ABSOLVENŢI AI COLEGIULUI „GH. ROŞCA CODREANU" DIN BÂRLAD

Prof. Costel Giurcanu
Bârlad

Colegiul naţional „Gh. Roşca Codreanu" din Bârlad este una dintre şcolile cu mare vechime din România, fiind a treia înfiinţată în ordine cronologică.

Având un parcurs şi realizări de mare valoare, şcoala a fost înfiinţată în 1846 sub denumirea de „Clasul Real" graţie donaţiei umanistului şi patriotului Gheorghe Roşca Codreanu, care în 1858 devine gimnaziu apoi în 1864 se transformă în liceu, iar din 1946 primeşte titulatura de Colegiu Naţional.

Tradiţia şi substanţa sa se trag din setea de învăţătură şi cultură a românilor din Moldova şi din activitatea a sute de profesori care au pus fiecare câte ceva la creşterea prestigiului şi a realizărilor acestui liceu astăzi Colegiu Naţional.

Nu mai mic a fost şi ataşamentul zecilor de mii de absolvenţi, foarte mulţi ajunşi oameni de ştiinţă şi cultură, creatori de valori ştiinţifice şi culturale recunoscuţi pe plan naţional şi mondial.

În trecut, ca şi în prezent, amintirile vii ale perioadei de formare şi transformare de la adolescenţă la tinereţe şi maturitate s-au concretizat de foarte multe ori în întâlniri colegiale între foştii elevi şi profesorii lor la aniversări de 10, 20, 25, 30, 35, 40, 45, 50 de ani de la absolvire. De asemenea la aniversările liceului cu ocazia împlinirii a 100, 125, 150 de ani de la înfiinţare s-au realizat medalii şi insigne.

Dragostea foştilor elevi pentru şcoala ce i-a format şi preţuirea lor faţă de foştii profesori au făcut posibilă, chiar în condiţiile fostului regim de până la 1989, realizarea unor insigne prin efort propriu şi fără aprobări oficiale.

În situaţia actuală aceste insigne nu sunt cunoscute în totalitate datorită tirajului redus şi caracterului lor aproape personal care au îngreunat apariţia în lor în circuitul de achiziţii sau prezentarea insignografică.

Vreau ca acest capitol de colecţionare greu de realizat şi mai în întregime necunoscut, dar totuşi important pentru cunoaşterea dezvoltării învăţământului, să-l prezint pentru a putea fi descoperit în toate zonele ţării de cât mai mulţi colecţionari.

Ceea ce se poate prezenta acum este o mică parte din ce există şi sper ca această tematică să trezească interes pentru cât mai mulţi colegi colecţionari.

Primul grup de insigne pe care-l supun atenţiei dumneavoastră este format din insigne ce se poartă pe rever având un sistem de prindere realizat din corpul piesei. Acestea sunt realizate dintr-o rondea de material plastic din care a fost decupat un sector de cerc, realizând astfel un sistem de prindere. Pe cercul central se aplică desenul insignei realizat pe hârtie. Mai jos redăm câteva dintre aceste insigne.

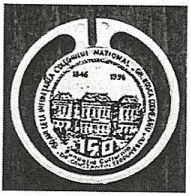

Al doilea tip de insigne este confecţionat din tablă de alamă presată, având o formă uşor bombată şi care mai apoi a fost gravată. (Foto 1, foto 2.)

Următoarea piesă prezentată este o insignă de tip TD, care redă frontispiciul clădirii colegiului, dar care nu are inscripţionat evenimentul cu ocazia căruia a fost pusă in circulaţie. (Foto 3).

Ultima insignă din această tematică pe care o prezint a fost emisă în 1984 şi marca împlinirea a 35 de ani de la absolvirea colegiului a promoţiei 1949. Insigna este realizată din carton şi are ca sistem de prindere un ac de siguranţă lipit. (Foto 4).

1

2

3

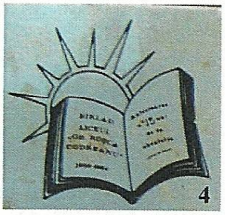
4

Nu pot încheia fără a prezenta şi două plachete realizate de către absolvenţii din promoţia 1969 la împlinirea a 30, respectiv 35 de ani de la fericitul eveniment.

Prima plachetă este realizată din tombac si a fost montată pe un suport din lemn. Pe suprafaţa ei, placheta are inclus un cerc ce formează cu marginea exterioară un inel. În interiorul acestui cerc, tot inclus, circular, apare inscripţia „LICEUL „GHEORGHE ROSCA CODREANU * MAI 1999* ". În mijlocul inscripţiei circulare, pe orizontală, apare pe două rânduri textul „XXX" (pe primul rând) şi „Promoţia 1969" pe rândul doi. Placheta are un diametru de 65 mm. (Foto 5).

A doua plachetă este realizată din aluminiu, are un diametru de 65 mm şi a fost montată pe un suport mixt.

Placheta emisă la împlinirea a 35 de ani de la absolvire are gravat, la exterior, un inel în care circular apare inscripţia „LICEUL „GHEORGHE ROSCA CODREANU * APRILIE 2004* ". În mijlocul inscripţiei circulare, pe orizontală, apare pe trei rânduri textul „35" (pe primul rând) şi „Promoţia" pe rândul doi şi „1969" pe rândul trei. Atât textul cât şi cele două cercuri ce formează inelul au fost colorate cu vopsea albastră. Placheta are un diametru de 65 mm. (Foto 6).

Foto 5

Foto 6

EMISIUNI MEDALISTICE SI INSIGNOGRAFICE LA CEC Bank

Mihaela Alexandra Ivan
Mihai Silviu Ivan
Focşani

La data de 24 noiembrie 2014 se împlinesc 150 de ani de când domnitorul Alexandru Ioan Cuza a *sancţionat* legea privind *instituirea* Casei de Depuneri şi Consemnaţiuni, astăzi purtând denumirea de CEC Bank.

CEC Bank este prima şi cea mai veche bancă românească (1864), fiind înfiinţată înaintea Băncii Naţionale a României (1880).

În anul 1897, cu prilejul punerii pietrei fundamentale a palatului Casei de Economii şi Consemnaţiuni a fost realizată prima medalie din sistemul bancar românesc.

Medalia a fost bătută din tombac, cu diametrul de 65 mm, având pe avers (fig.1a) un cerc punctat în care se află în centru bustul Regelui Carol I în profil şi în partea superioară este înscris în semicerc „CAROL I REGE AL ROMÂNIEI", iar pe revers (fig.1b) un cerc perlat în care se afla în centru macheta palatului, în partea superioară este înscris în semicerc „CASA DE DEPUNERI CONSEMNAŢIUNI ŞI ECONOMIE"

- în partea dreaptă a bazei machetei este scris numele gravorului „DIMITRESCU"
- în partea de jos a machetei se află înscrisul „PUNEREA PIETREI FUNDAMENTALE", dedesubt, în semicerc, este înscris anul cu cifre romane „MDCCCXCVII".

Fig. 1a

Fig. 1b

La 24 noiembrie 1964 a avut loc aniversarea centenarului Casei de Economii şi Consemnaţiuni – CEC – prilej cu care a fost realizată din tombac galben lăcuit o medalie aniversară cu diametrul de 60 mm, având pe avers (fig. 2a) un cerc în care, în centru, sunt caracterele „CEC", deasupra lor este stema R.P.R., iar dedesubt sunt înscrişi anii „1864-1964". În semicerc, în partea superioară, ocupând două treimi este înscrisul „CENTENARUL CASEI DE ECONOMII ŞI CONSEMNAŢIUNI" iar în partea de jos se află o cunună de frunze de măslin.

Pe revers (fig.2b), este redată clădirea Palatului CEC, sub care este înscrisul „C.E.C.–100 ANI", iar în partea de jos, în semicerc, se află o ramură cu frunze de măslin.

Fig. 2a

Fig. 2b

Din studiile efectuate şi ţinând cont că Banca nu deţine o evidenţă în acest sens, se pare că prima emisiune insignografică a fost în aprilie 1965, realizată pentru „FRUNTAŞ ÎN ACŢIUNEA DE ECONOMISIRE" (fig.3), ce a fost acordată salariaţilor care au participat şi au avut rezultate deosebite în acţiunile de atragere de economii. Această insignă a fost înmânată împreună cu o legitimaţie nominală (fig. 4).

Insigna este realizată din tombac, de formă ovală–verticală emailată, având înălţimea de 23 mm şi lăţimea de 18 mm. Pe latura de jos în semicerc pe fond roşu emailat, apare înscrisul „FRUNTAŞ ÎN ACŢIUNEA DE ECONOMISIRE", în centru pe fond albastru emailat apar caracterele „CEC" cu litere albe emailate iar dedesubt înscrisul „FRUNTAŞ" apoi în partea de sus este o stea roşie emailată de unde coboară şapte raze şi în părţile laterale stânga-dreapta sus apare cununa de frunze de lauri.

Reversul anepigraf nu are inscripţii şi este prevăzut cu ac de siguranţă.

Fig.3

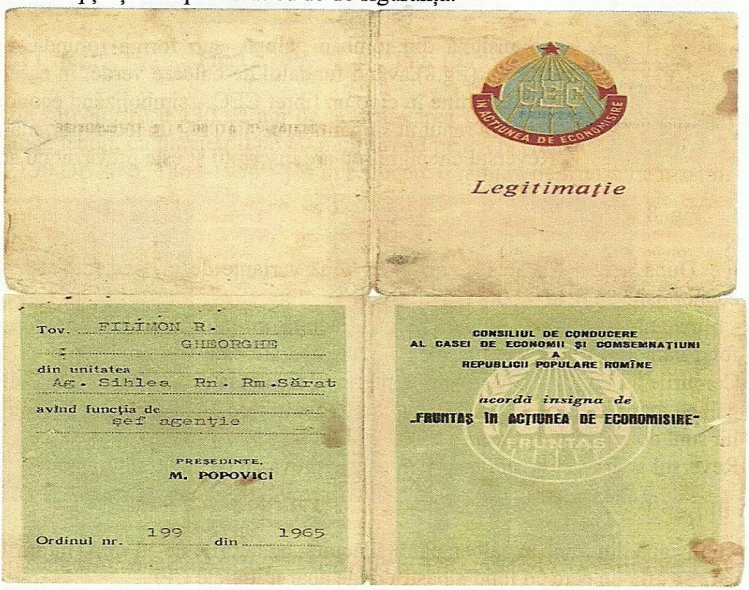

Fig.4

În anul 1968 a fost realizată din tombac galben o insignă de formă dreptunghiulară – verticală lăcuită, cu partea superioară rotunjită, având înălțimea de 32 mm și lățimea de 24 mm (fig.5). În partea de jos, la bază pe fond roșu, apare înscrisul „FRUNTAȘ ÎN MUNCĂ". Deasupra înscrisului se ridică în lateral stânga și dreapta o cunună de frunze de laur de culoare galben auriu, redată în relief, care încadrează trei hexagoane verticale cu fond alb, în interiorul lor sunt cele trei litere ce formează sigla „C.E.C.". În partea de sus se ridică 16 raze de soare pe fond albastru.
Această insignă a fost oferită salariaților care au participat și au avut rezultate deosebite în acțiunile de atragere de economii.
Reversul anepigraf nu are inscripții și este prevăzut cu ac de siguranță.

Fig. 5

La începutul anilor 70, sunt realizate 3 feluri de insigne folosite pentru popularizarea ideii de economisire în rândul tinerilor și al elevilor, prin concursuri cu premii pe teme CEC ce au fost organizate în școli (în cursul anului școlar) și tabere (în vacanțele de vara),astfel :

Fig.6

- o insignă din tombac galben, sub formă de octogon, lăcuită, cu diametrul de 16 mm (fig. 6).
Este realizată pe fond grena, în centru având o albină de culoare galbenă – ce simbolizează hărnicia – pe spatele albinei în centru este un pătrat de culoare galbenă cu laturile de 5 mm, pe care este redată sigla „CEC".
Reversul anepigraf nu are inscripții și este prevăzut cu ac de siguranță.

- o insignă din tombac galben, sub formă de trapez vertical, cu baza mică în partea de jos, lăcuită, având înălțimea de 15 mm (fig.7), lățimea baza mare de 13 mm, iar baza mica de 10 mm. Este realizată pe fond verde având în centru o floarea soarelui de culoare galben auriu, cu opt petale și două frunze. În centrul florii - simbolizând bogăția și fertilitatea este un cerc pe fundal grena unde se regăsește sigla „CEC". Reversul anepigraf nu are inscripții și este prevăzut cu ac de siguranță.

Fig. 7

Fig. 8

- o insignă din tombac galben, sub formă rotundă, lăcuită, având diametrul de 18 mm (fig.8),având fundalul de culoare verde, în care se află un cocoș de culoare roșie, ce ține în cioc un libret CEC – simbolizând economisirea la CEC, perioada în care era renumit sloganul „Azi la CEC un leu depui, mâine el va scoate pui".
Reversul anepigraf nu are inscripții și este prevăzut cu ac de siguranță.

După anul 1980 au fost realizate două variante de insigne folosite pentru popularizarea ideii de economisire în rândul populației, astfel:
- o insignă din tombac galben, pătrată, lăcuită, cu laturile de 18 mm (figura 9), pe fond galben, în care se află nouă cercuri așezate câte trei rânduri pe trei coloane. Cercurile au un fond albastru și în interiorul fiecăruia se află câte o literă de culoare galben auriu, din sigla „CEC" - iar cercul din mijloc este pe fond roșu și în mijlocul lui sunt două cercuri galbene.
Reversul anepigraf nu are inscripții și este prevăzut cu ac de siguranță.

Fig.9

- o insignă din tombac galben,pătrată,lăcuită, cu laturile de 13 mm (figura 10), pe fond galben auriu, în care se află un cerc cu fond albastru unde apar inițialele CEC.
Reversul anepigraf nu are inscripții și este prevăzut cu ac de siguranță.

În anul 1980, a fost realizată o insignă din tombac galben, lăcuită, rotundă cu diametrul de 15 mm, pe fond galben auriu, în mijloc aflându-se o casă, cu partea de jos formată dintr-un dreptunghi orizontal cu lungimea de 11 mm și înălțimea de 7 mm (fig.11), în care pe fond albastru sunt inițialele „CEC" de culoare galben auriu - iar acoperișul sub forma unui triunghi isoscel, cu baza de 14 mm și înălțimea de 5 mm, cu fond roșu.
Reversul anepigraf nu are inscripții și este prevăzut cu ac de siguranță.
Cu ocazia aniversarii a 125 de ani de la înființarea Casei de Economii și Consemnațiuni, în anul 1989, au fost emise 2 insigne, astfel:
- o insignă din tombac galben,lăcuită,rotundă,cu diametrul de 20 mm (figura 12),având pe exterior o coroană circulară cu lățimea de 3 mm, pe fond albastru. În partea superioară a coroanei este un înscris de culoare galben argintiu: „CASA DE ECONOMII ȘI CONSEMNAȚIUNI", iar în partea inferioară despărțit de patru steluțe de fiecare parte apare anul „1864". În centrul insignei,într-un hexagon de culoare galben auriu,în partea de jos cu caractere roșii este înscris „CEC" - iar în partea de sus este un triunghi roșu perforat de un cerc galben - simbolizând o pușculiță cu un bănuț.
Reversul anepigraf nu are inscripții și este prevăzut cu ac de siguranță
- acum apare prima insignă jubiliară CEC care a fost emisă cu ocazia aniversării a 125 de ani de la înființarea Casei de Economii și Consemnațiuni, o insignă în două variante: una realizată din aluminiu (fig.13a) și una realizată din aluminiu eloxat (fig. 13b). Insigna este rotundă, lăcuită, cu diametrul de 20 mm, având o coroană circulară cu diametrul de 3 mm, pe fond alb, cu caractere galben aurii apare înscris: în partea superioară „CASA DE ECONOMII ȘI CONSEMNAȚIUNI", iar în partea de jos despărțite de câte două steluțe de fiecare parte „1864-1989". Centrul insignei este pe fond albastru, în mijloc fiind înscris: „125 ANI" - încadrat de o cunună galben aurie de frunze de laur.
Reversul anepigraf nu are inscripții și este prevăzut cu ac de siguranță.

Fig. 10

Fig.11

Fig.12

Fig. 13a

Fig.13b

În anul 1994, cu ocazia sărbătoririi a 130 de ani de la înființarea CEC a fost realizată o medalie aniversară din tombac galben lăcuit, cu diametrul de 60 mm, având pe avers (fig.14a) în mijloc Palatul CEC, dedesubt înscrisul „130 DE ANI, 1864-1994"- jos în semicerc o ramură de frunze de maslin.

Fig.14a

Fig.14b

În partea superioară, tot în semicerc, apare înscrisul „CASA DE ECONOMII ȘI CONSEMNAȚIUNI". Pe revers (fig.14b): portretul domnitorului Alexandru Ioan Cuza – în centru, iar sus în semicerc apare înscrisul „ALEXANDRU IOAN CUZA".

Cu această ocazie aniversară (1994), a fost emisă şi o insignă din tombac, emailată, în cinci variante de culoare, având forma ovală pe orizontală-cu lungimea de 30 mm şi înălţimea de 15 mm, cu un hexagon în centru – cu laturile de 7 mm. În lateralele hexagonului apar înscrişi anii: „1864 – 1994", iar în hexagon apare înscris „CEC 130 ANI" astfel:

- o variantă are fundalul insignei de culoare grena şi în hexagon culoarea albă (figura 15a);
- o variantă are fundalul insignei de culoare albastru deschis şi în hexagon culoarea albastru închis (figura 15b);
- o variantă are fundalul insignei de culoare verde închis şi în hexagon culoarea verde deschis (figura 15c);
- o variantă are fundalul insignei de culoare albastru închis şi în hexagon culoarea albă (figura 15d);
- o variantă are fundalul insignei de culoare neagră şi în hexagon culoarea roşie (figura 15e).

Fig.15a

Fig.15b

Fig.15c

Fig. 15d

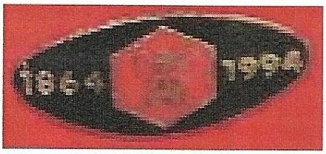

Fig. 15e

La aniversarea a 100 de ani de la punerea pietrei fundamentale a palatului Casei de Economii şi Consemnaţiuni, anul 1997, a fost emisă o medalie aniversară din tombac lăcuit, cu diametrul de 60 mm, având pe avers (figura 16 a), într-un cerc perlat, în centru Palatal CEC, în partea superioară în semicerc înscrisul „CASA DE ECONOMII ŞI CONSEMNAŢIUNI", sub clădirea Palatului CEC sunt înscrişi anii „1897-1997", iar în partea de jos, în semicerc,o cunună de frunze de lauri.

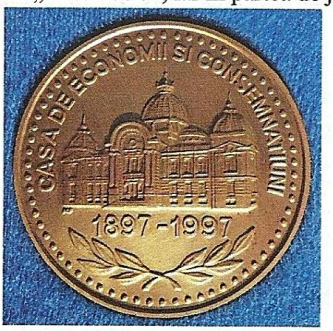

Fig. 16a

Fig. 16b

Pe revers (figura 16 b), găsim într-un cerc perlat înscrisul „100 DE ANI DE LA PUNEREA PIETREI FUNDAMENTALE A PALATULUI C.E.C.".

La aniversarea a 134 de ani de la înfiinţarea CEC, in anul 1998 a fost emisă o insigna rotundă, de tip TD, lăcuită, cu diametrul de 55 mm (figura 17), are culoarea galbenă în degrade de la bază spre partea superioara. În partea centrală apare înscrisul „CEC" şi apoi „134 de ani". În partea superioară, în semicerc, apare înscrisul „CASA DE ECONOMII SI CONSEMNATIUNI", iar în partea inferioară, în semicerc, apare înscrisul "Bancă fondata la 1864".
Reversul anepigraf nu are inscripţii şi este prevăzut cu ac de siguranţă.

Fig. 17

Cu ocazia aniversării a 135 de ani de la înfiinţarea Casei de Economii şi Consemnaţiuni, în 1999, este schimbată sigla, prilej cu care este realizată o plachetă jubiliară din tombac galben lăcuit, de calitate „proof" cu un diametru de 35 mm, având înscris pe avers (figura 18 a) în mijloc „CEC 135" - în partea de jos în semicerc este înscris „CASA DE ECONOMII ŞI CONSEMNAŢIUNI", iar în partea de sus este noua siglă. Pe revers (figura 18 b) este în mijloc noua siglă CEC, în partea de sus este înscris anul „1999"şi în partea de jos este înscris anul „1864".

Fig.18a

Fig.18b

Cu acest eveniment sunt realizate şi două insigne, astfel:
- o insignă din argint, pătrată, cu latura de 10 mm,semnificând noua siglă CEC (figura 19 a);
Reversul anepigraf nu are inscripţii şi este prevăzut cu ac închis.
- o insignă din aur, pătrată cu latura de 20 mm, semnificând noua siglă CEC (figura 19 b).
Reversul anepigraf nu are inscripţii şi este prevăzut cu ac închis.

Fig.19a

Fig.19b

În anul 2002, prilej cu care se revine la sigla veche, se realizează„o medalie de argint cu valoare aniversară dedicată împlinirii a 138 de ani de existenţă a Casei de Economii şi Consemnaţiuni 1864-2002". Este realizată din argint 925/1000, de calitate „proof" cu un diametru de 24 mm, având 8 grame, cu un tiraj de 200 bucăţi.
Medalia are pe avers (figura 20 a), în centru sigla CEC cu triunghiul isoscel, cu o nişă în partea superioară dreaptă unde pătrunde o monedă şi dedesubt înscrisul „CEC 2002". În partea superioară, în semicerc, este înscrisul „CASA DE ECONOMII ŞI CONSEMNAŢIUNI"şi în partea de jos, tot în semicerc, despărţite de câte o steluţă pe fiecare latură apare înscrisul „Bancă de tradiţie şi de încredere".
Pe revers (figura 20 b), este portretul domnitorului Alexandru Ioan Cuza, iar în partea de sus, în semicerc, este înscrisul „ALEXANDRU IOAN CUZA".

Fig. 20a

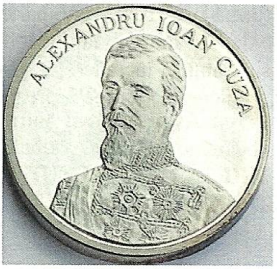

Fig. 20b

Cu ocazia aceluiaşi eveniment din anul 2002 au fost emise şi două insigne, ce reprezintă revenirea la sigla anterioară şi anume sigla CEC cu triunghiul isoscel, cu o nişă în partea superioară dreapta unde pătrunde o monedă, acestea fiind:

- o insignă în două variante una de argint (fig. 21 a) şi una de aur (fig. 21 b), având baza triunghiului isoscel de 13 mm şi înălţimea de 5 mm;
- o insignă din aur (fig. 21c), având baza triunghiului isoscel de 25 mm şi înălţimea de 10 mm.

Reversul anepigraf nu are inscripţii şi este prevăzut cu ac închis.

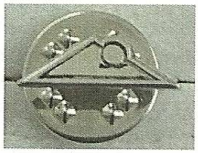

- Fig.21a -

- Fig.21b -

- Fig.21c –

Cu ocazia aniversării a 140 de ani de la înfiinţarea Casei de Economii şi Consemnaţiuni, în anul 2004, a fost emisă o insignă jubiliară din argint (fig. 22), având forma dreptunghiulară pe verticală, cu înălţimea de 23 mm şi lungimea de 18 mm. Insigna are un chenar pe margine, în treimea superioară are sigla CEC cu triunghiul isoscel, cu o nişă în partea superioară dreaptă unde pătrunde o monedă şi în partea inferioară având înscrisul „CEC 140 ANI".

Reversul anepigraf nu are inscripţii şi este prevăzut cu ac deschis.

Fig. 22

Fig. 23

La inaugurarea sediului sucursalei Vrancea, pe data de 6 august 1996, a fost emisă o insignă rotundă, TD lăcuită, cu diametrul de 55 mm (fig.23), este de culoare albă, având în partea centrală înscrisul „CEC" - în partea superioară în semicerc data „6 august 1996" iar în partea inferioară înscrisul „INAUGURAREA SEDIULUI SUCURSALEI VRANCEA".

Reversul anepigraf nu are inscripţii şi este prevăzut cu ac de siguranţă.

Cu ocazia rebrenduirii băncii, la data de 6 mai 2008, a fost emisă o nouă insignă din tombac, lăcuită, cu noua siglă CEC Bank, care este sub formă de scut, cu partea rotunjită în jos, având înălţimea de 17 mm şi lăţimea de 15 mm (fig. 24). Scutul semnifică siguranţă şi încredere, iar frunza de stejar viaţă, putere şi frumuseţe, culoarea verde reprezintă energie, prospeţime şi speranţă.

Fig. 24

MEDALIA ŞI INSIGNA CELUI DE-AL II-LEA CONGRES INTERNAŢIONAL DE NUMISMATICĂ „ŞTEFAN CEL MARE ŞI SFÂNT ŞI BRAŞOVUL"

Col.(r) ing. Ştefan Samoilă
Braşov

În perioada 18-21 septembrie, la Braşov, în organizarea Secţiei Numismatice braşovene, în sălile Centrului Cultural „Reduta" s-au desfăşurat lucrările celui de-al II-lea Congres Internaţional de Numismatică din România postbelică. La lucrările acestui important eveniment ştiinţific au fost invitaţi să participe specialişti în domeniu din România şi din 16 ţări europene. Congresul s-a desfăşurat pe două secţiuni: prima , numismatica antică, medievală, modernă şi contemporană, iar secţiunea a II-a, „Ştefan cel Mare şi Sfânt şi Braşovul".

Pentru a marca acest important eveniment numismatic, organizatorii Congresului au proiectat şi realizat o medalie şi o insignă aniversară.

Medalia prezintă pe **avers,** în partea superioară, una din clădirile reprezentative pentru Braşov şi anume Palatul de Justiţie, construit în anul 1900, într-un stil eclectic francez, la cererea Preşedintelui Tribunalului Regal din acea vreme, Georg von Weer. În prezent clădirea este sediul Prefecturii şi al Consiliului Judeţean Braşov.

Legenda circular în partea superioară, pe două rânduri, **CONSILIUL JUDEŢEAN BRAŞOV - CENTRUL CULTURAL REDUTA / BRAŞOV COUNTRY CONCIL – CULTURAL CENTER REDUTA,** iar în partea inferioară, **SOCIETATEA NUMISMATICĂ ROMÂNĂ – SECŢIA BRAŞOV/ ROMANIA NUMISMATIC SOCIETY – DEPARTMENT BRAŞOV.**
În partea inferioară, bustul lui Ştefan cel Mare şi Sfânt, întors uşor spre dreapta.

Pe **revers,** pe marginea medaliei, circular, steagurile ţărilor invitate la Congres cu denumirea acestora. În centru, în jumătatea superioară, legenda pe şase rânduri, în limba română şi engleză, **CEL DE-AL II-LEA CONGRES INTERNAŢIONAL/ DE NUMISMATICĂ DIN ROMÂNIA POSTBELICĂ / *„Ştefan cel Mare şi Sfânt şi Braşovul"* / THE SECOND INTERNAŢIONAL CONGRES / OF NUMISMATICS POST-WAR IN ROMANIA / *„Ştefan the Great and Holy and Braşov"***

În centru, în jumătatea inferioară, reproducerea a patru din cele mai reprezentative monede emise de monetăria braşoveană.

Proba monetară de 10 ducaţi, emisă în timpul luptei braşovenilor cu Gabriel Bathory (1612-1615), are pe avers, în centru, într-un cerc liniar, stema Braşovului, o coroană artistic desenată, dispusă pe o buturugă cu numeroase rădăcini. În dreapta ansamblului litera **C** (Civitas) iar în stânga litera **B** (Brassov).
Legenda, între un cerc şnur exterior şi unul liniar la interior, **NOS IN NOM : CONFIDIMUS : 1612** (referire la Psalmul 20.8 – „Ei se îndoaie şi cad, dar noi ne ridicăm şi rămânem în picioare"). Moneda a fost realizată din aur, cu greutatea de 34,8 g. şi diametrul de 43 mm.

Talerul (pătrat) (Thalerklippe) emis în 1601, în timpul lui Sigismund Bathory, are pe avers, sus pe trei rânduri, legenda : **DEO / VINDICI / PATRIÆ :** sub legendă o linie orizontală sub care este dispusă într-un cerc perlat stema Braşovului, iar intre două cercuri perlate este legenda: **MONETA CIVITAS CORONENSIS.** Sub linie în stânga şi în dreapta milesimul **16 - 01** iar în cele patru colţuri ornamente în formă de flori de crin. Moneda a fost realizată din aur, având o greutate de 28,27 g. cu dimensiunea de 38/38 mm.

Moneda de cinci ducaţi emisă în anul 1663, în timpul lui Mihai Apafi (1661-1690), are pe avers, un scut, încoronat , având în câmpul superior, dreapta soarele, în stânga luna, în câmpul inferior dreapta, acvila transilvăneană încoronată, iar în stânga şapte turnuri dispuse 2,3,2 iar în centru stema familiei Apafi un coif străpuns de o sabie prin care creşte viţa de vie. Legenda, între două cercuri perlate,
PAR · REG · HV · D · stema Braşovului · **ET · SI · CO · 1663.**

Ultima monedă este un gros (12 dinari) din anul 1673, emisă în timpul lui Apafi care are pe revers un scut scarletat, încoronat, având aceleaşi elemente ca la moneda de cinci ducaţi, mai puţin dispunerea turnurilor care este 3, 3, 1 iar stema Braşovului nu se află în legendă, ci în câmpul inferior, sub stema Apafi. Sub coroană se află cifra **XII** iar în cele patru colţuri ale scutului câte o rozetă. Legenda, între două cercuri perlate, **PAR · REG · H · D · E · T · S · C · G ARG 1673.**
Moneda a fost realizată din argint cu o greutate de 3,55 g. şi diametrul de 25 mm.

În partea inferioară a medaliei legenda, **BRAŞOV * KRONSTADT * BRASSÓ / 2014.**

Medalia are ambele margini diamantate iar muchia este dreaptă având legenda, la partea superioară, www.accesoriiprod.ro iar la partea inferioară legenda, **S.Ş.** – şi numerele de la **01** la 100.

Insigna reprezintă un scut cu o formă deosebită, având la partea superioară coroana cu cele şapte turnuri însemnul oraşelor reşedinţă de judeţ. Central, pe un scut clasic de tip francez, pe fond albastru, actuala stemă a municipiului Braşov, coroana aşezată pe o buturugă cu multe rădăcini. Circular, pe fond alb, legenda, **AL II – LEA CONGRES INTERNAŢIONAL DE NUMISMATICĂ** , iar la partea superioară, sub coroană, legenda pe două rânduri, **BRAŞOV / 2014.**

Medalia şi insigna au fost concepute de Ştefan Samoilă, prelucrate pe calculator şi realizate de firma orădeană **S.C. ACCESORII PROD S.R.L.** Au fost executate un număr de 100 de exemplare din ambele piese.

ÎNSEMNUL PRIMEI ÎNTÂLNIRI A COLECŢIONARILOR DE INSIGNE DIN ROMÂNIA (PETROŞANI, 2-3 AUGUST 1975)

Braşov 2014

Prof. Tiberiu Kelemen

În urmă cu două luni a avut loc la Petroşani cea de-a 40-a expoziţie colectivă de insigne şi cel de-al VI-lea Congres Naţional de insignografie.

A fost prezentat în expoziţie şi un panou pe care erau înseriate toate însemnele care au marcat manifestările insignografice din ţara noastră.

Pentru cunoaşterea adevărului şi a unor momente care se vor pierde datorită trecerii timpului şi dispariţiei treptate a principalilor factori care au realizat primele întâlniri, vom prezenta unul dintre acestea.

În urmă cu patru decenii organizatorii primei întâlniri de la Petroşani nu aveau cunoştinţele necesare realizării unei manifestări insignografice de anvergură într-un domeniu aproape necunoscut şi în acest sens singurul nostru reper era expoziţia de la Bucureşti realizată de către col. Ioan Dogaru în anul 1968.

În data de 25 aprilie 1975, la prima consfătuire a comitetului de organizare (ing. Dula Aurel, cpt. Epure Bencea, prof. Poporogu Ion, Schmidt Ladislau, Melha Petru şi subsemnatul), care a avut loc la Muzeul Mineritului, am prezentat insignele realizate de col. Dogaru Ioan (cele patru variante de culoare), fiind singurul care le deţinea. A urmat o adevărată avalanşa de păreri şi idei în legătură cu ceea ce s-ar putea realiza ca să marcăm evenimentul. Pentru concretizarea unui proiect au fost desemnate două persoane: artistul plastic Schmidt Ladislau şi desenatorul Lazăr Nicolae.

În şedinţa următoare au fost prezentate aproximativ 10 variante de insigne care s-au pierdut în timp.

Piesele proiectate de Schmidt au fost, după părerea unanimă, prea sofisticate şi a fost ales un desen realizat de către Lazăr Nicolae (fotografia alăturată).

Au fost evidenţiate trei elemente importante:

1) Desenul insignei care a fost ales va fi reprezentat pe toate înscrisurile oficiale (afişe, invitaţii, programe – catalog, diplome etc);
2) În cadrul întâlnirii va avea loc o scurtă sesiune de comunicări insignografice;
3) Pentru mediatizarea manifestării va fi organizată şi o expoziţie de insigne (netematizată).

Am înaintat la Monetăria Statului desenul de execuţie al insignei prin adresa nr.31 din 11.VI.1975, solicitând, cum era şi normal, o ofertă de preţ pentru un tiraj de 200 de piese din tombac acoperite cu email la cald.

Nici astăzi nu ştim de ce au fost comandate atâtea piese, deoarece la prima întâlnire au participat efectiv puţin peste 20 de colecţionari.

Răspunsul ne-a parvenit prin adresa nr.4789/25.V.1975 şi a fost dezarmant pentru noi: Monetăria cerea 13,10 lei/bucată – mult peste posibilităţile noastre (foto 2 şi 3).

După lungi discuţii sterile avute în cadrul comitetului de organizare, nu am găsit nicio posibilitate de finanţare a comenzii. Astfel insigna proiectată cu multă grijă şi atenţie va rămâne în memoria colegilor doar ca imaginea de pe primul program – catalog şi pe afişul manifestării.

Deci la momentul desfăşurării primei întâlniri **NU A EXISTAT UN ÎNSEMN OFICIAL** al manifestării, iar ceea ce cunoaştem noi acum este insigna apărută peste cinci ani, având în legenda circulară anumite „curiozităţi" gramaticale, care fac astăzi ca piesa să fie mai valoroasă şi totodată interesantă.

SOCIETATEA NUMISMATICA ROMANA
SECŢIUNEA PETROŞANI
Nr. 31/11.VI.975

Catre,

MONETARIA NATIONALĂ

BUCURESTI

După cum vă este cunoscut, SOCIETATEA NUMISMATICA ROMANA a creat în toată ţara secţiuni numismatice. Secţiunea Petroşani, care desfăşoară o modestă activitate, a fost prima care a luat fiinţă prin grija SOCIETATII NUMISMATICE ROMANE.

Prin programul său de activitate , pentru anul 1975, şi-a propus organizarea unei întâlniri cu colecţionari de insigne din ţară şi străinătate, după obţinerea aprobărilor necesare- pentru care lucrăm.

Pentru marcarea acestei acţiuni, Secţiunea numismatică Petroşani îşi propune, printre alte manifestări, cu sprijinul Dv., să bată o insignă.

Intîlnirea urmează să aibă loc în 2- 3 august 1975 la Petroşani, în cadrul Săptămânii culturii în Valea Jiului.

Vă rugăm a executa 200(două sute) insigne după proiectul alăturat. Delegatul nostru este tov. ing. Dula Aurel.

Ca formă de decontare vă propunem- RAMBURS.

Coletul se va expedia pe adresa: Ing. Dula Aurel

2675 Petroşani

Str. Nicolae Bălcescu 2

Jud. Hunedoara

Preşedinte, I. Popescu

Secretar, B. Epure

Foto. 1

MONETĂRIA STATULUI
BUCURESTI
SECTORUL 5
STR. FABRICA DE CHIBRITURI, 10
TELEFON CENTRALA 23.98.10
CONT VIRAM BANCA NAŢIONALĂ SECT. 5

4789

Către : Bucureşti 25.VI. 1975

SOCIETATE NUMISMATICA ROMANA
SECTIUNEA PETROŞANI
Str.Nicolae Balcescu nr.2
JUDETUL HUNEDOARA

Urmare comenzii dvs. nr.31/11.VI.1975 inregistrată la Monetăria Statului sub numărul 4789/1975 vă facem cunoscut următoarele :

- vă putem confecţiona insignele solicitate (200 buc) la preţul de 1,10 lei buc. conf. calc.nr. 2448/1972.

Dacă sînteţi de acord cu acest preţ vă rugăm să ne comunicaţi urgent acordul dvs. în vederea lansării în fabricaţie a comenzii.

DIRECTOR ADJUNCT,
Ing. Sandorica Stoncu

SEF BIROU PLAN
Ec. Semyet Sten

SEF BIROU PRODUCTIE,
Ing. Sîrbu Ion.

Foto. 2

Au urmat patru ani dificili, fiind admonestaţi la Timişoara, Craiova, Bucureşti sau oriunde membrii Secţiei Numismatice din Petroşani au participat la diverse manifestări, iar colegii noştri ne puneau pe bună dreptate cu „spatele la zid" în toate împrejurările.

Toate manifestările ulterioare aveau însemne proprii care se regăseau pe materialele emise.

Împreună cu Dula Aurel ne-am gândit cum am putea remedia problema, deoarece nici atunci nu aveam lichidităţi, totul realizându-se prin diferite artificii financiare.

Astfel singura soluţie viabilă pe care am găsit-o a fost emiterea pentru ediţia a V-a de la Petroşani a două insigne aproape identice, dar având culori diferite. Astfel insigna primei întâlniri urma sa aibă culoarea neagră cu modificarea înscrisului, iar cea a ediţiei cu numărul cinci să fie roşie, costurile pieselor fiind suportate din conturile Asociaţiei „Amicii Parângului".

Astfel s-a născut piesa cunoscută de către colecţionari drept INSIGNA PRIMEI ÎNTÂLNIRI A COLECŢIONARILOR DE INSIGNE DIN ROMÂNIA, care este bătută la Monetăria Statului din tombac emailat la cald în tiraj de 50 de exemplare (ne-a venit minte la cap!), proiectantul piesei fiind tot Lazăr Nicolae.

Insigna are diametrul de 30 mm şi, ca toate piesele bătute în perioada anilor 1975, este uşor bombată, ceea ce îi dă un aspect deosebit.

Înscrisul de pe coroana circulară a insignei, datorită faptului că a fost folosită aceeaşi matriţă, reprezintă, după cum am spus, o „anomalie" gramaticală, fiind următorul:. „A I-a REUNIUNE A COLEŢIONARILOR DE INSIGNE", iar între puncte „Petroşani 1975", în loc de „Prima Reuniune...", cum ar fi fost normal şi corect.

Insigna are câmpul central împărţit în nouă carouri, în care sunt prezentate simbolurile temeticilor de bază ale colecţionarilor din Valea Jiului: turism, fotbal, vânătoare, economie, aviaţie, artă, industrie minieră, medicină respectiv olimpiade. Sistemul de prindere al piesei este cel cu broşă.

De-a lungul celor patru decenii au mai existat astfel de piese „întârziate". Astfel insignele reuniunilor 12 şi 13 care au avut loc în 1986 şi 1987 la Timişoara au fost bătute în 1991, iar insigna ediţiei a XVI-a de la Petroşani din 1991 a apărut, cu foarte multe eforturi, în 2003.

Acum cele 40 de insigne, la care se adaugă şi unele variante de culoare, se pot constitui într-o colecţie unitară, foarte interesantă şi valoroasă totodată.

Cercetașele României

Emblema asociației reprezentată în insignografie

Iulian Lipovanu
Iași

Foto 1

Înființată în 1907 în Anglia, mișcarea cercetășească ia un avânt foarte rapid, fiind îmbrățișată de tinerii din toată lumea. Deși creată inițial ca organizație exclusiv pentru băieți, mișcarea a cucerit într-o mare măsură și fetele, iar în anul 1910, în Anglia ia ființă organizația „Girl Scouts", condusă de Agnes Baden-Powell (sora fondatorului cercetășiei – lordul Robert Baden-Powell)[1].

Pătrunsă în România, sub forma unor patrule de cercetași (în 1913), mișcarea cercetășească se constituie în Asociația „Cercetașii României" (Mai 1914). Asemeni organizațiilor din afara țarii, treptat, în cadrul Asociației Cercetașii României, apar și patrule de fete (foto 1).

În contextul intrării României în primul război mondial, cercetașii participă ca voluntari, atât în spatele liniei frontului (ducând alimente, muniție, asigurând servicii de poștă și telegraf), cât mai ales ca sanitari, brancardieri sau infirmiere în spitalele de campanie. După război, asociația intră într-un proces de reformă (1928), iar începând cu 1929, Principele Nicolae devine Comandantul Marii Legiuni a Cercetașilor.

În primăvara anului 1929, datorită cererilor tot mai mari ale fetelor care doreau să devină cercetașe, Principesa Ileana convoacă la Palatul Cotroceni un grup numeros de persoane, pentru a se discuta oportunitatea înființării unei mișcări de cercetașe. Cu această ocazie, se stabilește un comitet restrâns, alcătuit din A.S.R. Principesa Ileana, Nissa Cămarășescu și Căpitan Ioan Dimăncescu (comandantul Cohortei I Galben), care va colabora cu Ministerul Școalelor în vederea înființării unei asociații separat de cea a băieților[2].

Lansarea Asociației „Cercetașele României" are loc pe 18 Ianuarie 1930, la Palatul Cotroceni, în prezența Principesei Ileana (foto 2) și a colaboratorilor ei. La 6 septembrie 1930, la Mânăstirea Hurezi, are loc rostirea legământului de către primele Comandante și Conducătoare, iar în noiembrie, pe stadionul O.N.E.F. au depus legământul primele cercetașe din Cohorta „Domnița Ileana" București (foto 3).

Foto 2

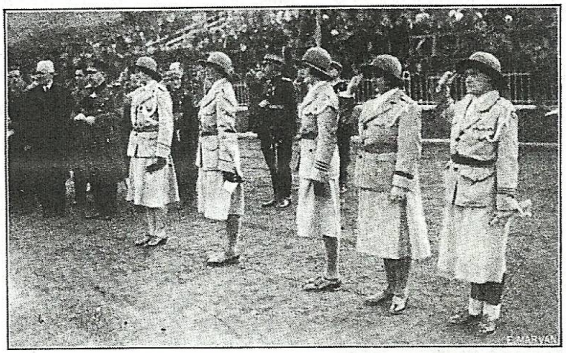
Rostirea legei. A. S. Regală Principesa Ileana și comandantele.

Foto 3

[1] http://en.wikipedia.org/wiki/Girl_Scouting
[2] http://cercetasia.blogspot.ro/2011/01/cercetasele-romaniei.html

Legământul a fost primit de către A.S.R. Principesa Ileana, iar la final au fost împărțite insignele cercetășești tuturor comandantelor și șefelor de grupă și de patrulă[3].

Insignele cercetașelor sunt:

Micile Cercetașe – o broșă cu un trifoi în email verde;

Cercetașele – de bronz;

Comandantele – de argint;

Comandanta Marii Legiuni – de aur[4].

Conform statutului, insignele sunt înmânate la rostirea legământului. Sunt înseriate și însoțite de Carnetul de Identitate și Cartea de Cercetașe (foto 4)[5].

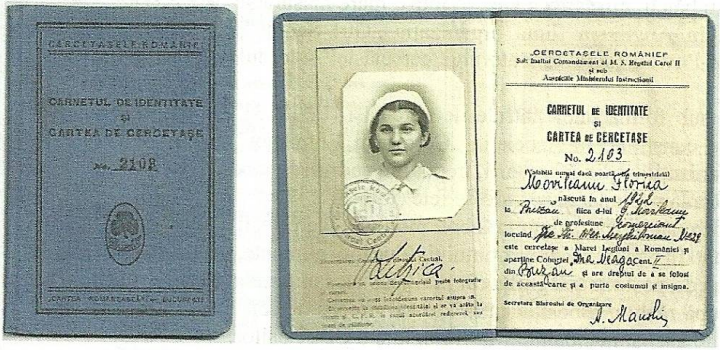

Foto 4

Foto 5

Emblema Asociației „Cercetașele României" este reprezentată printr-un trifoi verde pe fond galben. In partea inferioară a trifoiului este o eșarfă, inscripționată cu deviza organizației – „Gata La Datorie" (foto 5).

Insigna Cercetașelor - de bronz, este de forma unui trifoi, ce se sprijină, în trei puncte, pe o eșarfă gravată cu deviza cercetașelor „Gata La Datorie" (foto 6).

Insigna este confecționată din alamă, prin presare și ștanțare, iar ulterior aurită. Câmpul trifoiului este perlat, iar pe petalele laterale sunt inițialele asociației – CR (Cercetașele României).

Dimensiunile sunt 22 x 22 mm, iar sistemul de prindere este de forma unei agrafe închise, prinsă orizontal cu ajutorul unei plăcuțe de alamă.

Foto 6

LEGĂMÂNTUL

Eu cercetașa Nourescu G. Florica

Făgăduesc:

1. Să fiu credincioasă lui Dumnezeu și să-mi slujesc cu dragoste Romania și Regele meu Carol II.
2. Să ajut pe aproapele meu.
3. Să mă supun legei cercetășești.

Așa să-mi ajute Dumnezeu!

Semnătura cercetașei

Primitoarea legământului

Preotul

Comandanta Cohortei M. Sturcez

Depus în ziua de 14 Nov. 1936 la Pitești și s'a liberat insigna No. 620 cartea de cercetașe No. 2103 și înscrisă în Marea Legiune sub No. 2451 „ „ Cohortă „ No. 451

Pe verso, se află gravată seria insignei, aceasta fiind trecută în Carnetul de Identitate (foto 7).

Insigna Comandantelor - de argint, este de formă asemănătoare cu cea a cercetașelor (Foto 8). Insigna este confecționată din alamă, prin presare și ștanțare, iar ulterior argintată. Câmpul trifoiului este perlat, iar pe petalele laterale sunt inițialele asociației – CR (Cercetașele României).

Foto 7

Foto8

[3] Revista „Cercetasul", nr. 9, Decembrie 1930, pagina 12.

[4] Carnetul Cercetasului 1930, pagina 23.

[5] „*Numai costumele care vor purta insigna asociatiei si vor fi conforme cu modelele tip date de asociatie vor putea fi purtate.*" – Carnetul de Identitate si Cartea de Cercetase – Cap. Uniforma de cercetase, pagina 41.

Dimensiunile sunt 22 x 22 mm, iar sistemul de prindere este de forma unei agrafe închise, prinsă orizontal cu ajutorul unei plăcuţe de alamă argintată.

Pe verso, se află gravată seria insignei, aceasta fiind trecută în Carnetul de identitate.

Din păcate, până la data acestei comunicări, nu am găsit informaţii despre insignele „Micile Cercetaşe" şi a Comandantei Marii Legiuni. De asemeni, în studiul arhivelor epocii, nu am gasit informaţii privind producătorul acestor insigne.

În anul 1936, Regele Carol al II-lea unifică Asociaţia „Cercetaşele României" şi Asociaţia „Cercetaşii României", noua organizaţie numindu-se „Cercetăşia României".
Aceasta îşi desfăşoară activitatea până în anul 1937, când este dizolvată, iar membrii incluşi obligatoriu în „Straja Ţării"[6].

În martie 1990, la iniţiativa unor foşti cercetaşi interbelici conduşi de Alexandru Daria, se reînfiinţează cercetăşia în România.

Din anul 1993, se modifică denumirea în Organizaţia Naţională „Cercetaşii României".Noua emblemă „este o încrucişare compusă din patru crengi de brad de culoare verde, suport pentru simbolul cercetăşiei: floarea de crin stilizată, de culoare galbenă"[7]. Începând din 2011 este folosită numai alături de textul „Cercetaşii României".

Conform regulamentului actual, insigna nu mai face parte din portul obligatoriu al cercetaşilor, simbolurile naţionale fiind înlocuite de embleme textile.

Deşi sunt câteva versiuni ale siglei, marcate în insignografie, cel mai des pe costumele cercetaşilor se întâlneşte insigna ONCR, model 2010 (fără text).

Este executată din metal compozit şi are diametrul 16 mm. Pe suprafaţa insignei, este gravată sigla ONCR. Faţă de siglă, apar de această dată mici modificări, respectiv câmpul insignei este de culoare verde, iar cele patru crengi de brad sunt argintii. Floarea de crin îşi păstrează culoarea galbenă. Culorile sunt din email rece.

Reversul are sistem de prindere de tip pin.

Bibliografie:

„Cercetaşul" – Revista cercetaşilor României – Organ oficial al Comandamentului Marii Legiuni, anii 1930 – 1936.
„Cercetăşia României" – blog de prezentare a istoriei cercetaşilor, prezentat şi actualizat de Alin Dimancescu - http://cercetasia.blogspot.ro/
Wikipedia – pagina „Cercetaşii României" http://ro.wikipedia.org/wiki/Cercetaşii_României
Wikipedia – Pagina „Girl Guides & Girl Scouts" - http://en.wikipedia.org/wiki/Girl_Scouting
„Carnetul Cercetaşului" – 1930

---

[6] http://ro.wikipedia.org/wiki/Cercetaşii_României

[7] „Statutul Organizatiei Nationale Cercetasii Romaniei" – Cap. VI. Art. 57: Sigla.

A.V.S.A.P. ÎN CÂTEVA INSIGNE

Ilin Milan
Timişoara

Asociaţia Voluntară pentru Sprijinirea Patriei se constituie prin Decretul Prezidiului Marii Adunări Naţionale cu numărul 415 din 30 noiembrie 1952, fiind subordonată Consiliului de Miniştri. Ca scop era similară cu D.O.S.A.A.F. (Organizaţia de voluntari pentru sprijinirea Armatei, Aviaţiei şi Flotei U.R.S.S. înfiinţată în 1927).

Şi celelalte state socialiste –populare au înfiinţat organizaţii-asociaţii identice şi în aceeaşi perioadă, având ca scop pregătirea premilitară a tineretului începând cu vârsta de 16 ani, activitatea fiind mascată de acţiuni cu caracter sportiv, devenind astfel şi mai accesibilă masei mari de tineri.

Ca şi structură A.V.S.A.P. a fost condusă de Comitetul Central Organizatoric şi Comitete Organizatorice : regionale, raionale şi orăşeneşti, cu organizaţii de bază în:fabrici, uzine, GAS, GAC, SMT, comune şi sate, etc.

Organizaţiile de bază au fost conduse de ofiţeri ai M.F.A. , activişti salarizaţi şi voluntari (pregătiţi în şcolile Comitetului Organizatoric Central).

Având vârsta de 16 ani şi fiind cetăţean R.P.R., deveneai membru A.V.S.A.P. completând o adeziune şi precizând activitatea dorită şi plătind o cotizaţie modică de patru lei pe an. Devenit astfel membru al asociaţiei primeai un carnet albastru şi insigna de membru (şi eu am devenit membru în 1959 dar nu am primit insigna).

Pentru a putea obţine Certificatul de radioamator, emisie – recepţie Clasa a III-a, trebuia să fiu membru al A.V.S.A.P. şi membru al Radioclubului regional Timişoara, întrucât eliberau certificate, pregătirea am făcut-o la Palatul Pionierilor din Timişoara, devenind în 1960 operator la YO2KAC staţie de emisie – recepţie înfiinţată în 1955 de YO2BO George Pataki+, şi care a funcţionat până în decembrie 1989.

Interesant este că tineretul A.V.S.A.P. a fost pregătit premilitar în ramuri tehnice legate de aviaţie, marină, transmisiuni, mecanică, construcţii poduri – drumuri, activităţi care ulterior, la mulţi au devenit meserii pe care le-au practicat toată viaţa.

Disciplinele sportive principale au fost: paraşutism, planorism, aeromodelism, navomodelism, poliatlonul nautic, tirul, schiul, călăria, automobilismul, motociclism, radioamatorism.

S-au organizat concursuri pe plan local, regional, naţional şi internaţional cu participarea reprezentanţilor ţărilor prietene.

Organele de presă al A.V.S.A.P. au fost revistele lunare „Pentru Apărarea Patriei" din aprilie 1955 până în martie 1962, cu Buletine informative şi revista „Aripile Patriei" cu supliment radio lunar.

Prima organizaţie – asociaţie se constituie la Atelierele Griviţa Roşie din Bucureşti în 28 iunie 1953 cu un număr de 400 membri (ca în 1961 să aibă 4500 membri A.V.S.A.P.).

Unele date relevă că în 1959 erau 1.380.766 membri ai A.V.S.A.P. pentru că pregătirea populaţiei pentru apărarea patriei nu s-a ridicat la parametrii doriţi.

În 1962 se constituie U.C.F.S. (Uniunea de Cultură Fizică şi Sport) aparţinând Ministerului Tineretului şi Sportului, care absoarbe activităţile sportive de la A.V.S.A.P.

În 1968, la 21 martie, Comitetul Politic Executiv al C.C. (Comitetul Central) al P.C.R. decide reînfiinţarea Gărzilor patriotice înarmate (din 1944), respectiv P.T.A.P. (Pregătirea Tineretului pentru Apărarea Patriei – Cercurile Tehnico-Aplicative).

CÂTEVA INSIGNE

1. Insigna de membru A.V.S.A.P. este confecţionată din alamă, ovalizată pe verticală cu înălţimea de 26,7 mm, lăţime mediană orizontală de 20,0 mm, este convex-concavă, are două planuri fiind emailată la cald în şase culori şi aurită. Piesa are o greutate de 5,22gr. (Foto1).

1a. Revers anepigraf, cu ac de siguranţă (specific insignelor), din fier, cu rondela din tablă de fier, străpunsă pe orizontală de corpul agrafei ce are un diametru de 0,8 mm, lipită de corpul insignei în partea superioară a reversului dar deasupra locaşului pentru picioruşul superior al siglei A.V.S.A.P.(la bază o ancoră peste care sunt încrucişate arma şi elicea de avion). (Foto1a).

1b. Reversul, cu ac de siguranţă din fier având partea fixă a acului în formă de zig – zag cu trei unghiuri şi care nu este lipit sau sudat de corpul insignei, ci fixat cu picioruşele siglei. (Foto.1b).

2.Aversul similar cu foto1, doar că eşarfa cu falduri din partea inferioară are spaţiul colorat cu email roşu de drapel faţă de email bordo de la foto1. (Foto 2).

2a. Reversul similar cu reversul 1a, doar că rondela este lipită peste locaşurile pentru sigla A.V.S.A.P.

3. Insigna pentru INSTRUCTOR A.V.S.A.P., ca formă un scut ovalizat, stilizat şi mai elaborat având şapte culori emailate la cald, şi corpul din alamă cu insignele AVSAP. Înălţimea maximă 38,0 mm, lăţimea mediană 23,5 mm, greutatea între 8,21 gr şi 9,50 gr. Reversul ca şi foto 1b. (Foto 3).

4. Insigna PENTRU MUNCĂ ACTIVĂ, similară ca formă cu insigna din foto 3, având înălţimea de 37 mm, lăţimea mediană 23,5 mm, greutatea între 8,21 şi 9,50 gr. Reversul ca foto1b. (Foto4).

5. Insigna CLUBUL TIR, ca formă este un scut suprapus cu eşarfa în partea inferioară, cu înălţimea de 22 mm, lăţimea maximă 20 mm şi greutatea între 4,28 – 4,37 gr cu revers redat în foto 2a. (Foto 5).

6. Insigna AEROMODELISM A.V.S.A.P. este rotundă având diametrul maxim de 20 mm, greutatea de 2,92 gr. Insigna are două stele cu email alb reprezentând clasa a II-a ca şi calificare sportivă. Revers de tip foto 2a. (Foto 6).

7. Insigna AEROMODELISM A.V.S.A.P. clasa a III-a, similară ca şi conţinut cu insigna de la foto 6 doar că are trei stele, iar reversul are un ac lipit cu o rondea. (Foto7).

8.Insigna CONCURSULUI INTERNAŢIONAL DE MOTOCROS organizat de A.V.S.A.P. în 1955, având forma dreptunghiulară pe verticală cu înălţimea de 35 mm, lăţimea superioară 24,5 mm şi inferioară de 24,2 mm, greutatea de 8,77 gr. Piesa are două planuri fiind emailată în cinci culori. Reversul este cu sistemul din foto 2a, doar că acul a fost alămit.(Foto 8).

9. Insigna CAMPION A.V.S.A.P. la tir ca formă un scut stilizat, având înălţimea de 34 mm, lăţimea maximă 21,5 mm şi o greutate de 7,83 gr fiind emailată în patru culori cu două planuri, metal aurit, reprezentând locul I, sau medalia de aur, reversul 2a. (Foto 9).

10. Insigna CAMPION A.V.S.A.P. la înot, similară ca formă şi conţinut cu insigna anterioară doar că în prim plan este un înotător cu braţul drept în afara apei. Insigna este patinată, echivalent cu medalia de bronz, respectiv locul III. Reversul 2a. (Foto 10).

În concluzie avem o colecţie de insigne care reprezintă o mică parte din activităţile tineretului din perioada 1952-1962 în cadrul A.V.S.A.P. din România, dar să nu uităm că cei mai buni ne-au reprezentat pe plan internaţional.

Foto 1

Foto 1a

Foto 1b

Foto 2

Foto 2a

Foto 3

Foto 4

Foto 5

Foto 6

Foto7

Foto 8

Foto 9

Foto 10

DIFERITE RECOMPENSE ACORDATE PARTICIPANŢILOR LA ACTIVITATEA DE PREGĂTIRE A TINERETULUI PENTRU APĂRAREA PATRIEI

Dumitru Ioan Puşcaşu

Pentru a putea înţelege contextul apariţiei formaţiunilor P.T.A.P. (Pregătirea Tineretului pentru Apărarea Patriei), este necesar să rememorăm câteva aspecte de pe scena politică din acea perioadă.

Ca un răspuns la crearea NATO în 1949, din iniţiativa lui Nikita Hruşciov,la 14 mai 1955 se semnează Tratatul de la Varşovia. Acest tratat a fost parafat de către toate ţările din blocul comunist, el având drept scop autoapărarea colectivă împotriva agresiunii externe. Cu toate acestea pe 20 august 1968 o forţă a tratatului constituită din 23 de divizii ale armatei sovietice, o divizie maghiară, două est-germane, una bulgară şi două poloneze a intrat în Cehoslovacia pentru a înăbuşi mişcarea reformatoare antisovietică ce apăruse în această ţară. Mai trebuie menţionat faptul că, de fapt, aceasta era a doua acţiune de acest fel, prima fiind cea din 1956 îndreptată împotriva Ungariei.

Pe 20 august 1968 România, s-a declarat contra intervenţiei şi în consecinţă a refuzat să contribuie cu trupe.

Ca urmare a poziţiei critice adoptată de autorităţile române vizavi de invazia Cehoslovaciei, România a fost pe punctul de a deveni următoarea ţintă pentru o astfel de intervenţie. Serviciile secrete britanice şi olandeze reuşesc să afle despre planul de invadare al ţării noastre de către trupe ale Pactului de la Varşovia. Planul prevedea ca trupe sovietice, ungare şi poloneze, cu un efectiv de 150.000 de militari, să invadeze România pe 22 noiembrie la ora 4°° dimineaţa. În data de 21 noiembrie guvernul de la Bucureşti era informat de ministrul de externe al Marii Britanii, printr-un telex cu următorul conţinut: *„Am analizat informaţiile de ultimă oră şi am ajuns la concluzia că ruşii pregătesc în cel mai scurt timp o acţiune militară împotriva României".*

Deci temerile guvernului României că ar putea deveni o viitore ţintă a ruşilor erau pe deplin îndreptăţite, fiindcă fuseseră create deja precedente.

La data 15 noiembrie 1968, guvernul comunist din România a adoptat Legea nr. 33 (legea a fost votată de Marea Adunare Naţională la 13 noiembrie 1968) care la capitolul I în cadrul dispoziţiilor generale spunea: *„În Republica Socialistă România se organizează activitatea de pregătire a tineretului pentru apărarea patriei, la care au datoria patriotică să participe tineri – băieţi şi fete – cetăţeni ai Republicii Socialiste România".*

Conducerea activităţii de pregătire a tineretului a fost încredinţată U.T.C.-ului sprijinit de mai multe structuri administrative atât militare cât şi civile.

În acest program cu o durată de doi ani, erau cuprinşi toţi tinerii (băieţi şi fete) cu vârsta de la 18 la 20 de ani. Programul de instruire era introdus în programul orar al activităţilor şcolare, iar pregătirea tineretului salariat se făcea în afara orelor de producţie.

Activitatea de pregătire a tineretului pentru apărarea patriei cuprindea instruirea militară generală, cunoaşterea armelor de nimicire în masă şi protecţia împotriva lor, apărarea locală antiaeriană, pregătirea sanitară şi de prim ajutor, precum şi pregătirea de specialitate în cadrul unor cercuri tehnico-aplicative.

Pregătirea tineretului se desfăşura şi în cercuri tehnico-aplicative organizate pe lângă unităţi militare. În măsura asigurării bazei materiale corespunzătoare, asemenea cercuri se puteau organiza şi pe lângă întreprinderi şi unităţi de învăţământ.

Toţi participanţii la pregătirea pentru apărarea patriei erau obligaţi ca în timpul efectuării acesteia sa poarte o uniformă asemănătoare cu a celor de la Gărzile Patriotice, dar având culoarea albastră.

Pregătirea se făcea pe baza unor manuale editate de către Ministerul Apărării Naţionale.

Pentru stimularea tinerilor participanţi la această activitate se prevedea acordarea de diplome, medalii, insigne şi alte stimulente.

Tot în acest context erau organizate tabere şi concursuri cu tematică specifică.

Aşa cum am amintit, o formă de organizare a activităţii de P.T.A.P. o reprezintă cercurile tehnico-aplicative.

Datorită multitudinii de insigne emise pentru a reprezenta aceste cercuri tehnico-aplicative, consider că o abordare a acestora pe criteriul tipului de cerc, poate ajuta colegii interesaţi de acestă tematică în organizarea colecţiilor. De aceea voi încerca o astfel de abordare a acestor piese.

Primele insigne pe care le vom prezentăm în cele ce urmează aparţin Cercului Tehnico-Aplicativ de ORIENTARE, ele având ca element comun cercul cu roza vânturilor.

Insigna nr.1, are o formă romboidală, de culoare albastru închis, cu diagonala mare de 44 mm şi cea mică de 18 mm. În partea superioară, deasupra cercului din centrul rombului, din metal, peste care este reprezentată roza vânturilor avem pe două rânduri literele „C.T.A." cu litera „T" deasupra celorlalte două.

În partea inferioară, sub cerc avem reprezentat tricolorul. Piesa este confecţionată din tombac, fiind acoperită cu o peliculă de răşină alchidică.

Insigna nr.2, este identică cu prima, având acelaşi desen şi fiind confecţionată din aceleaşi materiale, dar este ceva mai mică având diagonala mare doar de 30 mm şi pe cea mică de 13 mm.

Insigna nr.3, din aluminiu eloxat, are în centru un cerc cu diametrul de 13 mm, de culoare albastru închis pe care în poziţie centrală se află un cerc din metal peste care este reprezentată roza vânturilor. Deasupra cercului este un semicerc amplasat excentric faţă de centrul insignei. Acest semicerc este împărţit în două părţi. În partea îngustă a sa este redat tricoloru, iar în partea mai lată ce are culoarea metalului, cu litere negre este textul „C.T.A.". Insigna este acoperită cu o peliculă de răşină alchidică.

Insigna nr. 4, are o formă pătrată cu latura de 12 mm, având două colţuri diametral opuse (stânga sus şi dreapta jos) rotunjite. Pe latura dreaptă şi pe cea inferioară este o bandă cu lăţimea de 2 mm. Această bandă, în porţiunea laturii drepte, are culoarea metalului pe care este redată o ramură dreaptă de laur. Pe colţul rotunjit este redat tricolorul, iar pe latura inferioară de culoarea metalului, cu negru, este inscripţionat textul „C.T.A."

Câmpul central al insignei este de culoare albastru închis. Pe acest fond este redat un cerc din culoarea metalului peste care este reprezentată roza vânturilor.

Insigna realizată din tombac este acoperită cu răşină alchidică.

Insigna nr.5, are o formă romboidală, dar cu diagonala mare de 25 mm şi cea mică de 10 mm. Pe fondul de culoare albastru închis, în poziţie centrală, se află un cerc de culoare albă peste care, din metal, este redată roza vânturilor.

În partea superioară, deasupra desenului central, este textul „CUPA" redat cu ajutorul metalului. Sub imaginea centrală, pe două rânduri, găsim textul „U.T.C." scris pe două rânduri. Insigna confecţionată din tombac este acoperită cu o peliculă de răşină.

Insigna nr.6, este identică cu piesa de mai sus din punct de vedere al formei, dimensiunilor şi tehnicii de execuţie, singura deosebire între cele două este că la aceasta, deasupra textului „CUPA" din partea superioară a insignei, este trecut milesimul „'84".

Insigna nr.7, este identică cu piesa de mai sus din punct de vedere al formei, dimensiunilor şi tehnicii de execuţie, singura deosebire între cele două este că la aceasta deasupra textului „CUPA" din partea superioară a insignei, este trecut milesimul „'85".

Cel trei insigne au fost distribuite participanţilor la concursurile naţionale tematice oragnizate anual de Uniunea Tineretului Comunist.

În continuare voi prezenta insignele Cercului Tehnico-Aplicativ cu tematica MEDICINĂ.

Prima piesa de acest gen este o insignă ovală pe verticală, ce are raza mare de 21 mm şi raza mică de 12 mm. În partea inferioară este un semicerc în care au fost redate culorile drapelului naţional. Deasupra semicercului pe un câmp de culoare roşie este redat caduceul cu şarpele încolăcit (simbolul medicinei), desen realizat în culoarea metalului. În partea dreaptă pe verticală este textul „CTA" scris pe verticală cu majuscule.

Insigna este realizată din tombac şi este acoperită cu o peliculă de răşină.

A doua insignă cu această tematică are tot o formă ovală pe verticală cu înălţimea de 30 mm şi lăţimea de 25 mm. Insigna are în centru un oval de culoare roşie, pe care este redat cu metal caduccul cu şarpele încolăcit deasupra simbolului medicinii este textul „CTA" scris ca şi cum literele ar fi colţurile unui triunghi echilateral.

Ovalul central este flancat pe laterale de câte o ramură de lauri care în partea inferioară, acolo unde se unesc, sunt acoperiţi de o eşarfă ce reprezintă drapelul naţional. La această eşarfă, partea centrală, unde este culoarea galbenă cu o pată de metal ce reprezintă stema, este mai coborâtă decât celelalte două părţi cu un milimetru.

Insigna este realizată din tombac şi este acoperită cu o peliculă de răşină.

A treia insignă este similară cu cea de-a doua dar are înălţimea de 25 mm şi lăţimea de 21 mm. Insigna este realizată din tombac şi este acoperită cu o peliculă de răşină.

Următorul Cerc Tehnico-Aplicativ căruia îi vom prezenta insignele este cel cu tematica MARINĂ.

Prima piesă pe care o supun atenţiei dumneavoastră este realizată din tombac şi este acoperită cu o peliculă de răşină. Insigna cu o formă uşor eliptică are înălţimea de 31 mm şi lăţimea de 30 mm. Piesa are în centru un cerc care la rândul sau este împărţit într-o coroană circulară de culoare albă şi un cerc interior de culoare albastră.

Coroana circulară exterioară este împărţită în patru părţi egale de câte trei linii ce pleacă dinspre cercul interior spre exterior. În sfertul superior este reprezentat inelul de prindere al ancorei ce este redată cu metal pe cercul central albastru. În celelalte trei sferturi inferioare este înscris textul „CTA" cu câte o literă în fiecare sfert, începând din partea dreaptă.

Deasupra coroanei circulare de culoare albă este reprezentat drapelul tricolor cu stemă.

Pe lateral, pe mai bine de trei sferturi, este reprezentată o cunună formată din lauri în jumătatea superioară şi frunze de stejar în jumătatea inferioară. Locul unde cele două părţi laterale ale cununii se întâlnesc este acoperit cu o panglică roşie ce formează cifra romană zece.

Cea de-a doua insignă este similară cu cea descrisă mai sus, dar are înălţimea de 19 mm şi lăţimea de 18 mm.

Insigna nr.3 realizată din aluminiu eloxat are în centru un cerc cu diametrul de 13 mm, piesa are în centru un cerc care la rândul sau este împărţit într-o coroană circulară de culoare albă, a altă coroană circulară albastră, de aceeaşi culoare ca şi cercul central.

Coroana circulară exterioară de culoare albă este simplă. Coroana de culoare albastră este împărţită în patru părţi egale de câte trei linii ce pleacă dinspre cercul interior spre exterior. În sfertul superior este reprezentat inelul de prindere al ancorei ce este redată cu metal pe cercul central albastru. Deasupra cercului este un semicerc amplasat excentric faţă de centrul insignei. Acest semicerc este împărţit în două părţi. În partea îngustă a sa este redat tricolorul, iar în partea mai lată ce are culoarea metalului, cu litere negre, este textul „C.T.A.". Insigna este acoperită cu o peliculă de răşină alchidică.

Va urma

INSIGNE ŞI MEDALII EMISE DE COLECŢIONARII GRUPAŢI ÎN CADRUL CERCULUI MILITAR NAŢIONAL 1968 – 2014

Ec. Ştefan Dina
Preşedintele Clubului Numismatic „Mihai Eminescu"
Bucureşti

Anul trecut s-au împlinit 45 de ani de la prima expoziţie insignografică naţională găzduită de Palatul Cercului Militar Naţional, organizată de col. Ioan Dogaru din Bucureşti la data de 24 martie 1968. Pe bună dreptate mulţi ridică problema conexiunii dintre numismatică şi acest edificiu al armatei.

Pentru a înţelege raporturile firesti dintre armată şi societate trebuie să precizăm că armata ca instituţie are pe lângă menirea principală de a exercita funcţia militară a statului şi rolul de întărire a conştiinţei naţionale.

În timpul domniei lui A.I. Cuza s-au constituit primele biblioteci militare, dar şi asociaţii şi societăţi culturale, artistice, ştiinţifice etc, iniţial civile, însă deschise mediului militar, prezenţa ofiţerilor fiind remarcabilă. După 1875, apar Cluburile militare, reglementate de ministerul de resort, din care făceau parte militari şi asimilaţi.

Cercul Militar al ofiţerilor din garnizoana Bucureşti a luat fiinţă la data de 15 decembrie 1876. Primul sediu (închiriat) al Cercului Militar al ofiţerilor din Capitală a fost în localul Eforie, din Bd. Regina Elisabeta, iar din anul 1911 au început săpăturile pentru fundaţia viitorului palat care urma să fie inaugurat în data de 4 februarie 1923.

Debutul numismatic în această clădire emblematică avea să aibă loc după 45 de ani de la tăierea panglicii inaugurale, marcând începutul unei activităţi îndelungate şi apreciate de întreaga mişcare numismatică din ţara noastră. Astfel, debutul insignografic în această clădire emblematică are loc în anul 1968 cu ocazia primei expoziţii naţionale de insigne a col. Ioan Dogaru, ocazie cu care se emite şi prima insignă care întrunea cerinţele specifice. (fig.1)

Ulterior, începând cu anul 1976, ia fiinţă Cercul Numismatic al Casei Centrale a Armatei, concentrându-se în acest sens un important nucleu de numismaţi. Cu această ocazie se emite o nouă insignă (fig.2) care marchează începutul unei succesiuni de astfel de însemne. Din 1984, Cercul se transformă în Secţie Numismatică CCA a Societăţii Numismatice Române, ocazie marcată de asemenea prin diverse însemne. (fig.3)

Anul 2000, declarat anul Eminescu, a reprezentat un alt reper numismatic pentru Cercul Militar Naţional: înfiinţarea Grupării Colecţionarilor de Medalii, Insigne şi alte documente dedicate poetului Mihai Eminescu (GCME) din cadrul SNR (fig.4). Astfel, bianual, timp de opt ani, Cercul Militar Naţional a găzduit expoziţiile acestei grupări de colecţionari cu tematică eminesciană. Datorită unor cauze exogene, gruparea îşi schimbă sediul şi în acest fel dispare spiritul cazon imprimat de rigoarea militară.

Începând cu anul 2009 este înfiinţat Clubul Colecţionarilor de Medalii Eminescu care continuă tradiţia entităţilor anterioare emiţând insigne şi medalii de excepţie (fig.5). Apogeul activităţii insignografice al acestui Club l-a reprezentat anul 2013, când, dorind să marcheze 45 de ani de la prima expoziţie de insigne româneşti, a organizat *INSIGNIA 45*, eveniment care a punctat totodată cea de-a 39 expoziţie colectivă de insigne şi cel de-al cincilea Congres al Asociaţiei Colecţionarilor de Insigne din România (ACIR). Manifestarea a constituit un prilej minunat de emitere a unor noi insigne. (fig.6)

Ca urmare a solicitărilor tot mai numeroase primite din partea membrilor de a organiza expoziţii cu tematici variate, conducerea Clubului a iniţiat în cursul anului 2014 un amplu proces de consultare în rândul colegilor privind oportunitatea adoptării denumirii de Clubul Numismatic „Mihai Eminescu". Propunerea a fost aprobată de Adunarea Generală a Clubului şi ratificată de conducerea

Cercului Militar Naţional. Astfel, în anul 2014 apare pentru prima oară pe o medalie denumirea de Clubul Numismatic „Mihai Eminescu". (fig.7)

Fig.1

Fig. 2

Fig.3

Fig.4

Fig.5

Fig.6

Fig.7

Dorim ca materialul prezentat să edifice colecţionarii asupra itinerariului numismatic existent în cadrul Cercului Militar Naţional şi totodată să reprezinte un exemplu demn de urmat şi pentru alte instituţii de cultură din ţara noastră.

„AMICII PARÂNGULUI" - CLUBUL TURISTIC CU TREI INSIGNE

Viorel Stroe
Petrila

Valea Jiului, datorită reliefului său variat, a oferit condiţii deosebite dezvoltării turismului, o formă plăcută şi atractivă de petrecere a timpului liber.

În perioada de pionierat, când turismul se practica mergând pe jos cu rucsacul în spate, iar drept loc de cazare era cortul deasupra capului, au apărut în munţii care ne înconjoară şi primele adăposturi.

Astfel între anii 1885-1886 se construieşte de către S.K.V. (SIEBBENBÜRGISCHER KARPATHEN VEREI – Uniunea Carpatină Ardeleană), primul refugiu în Parâng (refugiul mai fiinţează şi astăzi fiind îngrijit de Asociaţia Schi Turism Montan „PRO-PARÂNG"), care avea un regim de „autoservire", fiind înlocuit în 1913 cu o cabană.

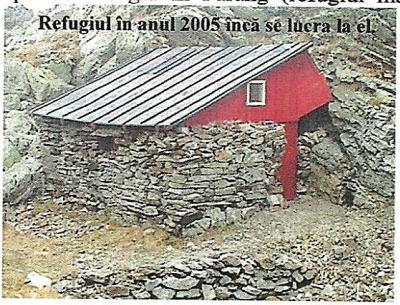
Refugiul în anul 2005 încă se lucra la el.

Din acea perioadă de începuturi a turismului şi până astăzi au existat numeroase asociaţii şi cluburi care aveau ca domeniu de activitate promovarea mişcării în natură, unele având însemne proprii, care împodobeau pălăriile sau raniţele turiştilor care treceau prin zonă.

Înfiinţat în urmă cu peste 40 de ani la 06.06.1973, Clubul de turism montan „AMICII PARÎNGULUI", susţinut de Întreprinderea de Utilaj Minier Petroşani şi-a emis propriile insigne.

Foto 1

A fost bătută astfel în 1973 prima piesă oficială a clubului la Monetăria Statului Bucureşti. Insigna care are forma unui triunghi isoscel cu laturile uşor rotunjite şi vârful îndreptat în jos, cu o înălţime de 30 mm, a fost realizată din tombac fiind emailată la cald şi având un sistem de prindere cu ac închis. Pe piesă sunt redate printre altele şi trei plante reprezentative din fora montană: Genţiana albastră (Ghinţura), Bujorul de munte (Smârdarul sau Rododendronul), respectiv Floarea Reginei (Leontopodium alpinum) (foto1). Insigna confecţionată din tombac are o înălţime de 30 mm şi lăţimea de 26 mm. Tirajul emisiunii este de 400 buc.

Respectând adevărul din natură, cu toate că Floarea Reginei este considerată un simbol pentru turismul montan din întreaga lume, ea nu îşi are habitatul în Munţii Parâng, deci apariţia ei pe această piesă este forţată, lucru remediat cu ocazia apariţiei unei alte insigne care vine în 1992 să marcheze şi activitatea de orientare turistică a clubului.

Foto 2

Foto 3

În acest caz Floarea Reginei a fost înlocuită cu Roza vânturilor – unul dintre simbolurile orientării turistice. Au fost bătute două variante ale insignei, din tombac şi aluminiu (foto 2) respectiv din tombac (foto 3). Insignele au o înălţime de 30,5 mm şi o lăţime de 30 mm.

Insigna oficială din aluminiu are un tiraj de 350 buc. La comemorarea a cinci ani de la trecerea în eternitate a fostului preşedinte al clubului, Dula Aurel, au fost bătute 50 buc. piese din tombac şi genţiana colorată în albastru cu aceeaşi matriţă ca pentru insigna de aluminiu. Insignele au fost proiectate de către Lazăr Nicolae.

SERIE DE INSIGNE CU ELITA FOTBALULUI DIN EUROPA ŞI TROFEELE CÂŞTIGATE

Timotei Neiconi
Haţeg

Câteva cluburi de fotbal cu nume de rezonanţă, câştigătoare ale competiţiilor organizate de FIFA şi UEFA, au ţinut să marcheze aceste evenimente printr-o serie de insigne concepute într-un format unitar.

Astfel până la această dată am identificat 11 modele din această serie, după cum urmează:

- **FC Liverpool** – Campioana Europei în anii 1977,1978,1981,1984 şi 2005;

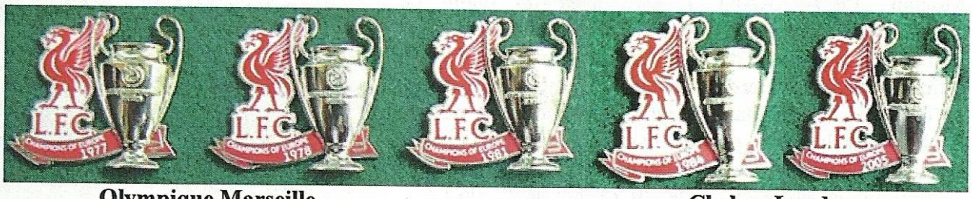

Olympique Marseille
– Campioana Europei în 1993 (foto1) ;

Chelsea Londra
– Câştigătoare a Ligii campionilor în anul 2012 (foto 2);

Atletico Madrid
– Câştigătoarea Supercupei Europei în anul 2012 (foto 3);

Bayern Munchen
– Triplă câştigătoare a Ligii campionilor, a Supercupei Europei şi a Cupei mondiale intercluburi în anul 2013.

Fiecare insignă prezintă imaginea în miniatură şi în relief (format 2D) a cupei câştigate, având în partea stângă Logo-ul oficial al clubului şi un text explicativ al evenimentului înscris pe o eşarfă.

Insignele au calitatea de „Produs oficial" şi au apărut în ediţie limitată sub licenţa Forului de Fotbal organizator.

Sper ca această iniţiativă să „contamineze" şi alte cluburi europene.

Vom trăi şi vom ... colecţiona!

NOI INSIGNE T.D. DEDICATE POETULUI NAŢIONAL MIHAI EMINESCU

Stelian Brînzei
Botoşani

Continuând tradiţia marcării evenimentelor culturale dedicate Luceafărului poeziei româneşti, Mihai Eminescu, evenimente la care am participat cu diferite expoziţii, s-a continuat seria de insigne cu chipul marelui poet.

Astfel pentru a marca Ziua Culturii Naţionale – Zilele „Eminescu" ce au avut loc la Botoşani începând cu data de 15 ianuarie 2014 a fost emisă o insignă TD, într-un tiraj de 200 bucăţi (foto 1).

Decernarea premiilor naţionale de poezie „Mihai Eminescu" pe anul 2013, ce s-a desfăşurat tot în ziua de 15 ianuarie 2014, a fost marcată tot printr-o insignă TD, emisă într-un tiraj de 100 bucăţi (foto2).

Tot în luna ianuarie 2014 la Chişineu Criş a avut loc cea de-a XXXV-a ediţie a Simpozionului „Valori ale limbii şi literaturii române" eveniment care a dus la apariţia unei insigne TD într-un tiraj de 100 bucăţi. De asemenea au fost realizate într-un tiraj de câte 100 de exemplare insigne şi pentru celelalte 34 de ediţii ale acestei manifestări (foto 3).

Foto 1

Foto 2

Foto 3

Cea de-a VI-a ediţie a Congresului Naţional de poezie Botoşani – Ipoteşti – Vorona - Suceava, ce a avut loc în data de 15 ianuarie 2014 a fost însoţită si de o insignă TD emisă în 100 de exemplare (foto 4).

Foto 4

La Centrul Cultural „Mihai Eminescu" din Dumbrăveni în luna iunie a avut loc cea de-a VII-a ediţie a manifestării „Omagiu lui Eminescu". Evenimentul a fost însoţit şi de o insignă TD executată într-un tiraj de 150 bucăţi (foto 5).

Foto 5

Foto 6

În 15 iunie 2014, la Botoşani – Ipoteşti a avut loc cea de-a III-a ediţie a Festivalului Naţional de poezie şi proză „Mihai Eminescu" Acest festival acordă trofeul „Poesis litera". Şi această ediţie a Festivalului a fost însoţită şi de o insignă TD bătută într-un tiraj de 100 bucăţi (foto 6).

Foto 7

Foto 8

Foto 9

Manifestările cuprinse în cadrul cele de-a XXXIII-a ediţii a „Zilelor Mihai Eminescu" ce au avut loc în luna iunie 2014 la Botoşani şi Ipoteşti au fost marcate şi de două insigne TD emisă în 100 de bucăţi (foto 7, foto 8).

Foto 10

Ediţia a XVI-a a Simpozionului Naţional „Eminescu" Carte-Cultură-Civilizaţie, a fost marcată prin emiterea unei insigne TD într-un tiraj de 100 exemplare (foto 9).

Odată cu cea de-a IX-a ediţie a Zilelor Teatrului „Mihai Eminescu" din Botoşani ce a avut loc în luna octombrie 2014, a fost emisă şi ultima insignă TD dedicată marelui poet naţional şi evenimentelor care-l omagiază. Insigna are un tiraj de 100 bucăţi (foto 10).

Cu aceste ocazii am înmânat legitimaţiile unor noi membri A.C.I.R. : Haha Dumitru (Dărăbani), Căldare Ioan (Botoşani), Schibinschi Ludvic (Botoşani), Onofrei Dragoş-Ioan (Cătămărăşti-Deal), Argyros Sioustis (Grecia).

Activitatea expoziţională pe care am depus-o mi-a fost recunoscută prin numeroase diplome acordate. În acest sens pot aminti diplomele primite de la Consiliul Judeţean Botoşani, Muzeul Judeţean Botoşani, Ministerul Culturii – Direcţia Judeţeană pentru Cultură Botoşani, Federaţia Naţională a Revoluţionarilor din România şi multe altele ele totalizând un număr de 26 de diplome.

ACTIVITATEA INSIGNOGRAFICĂ DIN JUDEŢUL HUNEDOARA O PREMIERĂ ŞI O EXPOZIŢIE DEVENITĂ TRADIŢIONALĂ!

Înainte de a scrie ceva despre activitatea insignografică din judeţ, trebuie să fac o precizare atât în acest articol cât şi în cele din trecut; este vorba despre comuna Vălişoara din judeţul Hunedoara, o localitate situată la 22 km pe drumul ce leagă Municipiul Deva de Municipiul Brad.

În această frumoasă localitate, un grup format din Mircea-Ioan Rovinar, Dimitrie-Raul Rovinar, Cornelia-Mariana Huh şi Dorel Huh are o intensă activitate insignografică şi pe plan local.

Prima expoziţie organizată anul acesta a fost cea dedicată Campionatului Mondial de fotbal din Brazilia. Expoziţia a avut loc în perioada 12- 15 iunie 2014. Toţi participanţii au fost recompensaţi cu diplome şi cupe, expoziţia bucurându-se de succes în rândul locuitorilor din Vălişoara.

ASOCIAŢIA JUDEŢEANĂ DE FOTBAL HUNEDOARA

DIPLOMA

Se acordă Doamnei Cornelia Mariana Huh

din localitatea Vălişoara

la expoziţia de insigne organizată cu ocazia

Campionatului Mondial de Fotbal din Brazilia 2014

Preşedinte

Data 12 iunie 2014

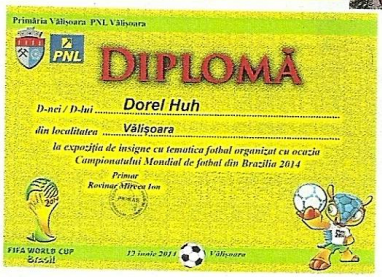
Primăria Vălişoara PNL Vălişoara

DIPLOMĂ

D-nei / D-lui Dorel Huh

din localitatea Vălişoara

la expoziţia de insigne cu tematica fotbal organizat cu ocazia Campionatului Mondial de fotbal din Brazilia 2014

Primar

Rovinar Mircea Ion

FIFA WORLD CUP Brasil

13 iunie 2014 Vălişoara

În imaginile alăturate redăm afişul, poza de grup şi recompensele primite de expozanţi.

(Informare primită de la Dorel Huh)

8 AUGUST 2014 – ZI DE SĂRBĂTOARE ÎN MUNICIPIUL BRAD

S-au împlinit 80 ani de la înfiinţarea echipei de fotbal „Aurul „ Brad. Astfel, la data de 3 iunie 1934, echipa de fotbal „Mica" Brad a fost afiliată la Federaţia Română de Fotbal şi, având o bază economică solidă asigurată de una dintre cele mai puternice societăţi miniere din România (al cărei nume îl purta şi clubul sportiv) , a evoluat rapid în campionatul districtului Hunedoara şi pe rând în Divizia „C", ajungând în 1939 în Divizia „B".

În perioada 1951-1956 evoluează sub numele de „Progresul", pentru ca în 1957 clubul să primească numele sub care va fi cunoscut şi astăzi – „Aurul" Brad.

De-a lungul timpului echipa din Brad a purtat pentru perioade foarte scurte şi denumirea „Metalul" sau „Dinamo" Barza.

În decursul celor 80 de ani mii de tineri sportivi brădeni au luptat sub culorile galben-negru ale clubului, contribuind prin realizările lor la prestigiul comunităţii, trăind alături de echipe evenimente de neuitat.

Cu ocazia aniversării a opt decenii de activitate au avut loc în Municipiul Brad numeroase manifestări culturale şi sportive, toate desfăşurându-se sub frumoasa deviză „Strălucirea aurului nu păleşte niciodată".

Dintre momentele care s-au desfăşurat la Brad alegem doar expoziţia insignelor de fotbal, susţinută de veteranul colecţionarilor din Deva – Ioan Lung.

Au fost prezentate insigne de fotbal, dintre care au ieşit în evidenţă toate piesele care au marcat existenţa în timp a echipei „Aurul" Brad.

Au fost expuse de către colecţionarii din Brad şi documente vechi care au marcat viaţa sportivă din localitate.

Trebuie să remarcăm că expoziţia găzduită de Casa de Cultură a constituit o premieră în Municipiul Brad, o pagină mai puţin cunoscută din ampla activitate a „aurarilor" din oraş.

(Informare primită de la Mircea-Ion Rovinar)

ZILELE COMUNEI VĂLIŞOARA

În data de 9 august 2014, la Vălişoara, s-a desfăşurat o expoziţie tradiţională de insigne, cunoscută sub denumirea de „Expoziţia de pe gard".

Cea de-a VI-a ediţie a expoziţiei a avut ca temă „sportul-rege", adică fotbalul.

Piesele, în număr de aproximativ 1300 bucăţi, aparţinând colecţionarilor :

Ioan Lung, Alexandru-Gheorghe Turi din Deva, Timotei Neiconi (Haţeg), Dumitru Puşcaşu, Tiberiu Kelemen (Petroşani), Mircea-Ioan Rovinar, Raul-Dimitrie Rovinar, Maria-Cornelia Huh şi Dorel Huh din Vălişoara.

Vremea frumoasă a permis ca anul acesta expoziţia de pe cochetul stadion „Voinţa" din localitate să fie montată pe panouri special confecţionate în acest scop, iar tematica inspirat aleasă de organizatori a coincis în mod fericit cu meciurile de fotbal care s-au desfăşurat pe baza sportivă.

Organizarea expoziţiei de către primarul Mircea-Ioan Rovinar s-a încadrat perfect în manifestările prilejuite de Zilele Comunei Vălişoara. De altfel, pentru numeroasele activităţi care au avut ca obiectiv principal insigna, primarului Mircea-Ioan Rovinar i-a fost decernat de către conducerea A.C.I.R. premiul „Floarea de colţ".

Toţi participanţii la expoziţie au fost recompensaţi cu o diplomă şi un frumos trofeu.

(Informare primită de la Dorel Huh)

ZIUA COLECŢIONARULUI LA ŞCOALA GENERALĂ „ANDREI ŞAGUNA" DIN DEVA

Gheorghe Alexandru Turi
Deva

În primăvara anului 2012, pe 2 aprilie, în cadrul săptămânii "Şcoala altfel" , la iniţiativa unui grup de copii din clasa a III-a D a şcolii generale "Andrei Şaguna" , şcoală europeană din cartierul Gojdu, încurajaţi de învăţătoarea Codruţa Borca, a fost organizată "Ziua colecţionarului la şcoală". Elevii şi-au expus colecţiile personale în clasă şi pe holul şcolii, arătând colegilor de şcoală preocupările lor în domeniul colecţiilor. Acţiunea a fost sprijinită şi de colecţionari mai în vârstă de la "Hobby Club Decebal Deva", care îşi desfăşoară întâlnirile săptămânale la "Centrul Cultural Drăgan Muntean", printre ei numindu-i pe Irimescu Mircea, Ioan Lung şi Turi Gheorghe Alexandru, care şi-au prezentat o parte din colecţii elevilor: panoplii cu insigne, albume cu vederi şi cartele telefonice pentru a încuraja elevii şi a-i motiva.

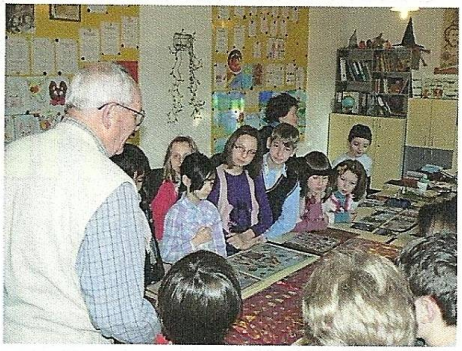

Printre colecţiile generale de timbre, figurine, maşinuţe, insigne, cartele telefonice şi vederi, au atras atenţia frumoasa colecţie de insigne a Irinei Lung, care a oferit câte o insignă colegilor cu ajutorul bunicului prezent la eveniment, colecţia de şerveţele a Teodorei Grecu cât şi inedita colecţie a elevului Lucian-Dan Coman cu figurine de dinozauri pe o minidioramă gen Jurassic-Park.

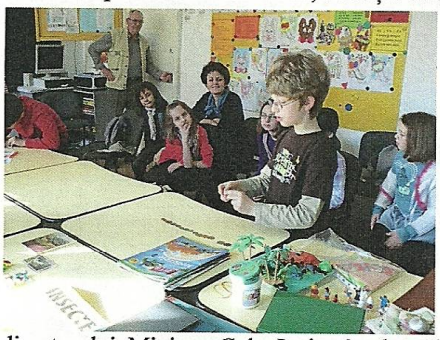

Elevilor ajunşi între timp în clasa a V-a, mulţi dintre ei rămânând colegi de clasă, dar în genere de şcoală, le-a plăcut atât de mult această activitate, încât au reorganizat evenimentul anul acesta sub îndrumarea diriginţilor Delia Savonea şi Delia Cărpinişan şi cu ajutorul directorului Minişca Gelu-Janin, în data de 9 aprilie 2014, tot la Şcoala Generală „Andrei Şaguna", alături de colecţionarii de la „Hobby Club Decebal Deva", cărora li s-au alăturat şi Radu Morar şi preşedintele asociaţiei Lucian Bornemisa, îmbogăţind diversitatea colecţiilor prezentate: bancnote, monede, vederi vechi, pe lângă cele deja enumerate.

Sperăm că această "Zi a colecţionarului la şcoală" să atragă atenţia mai multor copii, iar reuşita evenimentului să fie asigurată chiar de protagoniştii acestuia: micii colecţionari, cu colecţiile lor îmbogăţite şi înnoite în acest răstimp.

Pasiunea pentru frumos şi bucuria acestuia să fie împărtăşită de noi toţi împreună indiferent de vârstă.

Pozele ... vorbesc de la sine.

DIN ACTIVITATEA SECŢIEI NUMISMATICE ALEXANDRIA

Teodor Săceanu
Alexandria

În ziua de miercuri, 8 octombrie 2014, Alexandria a fost gazda unui eveniment regal. Episcopia Alexandriei şi Teleormanului împreuna cu Secţia Alexandria a Societăţii Numismatice Române au organizat o slujbă de pomenire pentru Majestatea Sa, Regele Carol I, de la a cărui trecere în eternitate se împlineşte un veac în acest an. Slujba de pomenire s-a ţinut la Catedrala Episcopală „Sf. Alexandru" de către Prea Sfinţitul Părinte Galaction Episcopul Alexandriei şi Teleormanului, înconjurat de un sobor de preoţi. Cu această ocazie am avut deosebita onorare să-l avem ca oaspete pe Alteţa Sa Regală, Principele Radu al României, care şi-a exprimat bucuria că Alexandria a organizat o asemenea slujbă de pomenire, marcând 100 de ani de la moartea Regelui Carol I. Alteţa Sa a mai precizat că Alexandria nu este la primul eveniment în cinstea Casei Regale, în 2012 fiind deschise uşile expoziţiei „O istorie a Monarhiei din România în numismatică şi filatelie". După terminarea slujbei, Secţia Numismatică Alexandria a lansat placheta comemorativă realizată cu această ocazie, o plachetă în care avem pe avers bustul Regelui Carol I iar pe revers Biserica Mănăstirea

Curtea de Argeş, locul unde a fost înmormântat atât Majestatea Sa Regele Carol I cât şi Regina Elisabeta, mânăstirea fiind şi necropola Casei Regale din România.

Placheta realizată de gravorul Constantin Dumitrescu este bătută în tombac argintat sablat şi patinat, şi are dimensiunile de 60/75mm, fiind executată într-un tiraj de 50 bucăţi.

Placheta a fost însoţită de patru cărţi poştale (dintre care prezentăm mai jos trei) şi care marchează acest eveniment.

După slujba de pomenire din Catedrala Episcopală a avut loc încă un eveniment la Alexandria, respectiv lansarea de carte regală de la Biblioteca Judeţeană „Marin Preda". Alteţa Sa, Principele Radu, împreună cu Directorul Editurii Curtea Veche Publishing, D-na Iren Arsene, au prezentat publicului teleormănean două volume regale: „Margareta. Portretul Principesei Moştenitoare" scrisă de Sandra Gătejeanu Gheorghe şi „Trei poduri peste lume" scrisă de Principele Radu. În cadrul acestei lansări a luat cuvântul Lectorul Universitar dr. Nicolae Drăguşin, doctor în filozofie al Universităţii Creştine „Dimitrie Cantemir" din Bucureşti, care a făcut o prezentare a volumului „Trei poduri peste lume". Iar doamna Iren Arsene a prezentat volumul „Margareta. Portretul Principesei Moştenitoare".

Pentru cele două evenimente, Secţia Numismatică Alexandria doreşte să-şi exprime recunoştinţa faţă de Casa Regală şi faţă de Alteţa Sa, Principele Radu pentru faptul că au fost alături de noi şi ne-au sprijinit demersurile culturale prin prezenţa Alteţei Sale la acţiunile noastre. Dorim să mulţumim Episcopiei Alexandriei şi Teleormanului pentru că a făcut posibil evenimentul prin slujba de pomenire de la Catedrala „Sf. Alexandru" cât şi soborului de preoţi care slujesc în acest sfânt lăcaş. Prea Sfinţitului Părinte Galaction pentru suportul şi ataşamentul faţă de cultură, Editurii Curtea Veche Publishing pentru volumele frumoase şi interesante pe care le-a adus în Alexandria, domnului col. dr. Cristian Scarlat preşedintele Asociaţiei „Stindard", colegilor de la Clubul Numismatic „Mihai Eminescu" de la Cercul Militar Naţional, reprezentat de domnul ec. Ştefan Dina preşedintele clubului; deasemenea dorim să mulţumim artistului gravor Constantin Dumitrescu, cel care a transpus în metal evenimentul - „100 de ani de la trecerea în eternitate a Regelui Carol I". Placheta a fost realizată cu sprijinul şi la iniţiativa Prea Sfinţitului Părinte Galaction, Episcopul Alexandriei şi Teleormanului şi a celor doi colecţionari Victor Andreescu şi Teodor-Nicolae Săceanu.

DECORAŢII ROMÂNIA
ALEXANDRU IOAN CUZA – 2010

Prof. Constantin Ciurea
Buzău

Lucrarea poate fi considerată ca o istorie a decoraţiilor din ţara noastră sau un catalog al decoraţiilor de la Al. I. Cuza până în anul 2010.

Această lucrare constituie ediţia a II-a cu o altă organizare. Pentru prezentarea modelelor de medalii şi ordine aflate în uz am primit un sprijin deosebit din partea Administraţiei Prezidenţiale, şi în special din partea Cancelariei Ordinelor.

Lucrarea şi-a propus să reflecte atât imaginea pieselor în culoarea originală cât şi valoarea lor estimativă actuală.

Decoraţiile româneşti sunt semne distinctive ale unui ordin sau însemnele de orice fel care se conferă ca răsplată celor ce şi-au câştigat merite deosebite în sprijinul Patriei sau ale Guvernului. Ordinele şi însemnele de orice fel se instituie prin legi speciale.

Decoraţiile se acordă pe viaţă şi sunt personale. Există şi decoraţii de război şi comemorative care au un caracter ocazional, ele fiind create cu scopul de a răsplăti faptele deosebite săvârşite cu prilejul unui eveniment sau spre a perpetua amintirea acelor întâmplări.

Alte decoraţii au un caracter permanent deoarece nu sunt legate de un anumit eveniment, ci se conferă în timp acelor persoane care s-au distins într-un domeniu oarecare de activitate. Numismatic, se găsesc semne „onorifice" care sunt permanente, dar au un caracter recompensator pentru că se oferă după un număr de ani de serviciu în armată sau funcţii civile.

Ordinele sunt alcătuite pe grade ce se deosebesc fie prin metalul însemnului, fie prin mărimea sau modul de a fi purtate.

Aceste grade, în ordine ascendentă, sunt următoarele: Cavaler, Ofiţer, Comandor, Mare Ofiţer, Mare Cruce, Colan.

Decoraţiile se pot conferi fie unui număr limitat de persoane specificat pentru fiecare clasă sau grad, fie pot fi conferite într-un număr nelimitat.

Anumite decoraţii sunt rezervate numai cetăţenilor români şi nu pot fi conferite străinilor.

Decoraţiile se conferă prin decret domnesc, respectiv regal, sau prin decret prezidenţial iar titlului i se eliberează un brevet. Ordinele au fost administrate de Cancelaria Odinelor din Ministerul Afacerilor Străine.

Mai există şi decoraţii ocazionale emise pentru a comemora sau aniversa un eveniment de către diferite instituţii.

Cetăţenii români puteau primi decoraţii străine conform art. 10 al punctului al III-lea din Constituţia ţării şi se cerea şi autorizarea prealabilă a M.S. Regale, prin mijlocirea Cancelariei Ordinelor.

A fost şi este interzis portul decoraţiilor fără autorizaţia cuvenită şi atrage sancţiuni dacă se încalcă acest lucru. Unele decoraţii, cum ar fi cele de război, comportă recompense financiare. Primele decoraţii aparţinând domnitorului AL. I. Cuza au fost acordate unui număr foarte restrâns de persoane.

După forma şi importanţa lor, decoraţiile româneşti se grupează în următoarele patru categorii: ordine, medalii, cruci şi insigne.

În cadrul insignelor există o grupă aparte numită distincţii. Acestea sunt de tipul: fruntaş în muncă, fruntaş în gospodărirea oraşelor, comunelor sau satelor, titlurile de profesor emerit, medic emerit, premiile şcolare, etc.

Există ordine care nu au decât grade superiore. Ordinele româneşti sunt de trei categorii: ordine naţionale, ordine militare şi ordine culturale.

Prefaţa lucrării este realizată de cunoscutul istoric domnul Academician Dan Berindei, Vicepreşedintele Academiei Române.

ÎNCEPUTURILE MONETARE ÎN SPAŢIUL CARPATO-DANUBIANO-PONTIC

Prof. Constantin Ciurea
Buzău

Lucrarea cu acest titlu are scopul de a prezenta o parte din primele manifestări monetare din România de la începuturi (inclusiv perioada imperiului roman) şi se opreşte la începutul perioadei bizantine.

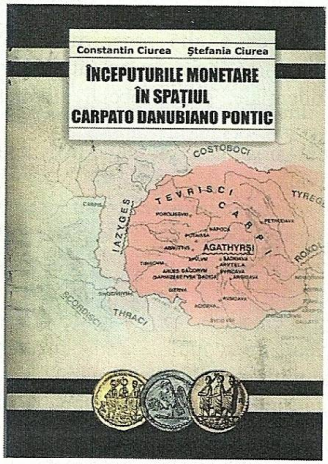

Prin intermediul monedelor pătrundem în istoria unui popor descoperind nu numai valoarea intrinsecă a lor, ci şi valoarea iconografică şi cea epigrafică. Din definiţia „Dicţionarului Explicativ", moneda reprezintă bani confecţionaţi din metal, iar monedele sunt considerate instrumente oficiale de plată, a căror valoare nominală este garantată de statul emitent.

Monedele vorbesc nu atât despre începuturile unei societăţi, cât mai ales de rezultatul unui proces economic şi politic complex. Ele reflectă condiţiile specifice ţării respective precum şi nivelul de dezvoltare a societăţii omeneşti. Uneori aflăm mai bine informaţii despre evoluţia vieţii economice, sociale, politice şi culturale a unei colectivităţi din studiul monedei decât din documente incerte.

În lipsa documentelor scrise, istoria găseşte uneori un preţios ajutor în descoperirile monetare, realitate legată şi de istoria ţării noastre.

Prin intermediul monedelor, prin inscripţiile şi desenele lor simbolice comunici cu un trecut mai mult sau mai puţin îndepărtat. Dacă moneda pe care o cercetezi te atrage prin desen, culoare, formă începe să te pasioneze.

Sigur că pe un numismat român îl interesează să cunoască primele emisiuni monetare de pe teritoriul ţării noastre.

Prezintă un interes deosebit apariţia şi existenţa însemnelor premonetare sau semne ce se caracterizează printr-o varietate de forme şi modele ca: vârfuri de săgeţi, seceri, vârfuri de lance, rotiţe, inele de diferite mărimi, simple şi cu porţiuni bombate, clopoţei sub formă de elice şi multe alte forme.

Fără doar şi poate, un mare interes este legat de apariţia primelor monede din ţara noastră, locul şi modul cum au apărut, ce influenţă au avut, din ce metal s-au bătut.

Monedele vorbesc despre influenţa greacă la Histria, Calatis şi Tomis, dar şi de influenţa romană în special după ocuparea Daciei de către romani. Un interes deosebit îl prezintă modul cum se realizau monedele în perioada de început din ţara noastră. Dacii au bătut monede de aur şi argint în secolul al III-lea î.e.n. Acestei activităţi i-a pus capăt cucerirea Imperiului Roman când monedele romane au devenit instrumentul de plată dominant.

Lucrarea prezintă următoarele capitole: „Opinii cu privire la istoria poporului român"; „Însemne premonetare"; „Inscripţii pe monede"; „Monede traco-getice şi scitice din Dobrogea"; „Monede geto-dacice" ; „ Tetradrahma macedoniană de tip Filip al II-lea"; „Moneda dacică tip rasa"; Monede de aur de tip KOSON"; „Naşterea unei monede"; „Monede din vremea împăratului Traian"; „Folosirea inscripţiilor pentru determinarea anului când a fost creată o monedă"; „Cine determină valoarea monedei"; „Moneda de pe coasta dobrogeană a Mării Negre"; „Monedele oraşului Tomis"; „Moneda romană pe teritoriul ţării noastre"; Împăraţii romani şi monedele lor".

Pentru un colecţionar, momentele de răgaz când poate să-şi privească monedele îi oferă o mare satisfacţie. Fiecare piesă îi vorbeşte despre trecut, dar şi despre împrejurările în care a descoperit-o. Îmi place să le prezint prietenilor să le comentez frumuseţea şi istoria.

Numismatica este o pasiune acaparatoare ce presupune interes pentru istoria şi cultura unui popor.

CATALOGUL INSIGNELOR EMISE DE ORGANIZAŢIA DE PIONIERI ŞI ŞOIMII PATRIEI DIN ROMÂNIA

Dumitru Puşcaşu
Petroşani

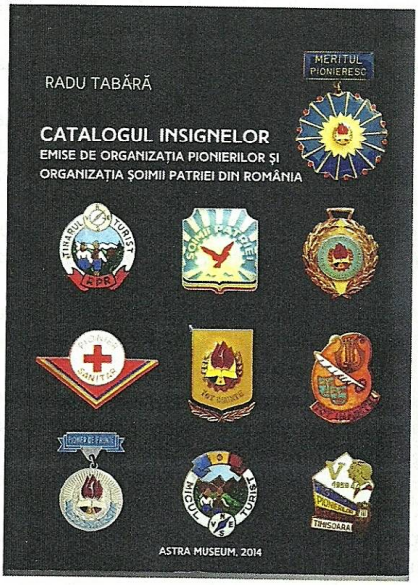

Catalogul este rezultatul unei activităţi de peste şapte ani de cercetare şi colecţionare în domeniul insignelor pentru pionieri şi şoimii patriei.

Lucrarea cuprinde doar insignele, medaliile şi brelocurile care au putut fi clar identificate ca aparţinând sau având legătură cu Organizaţia Pionierilor din România şi Organizaţia Şoimilor Patriei.

Catalogul bine structurat este împărţit în două perioade de emitere: a insignelor emise în intervalul 1949-1966 şi 1966-1989.

De asemenea cele două grupe mari de insigne au fost structurate după următoarele criterii: insigne de apartenenţă la organizaţie; medalii; titluri; insigne de apartenenţă la cercurile pionereşti; insigne şi medalii pe genuri de activităţi; insigne şi medalii aniversare; insigne şi medalii de participare; insigne şi medalii de funcţie; diverse.

Pe lângă prezentarea detaliată a pieselor care reprezintă obiectul catalogului, acesta este ilustrat şi cu o serie de imagini şi informaţii care vin să completeze în mod fericit lucrarea.

Astfel „Catalogul Insignelor emise de Organizaţia Pionierilor şi Organizaţia Şoimilor Patriei" devine un nepreţuit ajutor dat celor pasionaţi de această tematică.

Catalogul a fost lansat duminică 29 iunie 2014 la Petroşani, constituind un moment aparte în cadrul desfăşurării celui de al VI-lea Congres Naţional de Insignografie din România.

Pentru pasionata activitate depusă la realizarea valoroase lucrări, autorul a fost răsplătit cu o Diplomă de Excelenţă oferită de către conducerea A.C.I.R.

Diplomă de Excelenţă

Se acordă domnului Radu Tabără din Sibiu cu ocazia lansării volumului „Catalogul insignelor emise de Organizaţia Pionierilor şi Organizaţia Şoimii Patriei din România".

Petroşani
28 iunie 2014

ACIR

Preşedinte A.C.I.R.
Prof. Tiberiu Kelemen

AFIŞUL: TRADIŢIE ŞI REALITATE

Din cele cunoscute, istoria afişului poate fi coborâtă până în urmă cu câteva secole.

Încă de la începuturi, folosit uneori şi sub formă de foi volante, afişul a fost o înştiinţare scrisă manual şi mai târziu imprimată, care, expusă în public, transmitea diverse informaţii în legătură cu viaţa politică şi culturală sau deferite evenimente din comunitate.

În afară de faptul că trebuie să răspundă principalului său ţel—transmiterea de informaţie, nu poate fi ignorată sau tratată superficial imaginea—elementul ilustrativ.

S-a adeverit că, în evoluţia afişului, un element vital al succesului sau eşecului a fost şi este limbajul folosit, chiar dacă din punct de vedere estetic are o bună realizare.

În mod evident este de dorit ca limbajul utilizat să fie expresiv, convingător şi clar. În acest sens, putem vorbi de unele carenţe ale limbajului folosit de creatorii de afişe din sec. XVIII-XIX, dar ajungând în actualitate, putem afirma că *„lipsa unui stil direct trimite afişul în derizoriu, deşi estetic vorbind el poate fi valoros."*(1)

Ipotetic vizionând o colecţie de afişe pe traseul unui secol, vom observa că nu este omogenă din punct de vedere al subiectului, că se poate uşor demonstra trecerea de la *decoraţiunea migăloasă a literei* sau *arabescuri complicate* la un *grafism sintetic* ce dă o *frumuseţe utilitară literei.*(2)

În acelaşi exerciţiu, uşor sesizabil este faptul că textul rămâne elementul central al afişului, care spre zilele noastre este cu mai mult accent pe apelul făcut de acesta şi nu pe modalitatea grafică în care este redactat.

În ansamblu, imaginea rămâne cea mai eficientă modalitate de transmitere a informaţiei, aspect foarte important al afişului, catalogat de Gheorghe Cosma în lucrarea sa „Afişul românesc" drept *şocul vizual.*

Posibilul şoc vizual *are menirea de a produce acele scurt-circuite care să atragă instant atât atenţia cât şi interesul trecătorului şi ulterior privitorului.*

Referitor la funcţia de informare/comunicare împărţită pe diverse paliere, prof. univ. dr. Ion Iliescu, evidenţia diferenţa dintre anunţ şi afiş prin faptul că primul reprezintă doar o înştiinţare pe când cel de-al doilea este o chemare.

Conform aceluiaşi autor *cele mai vechi foi volante pot fi înregistrate în Moldova în perioada 1642-1859 pentru ca după 1866 să putem vorbi despre continuitate.*(3)

Potrivit importanţei căpătate, afişul autohton a fost teoretizat în reviste precum: *Arta şi frumosul (1916), Revista artelor grafice (1921), Almanahul graficei (1928), Boabe de grâu (1930), Grafica română şi publicitate (1930), Arta şi omul (1933), Arta şi tehnica grafică (1937).*

Conf. univ. dr. Constantin Mălinaş consideră că un afiş trebuie să răspundă la cel puţin cinci întrebări: *cine organizează, ce fel de acţiune publică organizează, cu ce temă, cine prezintă, unde şi când are loc acţiunea.*(4)

Posibilele răspunsuri vor fi dispuse pe faţa afişului dinspre centru către margini, iar, atunci când există o imagine centrală, de sus în jos, evitând elemente defectuos organizate ce pot genera o aglomerare inutilă.

Potrivit aceluiaşi autor, *afişul [...] se depozitează şi se tezaurizează în cele mai mari biblioteci ale lumii, rămânând ca martor de medium cultural şi obiect al comunicologiei.* Relatând evenimentele timpului respectiv, afişul a reuşit să absoarbă *toate stilurile graficii artistice şi tipografice.*

Faţă de rolul afişului de a propaga ideile, curentul artistic precum şi specificul zonei în care apare, Mihail Sadoveanu afirma: *citind doar afişele dintr-o localitate, îţi poţi da seama de gradul ei de culturalitate.*

Faţă de perioada regimului comunist, când afişele aveau uneori un caracter formal şi politizat, în ultimii ani, acestea sunt caracterizate de nota de unicitate, lăsând disponibilă şi vizibilă amprenta creatorului, cât şi evidenţierea specificului local.

Având în vedere cele pe scurt prezentate, exemplificăm realizarea afişului generat de expoziţia personală a colecţionarului Brânzei Stelian, organizată de Muzeul Judeţean Botoşani sub directoratul d-nei Lucica Pârvan.

Este de apreciat disponibilitatea şi starea de recepţie din partea conducerii instituţiei de a organiza astfel de manifestări, ce au ca scop principal punerea în valoare a unor colecţii particulare, tematice sau cu subiect şi care, prin conţinut şi dispunerea lor după criterii şi norme de expunere muzeografică, pot transmite noi informaţii sau mesaje către un public oarecum avizat, provenit de cele mai multe ori din sfera culturală.

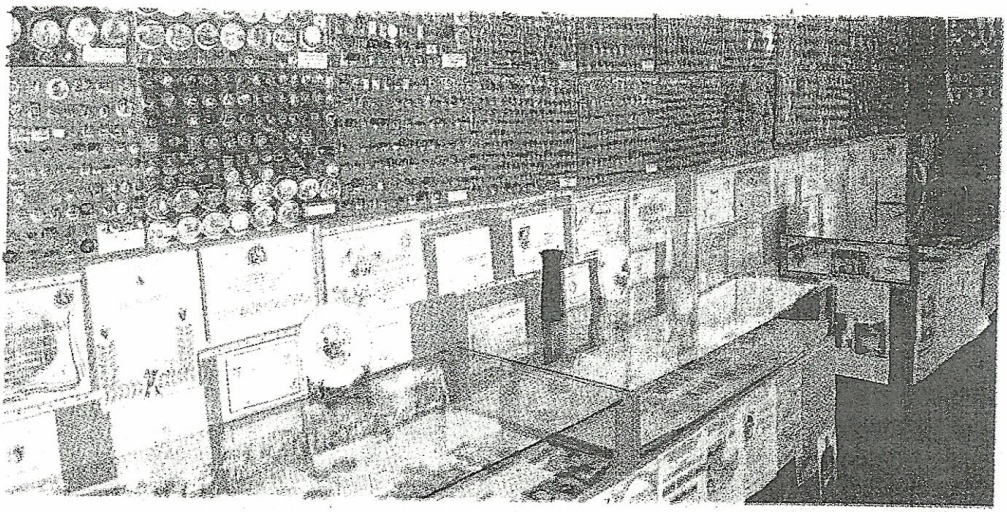

Precizările ce urmează să le facem asupra afişului expoziţiei sus amintite, sintetizează opinia noastră de nespecialişti, fără tendinţa de a ofensa practica afişului la instituţia sus menţionată.

În cazul de faţă, organizatorul (Muzeul Judeţean) a trecut în mod abuziv Societatea Numismatică Română, Secţia Botoşani în calitate de coorganizator, neavând din partea acesteia aprobarea scrisă sau verbală. Şi din acest motiv, cei din conducerea secţiei numismatice locale nu au fost prezenţi la deschiderea expoziţiei. Nu am folosit cuvântul „vernisaj" ca pe afiş, acesta fiind specific expoziţiilor cu alt conţinut (a se vedea DEX.).

În plus, titlul nu evidenţiază conţinutul expoziţiei.

Fără a respecta cele mai elementare norme de expunere într-un muzeu, unele dintre piese sunt expuse sub planul admisibil de vizare, iar altele la o distanţă prea mare faţă de gabaritul lor mic.

De asemenea, colecţionarul a expus o multitudine de diplome, ziare, cupe şi cărţi cu dedicaţii solicitate unor oameni de cultură, toate acestea în defavoarea adevăratelor piese numismatice. În acest mod colecţionarul Stelian Brânzei a dorit să sugereze publicului ascensiunea sa către lumea de spirit, la fel cum un distins politician îşi îmbunătăţea cota de înălţime stând pe vârful picioarelor.

Cât priveşte restul textului din afiş, expozantul, mai nou „absolvent de economie la Iaşi"[5], ar fi putut formula: „organizează expoziţia de insigne al cărei (vernisaj?)...

Cuvintele „insignografie, documente şi mărturii" fac trimitere mai mult la definiţie şi mai puţin la regăsirea în conţinutul expoziţiei.

Cât priveşte elementul ilustrativ, ar putea fi admisă doar reproducerea foto din dreapta, celelalte două imagini (reproduceri fotografice) sunt în plus şi totodată abuzive.

Imaginea din stânga, în care expozantul ţine în mână CUPA TRANSMISIBILĂ sugerează privitorilor o meritată posesie.

Acest trofeu se acordă oricărei secţii numismatice participante la expoziţia anuală de insigne care obţine cel mai mare punctaj. Câştigătoarea primeşte cupa pentru un an, până la viitoarea expoziţie.

Menţionăm că Secţia Botoşani nu a primit în nici un an trofeul respectiv.

Fotografie cu această cupă poate face oricine, dar nu se poate afişa cu ea în situaţii oficiale. Dacă totuşi se întâmplă, este un caz de impostură.

Sacoul plin de insigne, cu care apare îmbrăcat expozantul în afişul unei manifestări serioase, ne dă de înţeles prea multe ca să le mai prezentăm. Facem doar precizarea că insigna se poartă la piept, pe reverul hainei sau la pălărie, bască în anumite cazuri (vânători, militari ş.a.).

În a treia imagine, alături de expozant se află o înaltă faţă bisericească căreia nu i s-a cerut acordul pentru a fi în conţinutul unui astfel de afiş.

Cu siguranţă că s-a avut în vedere premiza unei competente şi solide dimensiuni cu prezenţa persoanei în cauză. Se pune întrebarea: Această înaltă faţă bisericească se simte la fel de onorată?

Am făcut această scurtă intervenţie spre a se cunoaşte de către toţi cei interesaţi că nu toţi membrii Secţiei Numismatice Botoşani gândesc şi făptuiesc asemănător, fără a respecta bunele norme de comportament şi de exprimare în spaţiul public şi, mai ales, în instituţiile de cultură.

Această aşa-zisă expoziţie a pus în situaţie nefavorabilă de imagine atât instituţia muzeului cât şi Societatea Numismatică Română.

Dacă expozantul ar fi ţinut cont de sugestiile preşedintelui Secţiei Numismatice Botoşani şi ale altor persoane avizate, expoziţia ar fi putut avea un succes binemeritat, evidenţiind un posibil mesaj benefic pentru publicul acestui domeniu de colecţionare.

Mai facem cunoscut expozantului că cele afirmate în ziarul citat[5] „care a înfiinţat şi secţia de profil a bibliotecii" este un nou act de impostură. Spre ştiinţă, secţia are ca „părinţi" pe:

conf. univ. dr. Constantin Mălinaş - Oradea; ec. Constantin Conţac; prof. Elena Condrei; prof. Cornelia Viziteu; bibl. Mihai Cornaci; ing. Coriolan Chiricheş; ec. Mihai S. Urigiuc.

Iată cum, fără răutate sau suspiciuni, suntem nevoiţi să luăm atitudine critică faţă de unele situaţii generate de înţelegerea greşită a complexităţii pasiunii unui colecţionar responsabil.

Concluzionăm, folosindu-ne de exprimările inconştiente ale expozantului către preşedintele Secţiei Numismatice Botoşani: „Nimeni nu-mi poate călca pe urme; nimeni nu este ca mine!"

Este singura afirmaţie cu care suntem de acord.

Nimeni nu este ca tine!

Mihai C. V. Cornaci - consilier S. N. R., secretar al Secţiei Botoşani a S. N. R

Coriolan Chiricheş - vicepreşedinte al Secţiei Botoşani a S.N.R. şi preşedinte al A F. Botoşani

Note:

(1) Barta, Rozalia; Maghiar, Călina—„Afişul: importanţă, tradiţie, viitor", Oradea, iulie 2012, p.2.

(2) Cosma, Gheorghe—„Afişul românesc", Bucureşti, Editura Meridiane, 1980, p.7.

(3) Iliescu, Ion—„Rodiri ale tiparului", Timişoara, Editura Eurostampa, 2004, p.8.

(4) Mălinaş, Constantin—„Afişul ca document primar de bibliotecă". În: Biblioteca: revistă de bibliologie şi ştiinţa informării, 17, nr.1, 2007, p.13-15; nr.2, 2007, p. 44-46.

(5) Monitorul de Botoşani, nr. 157 din 11 iulie 2014, p. 2.

ADUNAREA GENERALĂ A.C.I.R.

RAPORT DE ACTIVITATE

La încheierea primului ciclu (2009-2014) din existenţa Asociaţiei Colecţionarilor de Insigne din România doresc să fac o scurtă retrospectivă a activităţii, a unor realizări, dar şi neîmpliniri.

După o serie de retrageri şi pierderi pe cale naturală, acum asociaţia are în componenţă 102 membri (14 colege şi 88 de colegi) la data de 01.06.2014.

În numărul 12 al „Jurnalului insignografic" se regăsesc tabelul şi numerele de contact telefonic aparţinând unui număr de 100 de colegi, restul înscriindu-se în asociaţie după ce revista a intrat la tipar. Este vorba despre domnul Giuzepo Luigi (Galaţi), respectiv doamna Ana Iacob (Bucureşti), cărora le urăm „Bun venit!".

Comitetul de conducere al asociaţiei a fost completat în două rânduri: în 2011 când ne-a părăsit preşedintele de onoare, col. (r.) Dogaru Ioan, funcţia fiind preluată prin votul tuturor de către preşedintele Secţiei Alexandria, P.S.†Galaction şi în anul 2013 când prim-vicepreşedintele Pardos Ioan a plecat pentru totdeauna dintre noi, iar funcţia i-a fost atribuită, prin voinţa membrilor A.C.I.R., colegului Viorel Stroe.

Principala realizare din această perioadă o reprezintă menţinerea continuităţii întâlnirilor noastre anuale, ridicate de şase ediţii la rang de congrese, respectiv cea de-a 40-a ediţie a Expoziţiilor colective de insigne.

Continuitatea se datorează în principal colegilor Beke Ernö, care a organizat în 2010 o ediţie frumoasă la Tg. Secuiesc şi Ştefan Dina organizatorul ediţiei din anul 2013 de la Bucureşti, congres în care s-au implicat şi membrii A.C.I.R. din Petroşani.

O premieră a constituit-o organizarea a două ediţii, în parteneriat Alexandria-Petroşani, fapt pentru care îi mulţumim preşedintelui Secţiei Numismatice Alexandria, P.S. † Galaction. Este un model care poate fi urmat pe viitor, ţinând cont de situaţia economică actuală.

Dacă anul acesta nu aş fi avut ajutorul domnului Mihai Ivan (Focşani) şi a P.S. † Galaction, fără să exagerez, pot afirma că actuala ediţie nu ar fi avut loc. Mulţumiri colegilor menţionaţi.

Una dintre direcţiile spre care ne-am îndreptat atenţia a fost aceea de a pune în circulaţie un număr cât mai mare de piese care conduc la îmbogăţirea colecţiilor noastre.

Trebuie să remarcăm setul de insigne format din 37 de piese, ce constituie însemnele unor colecţii şi colecţionari din cadrul asociaţiei, unice în felul lor, precum şi emiterea în fiecare an a unei insigne a asociaţiei, insigne pentru manifestările principale în mai multe variante la propunerea colegilor, medalii sau plachete care le-au fost oferite participanţilor la congrese sub forma unor recompense.

Poate că la prima vedere numărul acestora pare insuficient, dar efortul a fost substanţial, fiind suportat în exclusivitate de asociaţie. Mulţumirile noastre firmelor „ACCESORII PROD" Oradea şi „BOGRAVE ADVERTISING" Bucureşti.

În anul 2007 Secţia Numismatică Petroşani a instituit Premiul „Floarea de colţ", menit să recompenseze pe colecţionarii şi persoanele care au mediatizat şi susţinut activitatea insignografică din România.

Acest unic premiu în domeniul insignografic, începând din 2009 a fost atribuit în continuare de A.C.I.R. Premii de acest fel au fost oferite şi Secţiilor Numismatice Braşov, Alexandria şi Clubului Numismatic „Mihai Eminescu" Bucureşti ca o recunoaştere a activităţii în domeniul insignografic.

Am instituit în acest an jubiliar diploma şi insigna de onoare ale asociaţiei, pentru marcarea celor două evenimente, iar cei mai merituoşi membri le vor putea pune în vitrina cu trofee.

S-a continuat cu succes tipărirea „Jurnalului insignografic"- o revistă în care pot publica toţi membrii asociaţiei rezultatele studiilor în domeniul insignografic, dacă ţin cont de condiţiile cerute de colectivul de redacţie.

Mulţumim colegilor Dumitru Puşcaşu (Petroşani) şi Mihai C.V. Cornaci (Botoşani), respectiv domnului Mihai Livadariu (Petroşani) pentru seriozitatea muncii depuse pentru ca revista să devină un fanion în insignografia din ţara noastră.

Totuşi trebuie să menţionez acum, în era informatizării, că articolele nu trebuie luate integral de pe internet. Este necesar ca ele să fie rodul unor atente cercetări şi studii, deoarece altfel avem de-a face cu un simplu plagiat, inadmisibil la nivelul la care se află acum publicaţia. Nu vrem ca prestigiul singurei publicaţii de profil în domeniul insignografiei din ţară, care a ajuns cu mare greutate acolo unde a ajuns, să aibă de suferit.

Toată gratitudinea noastră domnului Coriolan Chiricheş din Botoşani pentru ajutorul dat în vederea punerii în pagină a revistei şi corectarea unor stângăcii involuntare.

Mulţumim colaboratorilor noştri statornici: Ilin Milan (Timişoara), Marius Popescu-Călăraşi (Bucureşti), Ştefan Samoilă (Braşov), Mihai C.V. Cornaci (Botoşani) şi mai tinerilor Ştefan Dina (Bucureşti) , Radu Tabără (Sibiu), care ne-au trimis articole interesante.

Spre bucuria noastră, se observă în ultima perioadă o implicare a membrilor asociaţiei în mişcarea insignografică.

Domnul Ioan Vaum a desenat câteva variante de medalii pentru actuala manifestare. Domnul Ştefan Dina a creat câteva modele de insigne, iar domnul Gheorghe Turi s-a gândit cum să facem o insignă mai apropiată de ceea ce cunoaştem pentru ediţia precedentă (Congresul al V-lea). Chiar dacă acestea nu au fost realizate integral, s-au extras anumite elemente pe care le-am putut folosi.

De ani de zile colegul Gheorghe Boér din Tg. Mureş realizează un album foto al manifestării la care participă, album care devine un document important în arhiva noastră.

Deoarece suntem la capitolul foto, se remarcă tânărul Radu Tabără, care a înregistrat imagini frumoase; de altfel una dintre ele se regăseşte pe coperta numărului 12 a „Jurnalului insignografic", fiind un bun stimulent pentru un tânăr.

La cererea colegilor şi ca o necesitate obiectiva a timpurilor pe care le traversăm, în martie a.c. a fost activat un site al asociaţiei, unde vor apărea cele mai relevante momente din activitatea noastră. Primele documente publicate au fost cele referitoare la Congresul al VI-lea. S-au ocupat îndeaproape de acest lucru domnii Ştefan Dina şi Radu Tabără, iar adresa este www.aciro.ro .

Vom gândi după congres în ce direcţie să îndreptăm acest site pentru a-şi atinge scopul propus în vederea unei bune informări a membrilor asociaţiei şi cine îl va gestiona.

Raportul din care au fost omise în mod intenţionat anumite lucruri neplăcute precum cele disciplinare, având în vedere caracterul festiv al momentului, este semnat de către Dumitru Puşcaşu – secretarul asociaţiei, Viorel Stroe – prim-vicepreşedinte şi Tiberiu Kelemen – prin voia dumneavoastră preşedintele asociaţiei.

Cu acest raport, în baza legilor în vigoare şi a statutului nostru, primul Comitet de conducere al A.C.I.R. îşi încetează activitatea, urmând să fie ales de dumneavoastră un alt comitet, care va conduce destinele asociaţiei în următorii cinci ani.

Va rămâne în funcţie doar preşedintele de onoare al asociaţiei, P.S. † Galaction, care reprezintă polul nostru de stabilitate.

STIMAŢI COLEGI,

Permiteţi-mi să expun câteva considerente de ordin personal după cinci ani de activitate:

Cu toate greutăţile prin care trecem, am păstrat valoarea iniţială a cotizaţiei anuale de 24 lei/an, chiar dacă au existat voci care au cerut majorarea ei la 48 lei. Poate că în anii ce vor urma vom recurge şi la acest lucru, fiind siliţi de condiţiile existente.

Am menţinut facilităţile oferite membrilor A.C.I.R. care participă la manifestările anuale. Este posibil să renunţăm la unele, precum cazare sau masa comună, pentru a putea păstra continuitatea congreselor noastre.

Toate aceste depind de posibilităţile pe care le vor găsi viitorii organizatori, cărora le doresc de pe acum succes în atragerea unor sponsori potenţi.

Doresc să mulţumesc pentru colaborarea foarte bună pe care am avut-o cu preşedintele de onoare al asociaţiei, P.S. † Galaction – o cale bună de urmat în perioade de criză economică.

Mulţumesc membrilor Comitetului de conducere care s-au străduit să menţinem pe linia de plutire activitatea A.C.I.R.

Mulţumirile mele se îndreaptă şi spre fiecare membru care ne-a trimis păreri pertinente, idei şi, în cazuri fericite, soluţii pentru îmbunătăţirea activităţii.

Au fost cinci ani dificili, peste care am trecut cu bine, cu toate că au existat cârcotaşi care nu ne-au dat nici câteva luni de supravieţuire.

Rugăm pe bunul Dumnezeu să ne ajute ca şi pe viitor să alegem şi să mergem pe calea ce bună şi dreaptă!

Prof. Tiberiu Kelemen,
Preşedinte A.C.I.R.

PROCES VERBAL

al Adunării generale a Asociaţie Colecţionarilor de Insigne din Romania
din data de 28.06.2014, ora 12^{30}
Sala de Marmură a Primăriei Municipiului Petroşani

Încheiat azi 29.06.2014, cu ocazia Adunării Generale a Asociaţiei Colecţionarilor de Insigne din România.

După numărarea celor prezenţi s-a constatat că dintr-un număr de 103 membri cotizanţi sunt prezenţi în sală 69 de membri, Adunarea Generală fiind declarată statutară.

A luat cuvântul domnul profesor Tiberiu Kelemen preşedintele Comitetului director al A.C.I.R. care a propus un prezidiu pentru a conduce lucrările Adunării Generale. Prezidiul a fost format din domnii: Ioan Siminicianu, Beke Ernő, Constantin Dumitrescu şi Tiberiu Kelemen.

Pentru buna desfăşurare a şedinţei dl. Preşedinte Tiberiu Kelemen a propus ca redactarea procesului-verbal al şedinţei să fie făcută de către dl. Dumitru Puşcaşu. Propunerea a fost supusă la vot şi a fost aprobată în unanimitate.

În continuare, dl. Preşedinte, profesor Tiberiu Kelemen, a prezentat ordinea de zi propusă pentru desfăşurarea Adunării Generale a ACIR, după cum urmează:

- Raport de activitate al Comitetului director în perioada 2013-2014;
- Alegerea noului Comitet director.
- Diverse

La primul punct, domnul profesor Tiberiu Kelemen a dat citire Raportului de activitate care este anexat prezentului proces-verbal şi s-au prezentat execuţia bugetului de venituri si cheltuieli, bilanţul contabil, proiectul bugetului de venituri şi cheltuieli şi proiectul programelor asociaţiei.

După citirea raportului de activitate, s-a supus la vot şi s-a aprobat în unanimitate descărcarea de gestiune a Comitetului director care îşi încetează activitatea, rămânând în funcţie doar Preşedintele de onoare al A.C.I.R., P.S. †Galaction.

A luat cuvântul domnul Brânzei Stelian care a prezentat un scurt istoric al insignografiei, scoţând în evidenţă respectul care se cuvine să-l purtăm înaintaşilor. În continuare a prezentat pe larg activitatea proprie desfăşurată pe parcursul anului trecut, scoţând în evidenţă pasiunea pe care o are faţă de această frumoasă activitate. Domnul Stelian Brînzei a tras un semnal de alarmă asupra invidiei şi a orgoliilor prost înţelese, care au dus la apariţia unor disensiuni între colecţionari, situaţie care nu este benefică activităţii de colecţionar. În final a mulţumit celor care s-au ocupat de organizarea celui de al VI-lea Congres Naţional de insignografie şi s-a angajat să se implice tot mai activ în viaţa A.C.I.R. şi promovarea imaginii acestei asociaţii.

Domnul prof. Tiberiu Kelemen a atras atenţia domnului Brânzei Stelian asupra faptului că o persoană fizică nu poate acorda diplome cu sau fără ştampilă, inclusiv în numele unei instituţii, în cazul în care nu există acordul expres al acesteia.

În cuvântul său domnul Dina Ştefan a scos în evidenţă situaţia financiară dificilă, spunând că noua conducere va avea sarcina de a organiza congresele A.C.I.R. în toată ţara, fiindcă Valea Jiului la ora actuală trece printr-o criză economică şi financiară deosebită.

Domnia-sa a propus de asemenea să se emită pe plan local insigne care să omagieze diverse personalităţi şi care să fie emise sub sigla A.C.I.R. pentru promovarea valorilor reale ale culturii.

Pentru promovarea intereselor asociaţiei trebuie pus un accent deosebit asupra laturii artistice şi culturale a insignelor emise şi nu numai.

Trebuie pus un mai mare accent pe activitatea de cercetare a insignei şi promovarea acesteia în mass-media. A solicitat membrilor să acceseze site-ul asociaţiei www.aciro.ro pentru a afla detalii legate de acţiunile asociaţiei.

Domnul Ilin Milan, a mulţumit organizatorilor şi a propus adoptarea denumirii oficiale de **filială a A.C.I.R.** pentru grupurile de colecţionari din diferitele oraşe ale ţării, denumire perfect legală prevăzută şi în Statutul Asociaţiei.

Propunerea a fost adoptată fiind votată în unanimitate.

Domnul Ioan Vaum a atras atenţia asupra caracterului Congresului spunând: „Să ne întrebăm ce facem noi pentru A.C.I.R. nu ce face A.C.I.R. pentru noi", scoţând în evidenţă faptul că nu trebuie să existe numai pretenţii, ci şi obligaţii. A cerut de asemenea colegilor să pună accent pe seriozitate, pentru că un număr mic de oameni nu poate rezolva totul pentru majoritate.

Tot domnia-sa a ridicat problema realizării unor piese deosebite pentru a marca aceste congrese, fiindcă doar acestea vor dăinui peste timp.

Domnul Tiberiu Kelemen a propus ca pentru Congresul al VII-lea odată cu returnarea talonului sa fie trimisă şi suma de 50 lei/persoană ca taxa de participare.

Propunerea a fost supusă la vot şi aprobată prin vot unanim.

În a doua intervenţie, domnul Dina Ştefan a propus viitorilor organizatori realizarea unui mic ghid cu obiective ce pot fi vizitate în zona unde are loc congresul, lucru care ar duce la îmbogăţirea cunoştinţelor despre acele meleaguri, oferind familiilor participaţilor un mod agreabil de a petrece timpul.

În cuvântul său domnul Titus Ştefanov a făcut o scurtă rememorare a celor peste 30 de ani de participare la expoziţiile colective, făcând observaţii asupra greutăţilor pe care le întâmpină organizatorii acestor evenimente, reafirmându-şi acordul cu suma de bani ce trebuie ataşată la returnarea viitoarelor taloane de participare, cu menţiunea că cel ce confirmă şi nu participă, excepţie făcând cazurile de forţă majoră, va pierde această sumă.

Domnul doctor Constantin Lupu în alocuţiunea sa a evocat anii de început ai activităţii domniei sale, cu numeroase vizite la Fabrica de insigne Arad, cu meseriaşi deosebiţi gata oricând să transforme o simplă insignă într-o adevărată bijuterie.

Ca o paranteză a spus: „Colecţionarii sunt văzuţi cu nişte ciudaţi, dar cei normali suntem noi". În continuare a atras atenţia asupra situaţiei de cotitură în care se află activitatea A.C.I.R. arătând că va fi foarte greu pe viitor pentru cei din comitetul director.

Vorbind despre organizarea unor astfel de întâlniri domnul doctor Constantin Lupu a pus problema plăţilor pe viitor a cazărilor şi a altor facilităţi. Domnia sa susţine că participările bănești să fie bine chibzuite prin alegerea unor locaţii mai mici (oraşe mai mici).

Domnul Gheorghe Boér a spus: „Cine nu este de acord cu mine înseamnă că mă bagă în seamă şi vrea să mă completeze". În cuvântul său domnul Gheorghe Boér a ridicat problema inscripţionării insignelor emise la congrese cu denumirea acelui eveniment. Tot dumnealui a cerut comitetului director ca toate hotărârile luate să fie respectate în totalitate. În continuare a prezentat activitatea grupului de colecţionari de la Tg. Secuiesc care timp de zece ani a făcut un efort financiar deosebit organizând Expo Insigne, o manifestare insignografică realizată în paralel cu Întâlnirile colecţionarilor de insigne.

În încheierea intervenţiei sale, domnul Gheorghe Boér a recomandat Adunării Generale ca viitorii membri ai comitetului director să fie aleşi dintre colecţionarii care au posibilitatea de a beneficia de un sprijin în organizarea viitoarelor congrese.

Luând cuvântul din nou, domnul Titus Ştefanov a arătat Adunării Generale faptul că a întâmpinat greutăţi în organizarea unor expoziţii din partea domnului Puiu Valea Emilian care susţine că numai dumnealui în calitate de preşedinte al Secţiei Numismatice Arad poate aproba astfel de manifestări.

Domnul col. (r) ing. Ştefan Samoilă, în calitate de vicepreşedinte al Societăţii Numismatice Române, a arătat ca la Arad nu există nicio secţie a S.N.R., deci domnul Puiu Emilian Valea îşi arogă nişte atribuţii pe care nu le are, şi de altfel doar A.C.I.R. poate interzice membrilor săi organizarea unor expoziţii, ceea ce nu este cazul.

În continuare s-a trecut la punctul doi al ordinei de zi şi anume alegerea noului comitet director.

Domnul prof. Tiberiu Kelemen l-a propus pentru funcţia de secretar, pe Dumitru Ioan Puşcaşu. Propunere a fost supusă la vot şi aprobată în unanimitate.

Pentru funcţia de prim-vicepreşedinte, domnul prof. Tiberiu Kelemen l-a propus pe domnul Viorel Stroe, propunerea a fost supusă la vot fiind votată în unanimitate.

Pentru funcţia de vicepreşedinte pe zona Transilvania a fost propus de către domnul Titus Ştefanov, domnul Beke Ernő, fiind supusă votului propunerea şi aprobată în unanimitate.

Pentru funcţia de vicepreşedinte pe zona Banat a fost propus de către domnul Gheorghe Boér, domnul Ilin Milan, propunerea fiind aprobată în unanimitate.

Pentru funcţia de vicepreşedinte pe zona Bucureşti a fost propus de către domnul Constantin Dumitrescu, domnul ec. Ştefan Dina; fiind supusă votului, propunerea a fost aprobată în unanimitate.

Pentru funcţia de vicepreşedinte pe zona Moldova domnul Ioan Vaum l-a propus pe domnul Brînzei Stelian, aceeaşi propunere fiind făcută şi de către domnul Mihai Cimpoi. În urma votării, domnul Stelian Brînzei a fost ales în unanimitate în funcţia de vicepreşedinte pe zona Moldova.

Domnul Stelian Brînzei propune pe prof. Tiberiu Kelemen pentru funcţia de preşedinte, propunere aprobată prin vot unanim.

În urma votului, Consiliul Director are următoarea componenţă:

Preşedinte: Tiberiu Kelemen, Prim-vicepreşedinte Viorel Stroe, Vicepreşedinte Beke Ernő, Vicepreşedinte Ilin Milan, Vicepreşedinte Ştefan Dina, Vicepreşedinte Stelian Brînzei.

Domnul Beke Ernő, a mulţumit celor prezenţi în numele vicepreşedinţilor pentru încrederea acordată şi a anunţat că cel de-al VII-lea Congres Naţional de insignografie din România va avea loc la Tg. Secuiesc.

Domnul ec. Ştefan Dina a mulţumit, de asemenea, pentru încrederea arătată şi a spus ca trebuie pus în viitor un mai mare accent pe atragerea de noi membri.

În încheierea acestui punct, preşedintele ACIR, dl. Tiberiu Kelemen, a ţinut să sublinieze aportul pe care dl. Gheorghe Caraman şi l-a adus ca vicepreşedinte în mandatul tocmai încheiat şi i-a mulţumit pentru sprijinul constant acordat asociaţiei.

La punctul Diverse, domnul col (r) ing. Ştefan Samoilă a ridicat problema ca fiecare vicepreşedinte să organizeze câte o acţiune de acest gen (congres insignografic), pentru a mai uşura de aceasta sarcina pe organizatorii de acum tradiţionali.

În cuvântul său domnul ec. Ştefan Dina a arătat participanţilor la Adunarea Generală faptul că datorită creşterii numărului de membri la peste 100 este necesară numirea unei comisii de cenzori formată din trei persoane.

Prin vot unanim, cei prezenţi în sală au aprobat formarea unei comisii de cenzori din trei membri, rămânând ca numirea lor să aibă loc ulterior.

În conformitate cu hotărârea Adunării generale au fost numită o comisie de cenzori formată din: dl. Daniel Stănoiu, dna Eugenia Kelemen şi dl. Anton Balcu.

Domnul prof. Tiberiu Kelemen a scos în evidenţă buna colaborare care a existat şi care speră ca va exista şi pe viitor, cu domnul Ioan Lung din Deva care s-a implicat în mod activ în rezolvarea unor probleme curente ale asociaţiei, acest model fiind bine de urmat de cât mai mulţi colegi.

Domnul Gheorghe Boér a propus ridicarea cotizaţiei la 48-50 RON, propunerea rămânând în discuţie.

Adunarea Generală împuterniceşte în unanimitate pe Domnul Tiberiu Kelemen Preşedintele Consiliului Director al ACIR de a semna actele necesare în vederea modificării Statutului Asociaţiei.

La finalul şedinţei Adunării Generale a ACIR dl. Preşedinte Kelemen a mulţumit celor prezenţi pentru participare.

Redactat:, secretar
Dumitru Puşcaşu

Preşedinte ACIR,
prof. Tiberiu Kelemen

PROCES VERBAL
al şedinţei Consiliului Director al ACIR
Sala de Marmură a Primăriei Municipiului Petroşani
28 iunie 2014, ora 14^{00}

Încheiat azi 29.06.2014, cu ocazia şedinţei consiliului director al A.C.I.R.

La şedinţă au luat parte domnii prof. Tiberiu Kelemen preşedintele asociaţiei, Viorel Stroe prim-vicepreşedinte, Beke Ernő vicepreşedinte pe zona Transilvania, Ştefan Dina vicepreşedinte pe zona Bucureşti, Ilin Milan vicepreşedinte pe zona Banat, Stelian Brînzei vicepreşedinte pe zona Moldova şi Dumitru Ioan Puşcaşu secretarul asociaţiei.

A luat cuvântul domnul Beke Ernő care a ridicat câteva probleme legate de organizarea celui de-al VII-lea Congres Naţional de insignografie la Tg. Secuiesc şi anume:
Stabilirea datei, fiindcă nu este posibilă organizarea în luna august aşa cum a fost până acum, datorită unor altfel de manifestări culturale locale,.
Sunt probleme financiare cu cazarea, diplomele, masa, insignele şi premiile.
Ce sumă oferă ca ajutor A.C.I.R.?

În urma discuţiilor purtate, data viitorului congres se va stabili de organizator în luna iunie, de la această ediţie, fiind introdusă confirmarea de participare cu achitarea în prealabil a sumei de 50 lei ataşată.

Expoziţia va fi una de tip concurs, lucru care va duce la creşterea valorii expoziţiei colective. În acest scop se vor stabili 12-15 teme propuse de către organizator cu aprobarea Consiliului Director al A.C.I.R. urmând ca la fiecare ediţie trei dintre ele să fie schimbate.

Domnul ec. Ştefan Dina a adus în atenţia comitetului director necesitatea rezolvării problemei contabilităţii şi a transparenţei evidenţei financiare.

Alte probleme de ordin organizatoric urmează a fi discutate într-o şedinţă ulterioară.

Pentru conformitate,
Secretar A.C.I.R.
Dumitru Ioan Puşcaşu

CUPRINS

Cronologia Reuniunilor colecţionarilor de insigne din România	pag. 3
Cuvântul de salut al Primarului Municipiului Petroşani	pag. 4
Cuvântul de salut al Preşedintelui S.N.R.	pag. 5
În loc de prefaţă	pag. 6
Cel de al VI-lea Congres Naţional de insignografie din România şi a 40-a expoziţie colectivă de insigne Petroşani 27-29.06.2014	pag. 7
Materiale numismatice emise cu prilejul celui de al VI-lea Congres Naţional de insignografie. *Prof. Tiberiu Kelemen*	pag. 14
Laureaţii premiului „Floarea de colţ" editia a VIII-a Petroşani . *Prof. Tiberiu Kelemen*	pag. 17
Expoziţia generală română din 1906. Insigna juriului. *Mihai C. V. Cornaci; Coriolan Chiricheş*	pag. 19
Insigna corului reformat din Tg. Secuiesc 1877. *Beke Ernő*	pag. 21
Medalia jubiliară „95 ani de la Marea Unire 1918-2014" *cmd. Av. (r) Marius Popescu*	pag. 22
O insignă de pionieri neoficială. *Radu Tabără*	pag. 23
Insignele promoţiilor de absolvenţi ai liceului „Gh. Roşca Codreanu" din Bârlad. *Prof. Constantin Giurcanu*	pag. 24
Emisiuni medalistice şi insignografice la C.E.C. Bank. *Mihaela Alexandra Ivan; Ec. Silviu Ivan*	pag. 26
Medalia şi insigna celui de al II-lea Congres Internaţional de numismatică „Ştefan cel Mare şi Sfânt şi Braşovul " *Col. (r) ing. Ştefan Samoilă*	pag. 33
Însemnul primei întâlniri a colecţionarilor de insigne din România. *Prof. Tiberiu Kelemen*	pag. 35
Cercetaşele României . *Iulian Lipovan*	pag. 37
A.V.S.A.P. în câteva insigne. *Ilin Milan*	pag. 40
Diferite recompense acordate participanţilor la activitatea de pregătire a tineretului pentru apărarea patriei. *Dumitru Ioan Puşcaşu*	pag. 42
Insignele şi medaliile emise de colecţionarii grupaţi în cadrul C.M.N. *Ec. Ştefan Dina*	pag. 45
„Amicii Parângului" - Clubul turistic cu trei insigne. *Viorel Stroe*	pag. 47
Serie de insigne cu elita fotbalului din Europa şi trofeele câştigate. *Timotei Neiconi*	pag. 48
Noi insigne TD dedicate poetului naţional Mihai Eminescu. *Stelian Brînzei*	pag. 49
Activitatea insignografică din Judeţul Hunedoara. *Mircea Ioan Rovinar; Dorel Huh; Alexandru Gheorghe Turi*	pag. 50
Din activitatea Secţiei numismatice Alexandria. *Teodor Săceanu*	pag. 53
Decoraţii România Al. I Cuza - 2010 *Prof. Constantni Ciurea*	pag. 55
Începuturile monetare în spaţiul Carpato-Danubiano-Pontic. *Prof. Constantin Ciurea*	pag. 56
Catalogul insignelor emise de Organizaţia de Pionieri şi Şoimii Patriei din România. *Dumitru Ioan Puşcaşu*	pag. 57
Afişul: tradiţie şi realitate *Mihai C. V. Cornaci; Coriolan Chiricheş*	pag. 58
Adunarea Generală A.C.I.R.	pag. 61
Cuprins	pag. 67

ISSN 1843-9535